

รายงาน
ของ
คณะกรรมการสรรหากรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

สำนักคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

ด่วนที่สุด

ที่ สม ๐๐๐๑/๕๖๖๕

คณะกรรมการสรรหากรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติฯ อาคารรัฐประศาสนภักดี
ชั้น ๖-๗ ถนนแจ้งวัฒนะ เขตหลักสี่ กรุงเทพฯ ๑๐๒๑๐

๒๒ กันยายน ๒๕๕๘

เรื่อง การสรรหาและคัดเลือกกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. รายงานผลการสรรหาและคัดเลือกกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
๒. ประวัติและความยินยอมของผู้ได้รับเลือกให้ดำรงตำแหน่งกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
จำนวน ๒ คน

ตามที่ที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่พฤหัสบดีที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๕๘ ได้มีมติไม่ให้ความเห็นชอบผู้ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ จำนวน ๒ คน และได้ส่งรายชื่อดังกล่าวกลับมายังคณะกรรมการสรรหากรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเพื่อให้ดำเนินการตามบทบัญญัติของกฎหมายต่อไป โดยคณะกรรมการสรรหากรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้มีการประชุมเมื่อวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๘ และมีมติยืนยันตามมติเดิมไม่เป็นเอกฉันท์ ดังนั้น จึงเป็นเหตุให้ต้องเริ่มกระบวนการสรรหาใหม่ ตามประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ฉบับที่ ๔๘/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๗ เรื่อง การสรรหาบุคคลเพื่อดำรงตำแหน่งแทนตำแหน่งที่ว่าง และตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๕๖ วรรคห้า มาตรา ๒๔๓ และมาตรา ๒๐๖ (๒) ซึ่งกำหนดให้ดำเนินการสรรหากรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มิเหตุให้ต้องดำเนินการดังกล่าว นั้น

บัดนี้ คณะกรรมการสรรหาได้ดำเนินการสรรหาและคัดเลือกกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ จำนวน ๒ คน จากผู้ซึ่งมีความรู้หรือประสบการณ์ด้านการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชนเป็นที่ประจักษ์ โดยคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของผู้แทนจากองค์กรเอกชนด้านสิทธิมนุษยชน เพื่อเสนอต่อประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติภายในเวลาที่กำหนด โดยได้รับความยินยอมของผู้ได้รับเลือกด้วยแล้ว รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(นายดิเรก อิงคินันท์)

ประธานกรรมการสรรหากรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

สำนักบริหารกลาง

โทร. ๐ ๒๑๔๑ ๓๘๖๑

โทรสาร ๐ ๒๑๔๓ ๙๕๖๓-๔

สารบัญ

	หน้า
- รายงานผลการสรรหาและคัดเลือกกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ	๑
- ใบสมัครและหนังสือให้ความยินยอมของผู้สมัคร เข้ารับการสรรหาเป็นกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ	
- นางเตือนใจ ดีเทศน์	๗
- นายชาติชาย สุธงคิกลม	๘๕

รายงานผลการสรรหาและคัดเลือกกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

.....

ก. มูลเหตุที่ต้องมีการสรรหาและคัดเลือกกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

ด้วยในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๕๐/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๕๘ ที่ประชุมได้พิจารณา เรื่อง ให้ความเห็นชอบบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ตามมาตรา ๖ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ ซึ่งที่ประชุมมีมติเห็นชอบให้ผู้ได้รับการเสนอชื่อดำรงตำแหน่งกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ จำนวน ๕ คน คือ นางฉัตรสุดา จันทร์ดี ยิง นางประกายรัตน์ ต้นธีรวงศ์ นายวัส ติงสมิตร นายสุรเชษฐ์ สถิตนิรามัย นางอังคณา นีละไพจิตร และมีมติไม่ให้ความเห็นชอบผู้ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ จำนวน ๒ คน คือ นายบวร ยสินทร รองศาสตราจารย์ศุภชัย ฌโนมทรัพย์ สภานิติบัญญัติแห่งชาติจึงได้ส่งรายชื่อบุคคลดังกล่าวกลับมายังคณะกรรมการสรรหากรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ เพื่อให้ดำเนินการตามบทบัญญัติของกฎหมายต่อไป โดยคณะกรรมการสรรหากรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ จำนวน ๕ คน ประกอบด้วย ประธานศาลฎีกา ประธานาภิรัฐธรรมนุญ ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่ประธานสภาผู้แทนราษฎร บุคคลซึ่งที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาคัดเลือกจำนวนหนึ่งคน และบุคคลซึ่งที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุดคัดเลือกจำนวนหนึ่งคน ได้มีการประชุมเมื่อวันอังคารที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๘ เพื่อดำเนินการตามบทบัญญัติของกฎหมายแล้ว ปรากฏว่า ที่ประชุมคณะกรรมการสรรหากรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ มีมติยืนยันตามมติเดิมไม่เป็นเอกฉันท์ให้นายบวร ยสินทร ดำรงตำแหน่งกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ด้วยคะแนนเสียงไม่ยืนยัน ๕ เสียง และรองศาสตราจารย์ศุภชัย ฌโนมทรัพย์ ดำรงตำแหน่งกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ด้วยคะแนนเสียงยืนยัน ๑ เสียง ไม่ยืนยัน ๔ เสียง ดังนั้น จึงเป็นเหตุให้คณะกรรมการสรรหาต้องเริ่มกระบวนการสรรหาใหม่ ซึ่งต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มีเหตุให้ต้องดำเนินการดังกล่าว

โดยที่ประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ฉบับที่ ๔๘/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๗ เรื่อง การสรรหาบุคคลเพื่อดำรงตำแหน่งแทนตำแหน่งที่ว่าง กำหนดว่า การสรรหากรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ แทนตำแหน่งที่ว่าง ให้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่เคยดำเนินการสรรหามาแล้ว ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ และตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๕๖ วรรคห้า บัญญัติให้นำบทบัญญัติ มาตรา ๒๐๔ วรรคสาม มาตรา ๒๐๖ มาตรา ๒๐๗ และมาตรา ๒๐๙ (๒) มาใช้บังคับโดยอนุโลม เว้นแต่องค์ประกอบของคณะกรรมการสรรหาให้เป็นไปตามมาตรา ๒๔๓

ข. กระบวนการในการพิจารณาสรรหาและคัดเลือกผู้สมควรเป็นกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

๑. ในการประชุมคณะกรรมการสรรหากรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ครั้งที่ ๓/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๘ ที่ประชุมได้พิจารณากรณีที่สภานิติบัญญัติแห่งชาติไม่ให้ความเห็นชอบ นายบวร ยสินทร และรองศาสตราจารย์ศุภชัย ฌโนมทรัพย์ ดำรงตำแหน่งกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ และส่งรายชื่อกลับมายังคณะกรรมการสรรหากรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ โดยที่ประชุมมีมติยืนยันตามมติเดิมไม่เป็นเอกฉันท์ จึงต้องเริ่มกระบวนการสรรหาใหม่ ซึ่งต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่มีเหตุให้ต้องดำเนินการดังกล่าว กล่าวคือ ตั้งแต่วันอังคารที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๘ ถึงวันพุธที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๘ ทั้งนี้ ที่ประชุมได้มีมติกำหนดระยะเวลา และวิธีการในการสรรหากรรมการสิทธิมนุษยชน

แห่งชาติ โดยการเปิดรับสมัครผู้ซึ่งมีความรู้หรือประสบการณ์ด้านการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชน เป็นที่ประจักษ์ ที่มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๖ และมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ และตามมาตรา ๒๐๗ วรรคหนึ่ง (๔) และมาตรา ๒๐๙ วรรคหนึ่ง (๒) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ เพื่อเข้ารับการสรรหาเป็นกรรมการ สิทธิมนุษยชนแห่งชาติ จำนวน ๒ คน โดยเปิดรับสมัคร ตั้งแต่วันพุธที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๘ ถึงวันอังคารที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๘ ระหว่างเวลา ๐๘.๓๐ - ๑๗.๐๐ น. โดยไม่เว้นวันหยุดราชการ ณ ห้องเสวนา ชั้น ๖ สำนักงาน คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ อาคารรัฐประศาสนภักดี (อาคารบี) ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติฯ ถนนแจ้งวัฒนะ เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร

๒. ผลการรับสมัครฯ

ภายหลังการปิดรับสมัครปรากฏว่า มีผู้สมัครรวมทั้งสิ้น จำนวน ๖๓ คน ดังนี้

- ๑) นายยุทธียง ล้อมเลิศวาที
- ๒) พันเอก ปิยะวัฒน์ กิ่งเกตุ
- ๓) นายวีระ สมความคิด
- ๔) พลตำรวจเอก อำนาจ อันอาดมงาม
- ๕) นายอิทธิกร ชำเดช
- ๖) นายบุญแทน ต้นสุเทพวิรวงศ์
- ๗) นายสุพจน์ เวชมุข
- ๘) นายธีรพันธ์ นาทีกาญจนลาภ
- ๙) หม่อมหลวง กรกสิวัฒน์ เกษมศรี
- ๑๐) นางเดือนใจ ดีเทศน์
- ๑๑) รองศาสตราจารย์ มาณี ไชยธีรานวัฒน์ศิริ
- ๑๒) นายสุวันชัย แสงสุขเอี่ยม
- ๑๓) นายนิกร วิสเพ็ญ
- ๑๔) นายคมเทพ ประกายนนต์
- ๑๕) ศาสตราจารย์เกียรติคุณ จันทรา เหล่าถาวร
- ๑๖) นายอนุวัติ เตียวตระกูล
- ๑๗) นายชาติชัย อุดมกิจมงคล
- ๑๘) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ยศศักดิ์ โกไศยกานนท์
- ๑๙) นายนิทัศน์ ภูวัฒนกุล
- ๒๐) นายสมภพ ระจับทุกซ์
- ๒๑) นายวิชรพุมิ รัตนวิเชียร
- ๒๒) พันตำรวจโท หลิง ฐิชาลักษณ์ ณรงค์วิทย์
- ๒๓) นายบรรจง นะแส
- ๒๔) นายไพโรจน์ พลเพชร
- ๒๕) พลเอก ภูติศ ทัตติยโชติ
- ๒๖) นางสาวอุษณีย์ ชิดชอบ
- ๒๗) นายกฤษฎา ให้วฒนานุกูล

- ๒๘) นายสรรพลสิทธิ์ คุมพ์ประพันธ์
 ๒๙) รองศาสตราจารย์ มยุนา ศรีสุภนันต์
 ๓๐) นายไพฑูรย์ สว่างกมล
 ๓๑) นายสามารถ ภูไพบูลย์
 ๓๒) นายนคร ศิลปอาษา
 ๓๓) นายธารีพันธ์ ทีปะศิริ
 ๓๔) นางชลิดา ทาเจริญศักดิ์
 ๓๕) นางภรณ์ ลีบุตรพงษ์
 ๓๖) นายมโน เมตตานันโท เลหาวิช
 ๓๗) นายพิทยา จินาวัดน์
 ๓๘) นายชาติชาย สุทธิกลม
 ๓๙) นางสาวเสาวนิตย์ ยโสธร
 ๔๐) นางทิพย์พาพร ตันติสุนทร
 ๔๑) นางพะเยาว์ อัครชาติ
 ๔๒) นายรังสี จิยมณี
 ๔๓) นายพิเชียร อำนาจวรประเสริฐ
 ๔๔) นายธวัชชัย ไทยเขียว
 ๔๕) นางสาวปวิมลวรรณ รัตนศรีโชติช่วง
 ๔๖) นายสิระ เจนจาคะ
 ๔๗) นายเฉลิมศักดิ์ จันทรมิม
 ๔๘) พลตำรวจโท ทวีศักดิ์ ตูจินดา
 ๔๙) นายปิยะชาติ อำนวยเวช
 ๕๐) นายสมเกียรติ รอดเจริญ
 ๕๑) นายสุรจิต ชिरเวทย์
 ๕๒) นายบัณฑิต ตั้งประเสริฐ
 ๕๓) นายอัษฎางค์ เขียวธาดา
 ๕๔) พันตำรวจเอก สุเทพ สัตถาผล
 ๕๕) นางพิกุล พรหมจันทร์
 ๕๖) นายเสกสรร ประเสริฐ
 ๕๗) พลโท วิภพ กิวานนท์
 ๕๘) นายเปรมปรีดา ปราโมช ณ อยุธยา
 ๕๙) นางสาวศุภมาศ พยัฆวิเชียร
 ๖๐) นายศรีสุวรรณ จรรยา
 ๖๑) พลตรี หญิง พูลศรี เปาวรัตน์
 ๖๒) นางรัชณี เกษคุปต์
 ๖๓) นางนิภาพร พุทธพงษ์

๓. การตรวจสอบคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้สมัครฯ

คณะกรรมการสรรหากรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ได้มอบหมายให้สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ในฐานะหน่วยธุรการในการดำเนินการสรรหากรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติในครั้งนี้ มีหนังสือแจ้งขอความร่วมมือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องรวม ๑๕ หน่วยงาน ได้แก่ สำนักบริหารการทะเบียน สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี สำนักงานปลัดกรุงเทพมหานคร กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด กองบัญชาการตำรวจปราบปรามยาเสพติด กรมบังคับคดี สำนักงานศาลยุติธรรม สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน และกองทะเบียนประวัติอาชญากร เพื่อตรวจสอบคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้สมัครตามบทบัญญัติของกฎหมาย รวมทั้งขอให้ตรวจสอบประวัติและพฤติกรรมทั่วไปของผู้สมัครตามแนวทางที่เคยปฏิบัติด้วย

ในการประชุมคณะกรรมการสรรหากรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ครั้งที่ ๔/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๘ ที่ประชุมได้พิจารณาตรวจสอบคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้สมัครจากใบสมัครและพิจารณาข้อมูลที่ได้รับจากหน่วยงานที่มีหนังสือสอบถาม

๔. หลักเกณฑ์และวิธีการออกเสียงลงคะแนนเลือกผู้สมควรได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

คณะกรรมการสรรหากรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการออกเสียงลงคะแนนเลือกผู้สมควรได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ให้เหลือจำนวน ๒ คน ดังนี้

(๑) การลงคะแนนคัดเลือกใช้วิธีการลงคะแนนโดยเปิดเผย และใช้ใบลงคะแนนที่สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติซึ่งทำหน้าที่หน่วยธุรการในการดำเนินการสรรหากรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติในครั้งนี้จัดทำขึ้น ที่มีชื่อกรรมการสรรหาแต่ละท่านกำกับอยู่

(๒) การลงคะแนน กรรมการสรรหาแต่ละท่านสามารถลงคะแนนได้ไม่เกินจำนวน ๒ คน ทั้งนี้ ผู้ได้รับคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการสรรหาทั้งหมดเท่าที่มีอยู่เป็นผู้ได้รับเลือก (ในระหว่างดำเนินการสรรหามีกรรมการสรรหา ๕ คน คะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสาม เท่ากับ ๔ คะแนน) ถ้าไม่มีผู้ได้รับเลือกก็ให้ลงคะแนนครั้งต่อไป

(๓) การลงคะแนนครั้งต่อไปให้นำรายชื่อผู้สมัครที่เหลืออยู่มาให้กรรมการสรรหาแต่ละคนลงคะแนนเลือกครั้งต่อไป โดยไม่มีการตัดชื่อผู้สมัครรายใดที่ไม่ได้รับเลือกในรอบที่ผ่านมาออก กรรมการสรรหาแต่ละคนสามารถลงคะแนนเลือกตามจำนวนที่ยังขาดอยู่ ผู้ได้รับคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการสรรหาทั้งหมดเท่าที่มีอยู่เป็นผู้ได้รับเลือก

(๔) หากมีจำนวนผู้ได้รับเลือกไม่ครบ ๒ คน อีก ให้ลงคะแนนตามข้อ (๓) ต่อเนื่องไปจนกว่าจะเลือกได้ครบจำนวน

ค. ผลการพิจารณาสรรหาและคัดเลือกผู้สมควรเป็นกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

๑. คณะกรรมการสรรหากรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ในการประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๘ ได้พิจารณาเลือกบุคคลผู้สมควรเป็นกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติจากผู้สมัครรวมจำนวน ๖๓ คน โดยพิจารณาจากผลงานหรือประสบการณ์ด้านการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชน

เป็นที่ประจักษ์ กรอบแนวคิดในการดำเนินงานของผู้สมัครหากได้รับเลือกเป็นกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ การมีส่วนร่วมของผู้แทนจากองค์การเอกชนด้านสิทธิมนุษยชน ตามมาตรา ๒๕๖ ของรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ โดยคำนึงถึงสัดส่วนชายหญิง ตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ และการเป็นบุคคลจากภาคส่วนต่างๆ ที่หลากหลาย จึงลงคะแนนตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนด ปรากฏผลการลงคะแนนในแต่ละรอบ ดังนี้

รอบแรก ลงคะแนนเลือกได้ไม่เกิน ๒ คน ผลปรากฏว่า มีผู้ได้รับคะแนน ดังนี้

๑.	นางเตือนใจ ดีเทศน์	ได้	๓	คะแนน
๒.	นายสรรพลสิทธิ์ คุ้มทรัพย์ประพันธ์	ได้	๑	คะแนน
๓.	นายนคร ศิลปอาชา	ได้	๑	คะแนน
๔.	นางภรณ์ สีนุตพงษ์	ได้	๒	คะแนน
๕.	นายพิทยา จินาวัฒน์	ได้	๑	คะแนน
๖.	นายชาติชาย สุธงศาธรรมิกราช	ได้	๒	คะแนน

ไม่มีผู้ได้รับคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการสรรหาทั้งหมดเท่าที่มีอยู่

รอบที่สอง ลงคะแนนเลือกได้ไม่เกิน ๒ คน ผลปรากฏว่า มีผู้ได้รับคะแนน ดังนี้

๑.	นางเตือนใจ ดีเทศน์	ได้	๕	คะแนน
๒.	นายสรรพลสิทธิ์ คุ้มทรัพย์ประพันธ์	ได้	๑	คะแนน
๓.	นางภรณ์ สีนุตพงษ์	ได้	๑	คะแนน
๔.	นายชาติชาย สุธงศาธรรมิกราช	ได้	๓	คะแนน

มีผู้ได้รับคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการสรรหาทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ คือ นางเตือนใจ ดีเทศน์

รอบที่สาม ลงคะแนนเลือกได้ไม่เกิน ๑ คน ผลปรากฏว่า มีผู้ได้รับคะแนน ดังนี้

๑.	นายบุญแทน ต้นสุเทพวิรวงศ์	ได้	๑	คะแนน
๒.	นายพิทยา จินาวัฒน์	ได้	๑	คะแนน
๓.	นายชาติชาย สุธงศาธรรมิกราช	ได้	๓	คะแนน

ไม่มีผู้ได้รับคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการสรรหาทั้งหมดเท่าที่มีอยู่

รอบที่สี่ ลงคะแนนเลือกได้ไม่เกิน ๑ คน ผลปรากฏว่า มีผู้ได้รับคะแนน ดังนี้

๑.	นายสรรพลสิทธิ์ คุมพ์ประพันธ์	ได้	๑	คะแนน
๒.	นายชาติชาย สุทธิกลม	ได้	๔	คะแนน

มีผู้ได้รับคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการสรรหาทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ คือ นายชาติชาย สุทธิกลม

จึงเป็นอันว่าผู้ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ จำนวน ๒ คน ดังนี้

๑. นางเตือนใจ ดีเทศน์
๒. นายชาติชาย สุทธิกลม

๒. คณะกรรมการสรรหากรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ จึงมีมติเสนอชื่อบุคคลดังกล่าว ซึ่งเป็นผู้ได้รับคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการสรรหาทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ต่อประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่ประธานวุฒิสภาเพื่อดำเนินการตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ทั้งนี้ โดยได้รับความยินยอมของผู้ได้รับการเสนอชื่อดังกล่าวด้วยแล้ว

(ลงชื่อ)
(นายดิเรก อิงคนินันท์)
ประธานกรรมการสรรหา

(ลงชื่อ)
(นายนุรักษ์ มาประณีต)
กรรมการสรรหา

(ลงชื่อ)
(นายพรเพชร วิชิตชลชัย)
กรรมการสรรหา

(ลงชื่อ)
(นายเพ็ง เพ็งนิต)
กรรมการสรรหา

(ลงชื่อ)
(นายเฉลิมชัย วสินนท์)
กรรมการสรรหา

ใบสมัครและหนังสือให้ความยินยอมของผู้สมัคร
เข้ารับการสรรหาเป็นกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

1. ชื่อ-นามสกุล (ระบุคำนำหน้าชื่อ)นางเตือนใจ ตีเทศน์.....
สัญชาติ.....ไทย.....ศาสนา.....พุทธ.....วัน / เดือน/ ปี เกิด..8 เมษายน 2495.....
สถานที่เกิดกรุงเทพมหานคร.....ปัจจุบันอายุ.....63.....ปี (นับถึงวันปิดรับสมัครตามประกาศนี้)
อาชีพ.....นักพัฒนาอาวุโส.....

2. ที่อยู่ปัจจุบัน

บ้านเลขที่.....191.....หมู่.....1.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....
ตำบล/แขวง.....บ้านดู่.....อำเภอ/เขต.....เมือง.....จังหวัด...เชียงราย.....
รหัสไปรษณีย์.....57000...โทรศัพท์.....053-715696 ...โทรศัพท์เคลื่อนที่.....094-7067799.....
โทรสาร.053-758658 ต่อ 106 E-Mail..Tuenjai_d@yahoo.com,Krudaeng2013@gmail.com....

สถานที่ส่งเอกสารและติดต่อได้สะดวก

สถานที่ทำงาน / เลขที่ ...129/1...หมู่.....4...ตรอก/ซอย.....4.....
ถนน.....ป่าจี่.....ตำบล/แขวง.....รอบเวียง.....อำเภอ/เขต.....เมือง.....
จังหวัด.....เชียงราย.....รหัสไปรษณีย์.....57000.....โทรศัพท์.....053-715696.....
โทรศัพท์เคลื่อนที่... ..094-7067799 โทรสาร...053-758658..... ต่อ 106.....
E-Mail.....tuenjai_d@yahoo.com,.....krudaeng2013@gmail.com.....

3. การศึกษา (โปรดระบุรายละเอียดวุฒิการศึกษา สถาบันการศึกษา ปีที่สำเร็จการศึกษา และแนบหลักฐานประกอบ)

2557 ปรัชญาดุขฎิบัณฑิตกิตติมศักดิ์ สาขาวิชาชาติพันธุ์ศึกษาอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

2555 หลักสูตรผู้บริหารระดับสูงด้านวิทยาการพลังงาน รุ่น 1 (วพน.1) สถาบันวิทยาการพลังงาน

- 2552 หลักสูตรการเสริมสร้างสังคมสันติสุข รุ่นที่ 1 สถาบันพระปกเกล้า
- 2548 หลักสูตรกฎหมายมหาชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- 2543 ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์ สาขาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา มหาวิทยาลัย
รามคำแหง
- 2543 หลักสูตรการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยสำหรับนักบริหารชั้นสูง รุ่นที่ 4
สถาบันพระปกเกล้า
- 2517 – 2519 ประกาศนียบัตรชั้นสูง บัณฑิตอาสาสมัคร มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- 2517 ปริญญาตรี คณะรัฐศาสตร์ รุ่นที่ 23 (สังคมวิทยา-มานุษยวิทยา) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
เกียรตินิยมอันดับสอง

4. ปัจจุบันดำรงตำแหน่งหรือประกอบวิชาชีพ

- 4.1 ปัจจุบันเป็นข้าราชการ พนักงานหรือลูกจ้างของหน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือ ราชการ
ส่วนท้องถิ่น
ตำแหน่ง.....ระดับ.....
สังกัด.....
โทรศัพท์.....
- 4.2 ปัจจุบันเป็นกรรมการ หรือที่ปรึกษาของรัฐวิสาหกิจหรือของหน่วยงานของรัฐ
ตำแหน่ง.....
สถานที่ตั้ง.....
โทรศัพท์.....
- 4.3 ปัจจุบันดำรงตำแหน่งใดในห้างหุ้นส่วน บริษัท หรือองค์การที่ดำเนินธุรกิจโดยมุ่งหาผลกำไร
หรือรายได้มาแบ่งปันกัน (โปรดระบุรายละเอียดของตำแหน่งชื่อและสถานที่ตั้งของ
หน่วยงาน)
ตำแหน่ง.....สังกัดห้างหุ้นส่วน/บริษัท/องค์กร.....
สถานที่ตั้ง.....
โทรศัพท์.....
- 4.4 เป็นพนักงานหรือลูกจ้างของบุคคล (นอกเหนือจากการเป็นลูกจ้างตามข้อ 4.2)
ชื่อ (นายจ้าง).....นามสกุล.....
สถานที่ตั้ง.....
โทรศัพท์.....

4.5 ปัจจุบันประกอบวิชาชีพอิสระ (โปรดระบุรายละเอียดพร้อมสถานที่ประกอบการ)
ประเภท.....นักพัฒนา.....
สถานที่ประกอบวิชาชีพ.....มูลนิธิพัฒนาชุมชนและเขตภูเขา...(พชภ.).....
โทรศัพท์.....053-758658, 053-715-696

4.6 การประกอบกิจการส่วนตัว
ชื่อกิจการ.....
สถานที่ตั้ง.....
โทรศัพท์.....

หมายเหตุ : ในกรณีที่เป็นผู้มีลักษณะต้องห้ามตามข้อ 4.1 4.2 4.3 4.4 หรือ ๔.๕ ข้างต้น หากได้รับเลือกให้ดำรงตำแหน่งกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ จะเริ่มปฏิบัติหน้าที่ได้ต่อเมื่อได้ลาออกจากการเป็นบุคคลตามข้อ 4.1 4.2 4.3 หรือ 4.4 หรือแสดงหลักฐานเป็นที่เชื่อถือได้ว่า ได้เลิกประกอบวิชาชีพอิสระตามข้อ 4.5 แล้ว ซึ่งต้องกระทำภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับเลือกหรือได้รับความเห็นชอบ แต่ถ้าผู้นั้นมีได้ลาออก หรือเลิกประกอบวิชาชีพอิสระภายในเวลาที่กำหนด ให้ถือว่าผู้นั้นมิได้เคยรับเลือกหรือได้รับความเห็นชอบให้เป็นกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

5. ประวัติการทำงาน

1. พัฒนาหลักสูตรและแบบเรียนการศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จสำหรับชาวเขา กองการศึกษาผู้ใหญ่ กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ (2520 - 2522)
2. คณะเลขานุการโครงการศูนย์การเรียนรู้เพื่อชุมชนในเขตภูเขา กรมการศึกษานอกโรงเรียน (2523-2527)
3. ผู้ร่วมก่อตั้งมูลนิธิพัฒนาชุมชนและเขตภูเขา (พชภ.) เลขาธิการ และที่ปรึกษามูลนิธิพัฒนาชุมชนและเขตภูเขา (พ.ศ.2528 ถึง ปัจจุบัน)
4. สมาชิกวุฒิสภา จังหวัดเชียงราย (2543-2549) เป็นกรรมาธิการในคณะกรรมการสิ่งแวดล้อม คณะกรรมาธิการกิจการเด็ก สตรี ผู้สูงอายุ คณะกรรมาธิการการมีส่วนร่วมของประชาชน และ คณะกรรมาธิการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
5. สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ประธานคณะกรรมการวิสามัญศึกษาปัญหาและแนวทางแก้ไข การไร้สถานะทางกฎหมายและสิทธิของบุคคลในประเทศไทย สภานิติบัญญัติแห่งชาติ 2549-2551
6. กรรมาธิการวิสามัญศึกษาปัญหาการบังคับใช้กฎหมายและแนวทางแก้ไขการไร้สถานะ และสิทธิของบุคคลในประเทศไทย วุฒิสภา (2552-2556)
7. คณะกรรมการสมัชชาปฏิรูป (คสป.) ซึ่ง นพ.ประเวศ วะสี เป็นประธานและได้รับหน้าที่ ประธานคณะกรรมการเครือข่ายผู้เสียโอกาส คนจนเมือง และกลุ่มชาติพันธุ์ เพื่อการปฏิรูป

(2553-2556)

8. อนุกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ด้านสิทธิและสถานะบุคคลของผู้ไร้สัญชาติ ไทยพลัดถิ่น ผู้อพยพและชนพื้นเมือง (2553 – 2555)
9. คณะกรรมการรับรองความเป็นคนไทยพลัดถิ่น ตาม พ.ร.บ.สัญชาติ ฉบับที่ 5 พ.ศ.2555 วาระที่ 1 (พ.ศ. 2555 – 2557) และวาระที่ 2 (พ.ศ. 2557 – 2559)
10. เป็นผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการกองทุนฯ สำนักงานคณะกรรมการกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) (พ.ศ 2557 ถึงปัจจุบัน)
11. กรรมการคัดเลือกรางวัลลูกโลกสีเขียว (2542 – ปัจจุบัน)

รางวัลหรือเกียรติคุณที่ได้รับ

ในประเทศ

1. พ.ศ. 2534 รางวัลคนดีศรีสังคม โดยมูลนิธิหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ และมูลนิธิหมู่บ้าน
2. พ.ศ. 2536 รางวัลนิสิตเก่าดีเด่น คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย
3. พ.ศ. 2539 บุคคลดีเด่นแห่งชาติ สาขาพัฒนาสังคม สำนักงานส่งเสริมเอกลักษณ์ของชาติ
4. 65 WOMEN OF INFLUENCE IN CONTEMPORARY THAILAND ในโอกาส 65 ปี ของ BANGKOK POST
5. 21 WOMEN WHO MAKE A DIFFERENCE โดย นิตยสาร THAILAND TATLER ค.ศ.2012
6. พ.ศ. 2557 รางวัลเกียรติยศผู้อุทิศตนเพื่อสิทธิมนุษยชนประจำปี โดยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

ระหว่างประเทศ

- พ.ศ. 2533 Ashoka Fellow สาขาสิ่งแวดล้อม จากสำนักงาน Ashoka กรุงเทพมหานครตันตีสี่ สหรัฐอเมริกา
- พ.ศ. 2535 รับรางวัล Global 500 จากโครงการสิ่งแวดล้อมแห่งสหประชาชาติ (UNEP) ณ กรุงริโอเดอ จาเนโร ประเทศบราซิล
- พ.ศ. 2537 รางวัลสิ่งแวดล้อมโกลด์แมน (Goldman Environment Prize) ที่เมืองซานฟรานซิสโก ในฐานะผู้แทนของทวีปเอเชีย
- พ.ศ. 2540 1 ใน 25 ของนักอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมสตรีดีเด่นของโลก โดยโครงการสิ่งแวดล้อมแห่งสหประชาชาติ (United Nation Environment Program) เนื่องในโอกาสครบรอบ 25 ปี UNEP
- พ.ศ. 2540 เผยแพร่ผลการทำงานอนุรักษ์ป่าต้นน้ำร่วมกับชุมชนชาวเขา ทางช่อง Discovery
- พ.ศ. 2551 รางวัลสตรีดีเด่นในพระพุทธศาสนา ขององค์การสหประชาชาติ

พ.ศ. 2555 เป็น 1 ใน 5 ของสตรีไทยที่ทำงานด้านสิทธิมนุษยชน และเพื่อการเปลี่ยนแปลงสังคม
ในการต้อนรับ Hillary Clinton ในคณะรัฐมนตรีว่าการกระทรวงต่างประเทศ

ผลงานหนังสือ งานเขียน และงานวิจัย

- ผู้เขียนคอลัมน์ “วิถีไทย” หนังสือสยามรัฐสัปดาห์วิจารณ์ (พ.ศ.2547 - 2557)
- เขียนหนังสือ “เตือนใจ ตอนไปนอก” (2550)
- เอกสารวิชาการ “ชาวเขา : มิติทางการเมืองและการพัฒนาในสหัสวรรษใหม่” หลักสูตร
การเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยสำหรับนักบริหารชั้นสูง รุ่นที่ 4 สถาบันพระปกเกล้า
(2543)
- เขียนหนังสือ “แม่จัน สายน้ำที่ผันเปลี่ยน” ตีพิมพ์ 5 ครั้ง 2528, 2534, 2542, 2543, 2556
- “ทำงานในหมู่บ้านด้วยหัวใจเบิกบาน” ปาฐกถามูลนิธิโกมลคีมทอง (2528)
- หนังสือ “คู่มือการทำงานกับชาวเขาเผ่าลีซอ” และ “คู่มือการทำงานกับชาวเขาเผ่าอีเก้อ” ของศูนย์
การศึกษาออกโรงเรียนภาคเหนือ จังหวัดลำปาง (2527)
- งานวิจัยเรื่อง “บทบาทของเงินยืมต่อเศรษฐกิจชาวเขาในประเทศไทย” สมาคมสังคมศาสตร์แห่งประเทศไทย
ประเทศไทย (2524)
- วิจัยเรื่อง “ทัศนคติของชาวเขาต่อคนไทยและประเทศไทย”ทุนสนับสนุนของสโมสรนิสิต
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2517)

ปาฐกถา

- ปาฐกถาสถาบันปริทัศน์ พนมยงค์ เรื่อง “ชาวเขาภายใต้กระแสการเปลี่ยนแปลง” (2546)
- ปาฐกถามูลนิธิโกมลคีมทอง เรื่อง “ทำงานในหมู่บ้านด้วยหัวใจเบิกบาน” (2528)

6. ประวัติการฝึกอบรม / ดุงาน

6.1 ด้านการศึกษา

- ค.ศ.1983 (2526) อบรมหลักสูตร Non-Formal - Continuing Education ที่ Australia National
University ที่ออสเตรเลีย เป็นเวลา 3 เดือนและดูงานด้านชนพื้นเมือง Aborigines อีก 1
เดือน
- ค.ศ. 1990 (2533) อบรมเชิงปฏิบัติการเรื่อง Education For All (การศึกษาเพื่อปวงชน) ที่ World
Education เมืองบอสตัน สหรัฐอเมริกา เป็นเวลา 1 เดือน
- ค.ศ. 1993 (2536) ศึกษาดูงานด้าน Non-Formal Education ที่กระทรวงศึกษาธิการ เยอรมัน เป็น
เวลา 6 สัปดาห์
- ค.ศ. 1993 (2536) ประชุม ศึกษาดูงาน และเป็นวิทยากร ด้าน Education for Sustainable

Development ร่วมกับ Asia-Pacific Cultural Centre for UNESCO (ACCU) ที่ญี่ปุ่น
อินเดีย ปาปัวนิวกินี และฟิจิ (หลายครั้งในช่วงปี ค.ศ. 1993 – 2012)

6.2 ด้านสิทธิมนุษยชนและชนเผ่าพื้นเมือง

- ค.ศ. 1992 (2535) ประชุม World Summit On Women ที่กรุงปักกิ่ง จีน
- ค.ศ. 1992 (2535) ประชุมชนเผ่าพื้นเมืองระดับโลกที่กรุงริโอ เดจาเนโร บราซิล
- ค.ศ. 1992 – 2002 (2535-2545) ฐานงานชนพื้นเมืองที่สหรัฐอเมริกา แคนาดา นิวซีแลนด์ และออสเตรเลีย
- ค.ศ. 1993 (2536) ประชุม World Summit on Human Rights ที่กรุงเวียนนา ออสเตรีย
- ค.ศ. 1994 (2537) เข้าอบรมด้านสิทธิมนุษยชน ที่มอนทรีออล แคนาดา (6 สัปดาห์)
- ค.ศ. 2002 (2545) ประชุม International Mountain People Year ที่คีร์กีซสถาน

6.3 ด้านสิ่งแวดล้อมเกษตรกรรมยั่งยืน และการพัฒนาชนบท ค.ศ. 1990-2015

- อบรมเกษตรยั่งยืนบนพื้นที่สูงที่ฟิลิปปินส์
- ประชุมฐานที่อัฟริกาตะวันตก เบนิน โตโก ไนจีเรีย ด้านเกษตรกรรมยั่งยืน
- ค.ศ. 1995 (2538) เป็นองค์ปาฐกเรื่องเกษตรกรรมยั่งยืนบนพื้นที่สูงที่โคเปนเฮเกน เดนมาร์ก
- ฐานงานเรื่อง Rain Forest People ที่มาเลเซีย อินโดนีเซีย
- ค.ศ. 2002 -2006 (2545-2549) ฐานงานด้านสิทธิชุมชนในกลุ่มน้ำโขงและประชุมร่วมกับรัฐมนตรีสิ่งแวดล้อมในกลุ่มน้ำโขงตอนบนและตอนล่าง คือ จีน ลาว กัมพูชา เวียดนาม
- ค.ศ. 2008 (2551) ประชุม World Conference on Biodiversity ที่ปารีส ฝรั่งเศส
- ฐานงานพัฒนาคุณภาพชีวิตในชนบทยากจนที่อินเดีย และบังคลาเทศ
- ประชุมเรื่องพื้นที่ชุ่มน้ำ (Wetlands) ที่เวียดนาม

6.4 ด้านการเมือง ระบบรัฐสภา องค์การปกครองท้องถิ่น สวัสดิการสังคม และการขับเคลื่อนภาคประชาสังคม

- ฐานงานที่เม็กซิโก มองโกเลีย ไฮติ คาซัคสถาน ศรีลังกา สาธารณรัฐเชค สโลวาเกีย อังกฤษ ฝรั่งเศส สวิตเซอร์แลนด์ เบลเยียม เดนมาร์ก สวีเดน สโลเวเนีย และสหรัฐอเมริกา

6.5 ด้านสันติวิธีเพื่อแก้ปัญหาความขัดแย้ง

- พ.ศ. 2552 ฐานงานที่ประเทศอิหร่าน จัดโดยสถาบันพระปกเกล้า

7. ความรู้ความเข้าใจในรัฐธรรมนูญ กฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ และพระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. 2542 รวมทั้งพันธกรณีระหว่างประเทศเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนที่ประเทศไทยเป็นภาคี

รัฐธรรมนูญเป็นกฎหมายว่าด้วยการจัดโครงสร้างการใช้อำนาจอธิปไตยของรัฐ การแบ่งแยกอำนาจองค์กรที่ใช้อำนาจ ความสัมพันธ์เชิงอำนาจขององค์กรต่างๆ รวมทั้งความสัมพันธ์ระหว่างรัฐกับประชาชน ดังนั้น รัฐธรรมนูญในฐานะเป็นกฎหมายสูงสุด นอกจากจะบัญญัติเรื่องการใช้อำนาจอธิปไตยของรัฐแล้ว ยังจะต้องบัญญัติถึงการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชนด้วย เพื่อให้หลักการของสิทธิเสรีภาพได้รับการเคารพจากองค์กรของรัฐ ตลอดถึงการกำหนดขอบเขตแห่งการใช้สิทธิเสรีภาพของประชาชน เพื่อไม่ให้ใช้สิทธิเสรีภาพเกินขอบเขต จนกระทบกับความสงบเรียบร้อยของสังคมหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน ดังนั้น เพื่อรักษาหลักการดังกล่าว จึงจำเป็นอย่างยิ่ง ที่จะต้องมีองค์กรที่ทำหน้าที่เป็นหลักประกันสิทธิเสรีภาพเพื่อคุ้มครองประชาชนจากการใช้อำนาจรัฐ และจากการใช้สิทธิเสรีภาพเกินขอบเขต คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเป็นองค์กรตามรัฐธรรมนูญ

ผู้สมัครมีความรู้และความเข้าใจในสาระของรัฐธรรมนูญจากการทำหน้าที่สมาชิกวุฒิสภาและสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ซึ่งทำหน้าที่ในการกลั่นกรองกฎหมายและตรวจสอบการบังคับใช้กฎหมายและการใช้อำนาจรัฐ ส่วนเรื่องพันธกรณีระหว่างประเทศนั้น ผู้สมัครได้มีโอกาสศึกษาดูงานและเข้าร่วมประชุมระดับนานาชาติในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับกติการะหว่างประเทศ เช่น อนุสัญญาเกี่ยวกับพื้นที่ชุ่มน้ำและอนุสัญญาว่าด้วยความหลากหลายทางชีวภาพ ซึ่งในประเทศไทยยังมีความเข้าใจและแนวทางการปฏิบัติตามกติกาเหล่านี้้อยมาก รวมทั้งโครงการพัฒนาขนาดใหญ่โดยนักลงทุนในประเทศและนักลงทุนจากต่างชาติซึ่งละเอียดสำคัญในปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน เช่น โครงการเหมืองแร่โปแตช เหมืองแร่ทองคำ โครงการทำเรื่อน้ำลึก โรงไฟฟ้าถ่านหิน ฯลฯ ซึ่งจะมีกระทบต่อแหล่งทรัพยากรธรรมชาติซึ่งเป็นฐานชีวิตของชุมชนท้องถิ่น

8. ผลงานหรือประสบการณ์ด้านการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชนเป็นที่ประจักษ์ (เป็นข้อมูลสำคัญที่คณะกรรมการสรรหาจะนำมาประกอบการพิจารณา จึงขอให้ระบุรายละเอียดตามหัวข้อ 8.1-8.5) หมายเหตุ สามารถเสนอผลงานหรือประสบการณ์ได้มากกว่าหนึ่งเรื่องแต่ไม่เกินสามเรื่อง

ผลงานที่ 1

8.1 ชื่อผลงาน ส่งเสริมสิทธิมนุษยชนชาติพันธุ์ในด้านการศึกษา /คุณภาพชีวิต / ภูมิปัญญาและวัฒนธรรม

8.2 สาธารณชน ได้ใช้ชีวิตทำงานร่วมกับชนชาติพันธุ์บนที่สูง คือ ลีซู ลาหู่ อาข่า จีนฮ่อ (จีนยูนนาน) เมียนมา กะเหรี่ยง ม้ง ตั้งแต่ พ.ศ. 2514-2527 โดยเป็นชาวค่ายอาสาพัฒนาชุมชนชาวเขา สโมสรนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และบัณฑิตอาสาสมัคร มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศึกษาเรียนรู้ภาษา วัฒนธรรม ภูมิปัญญา วิถีชีวิตที่อยู่กับป่าอย่างพอเพียง สมดุลและยั่งยืน ทำหน้าที่เป็นครูสอนภาษาไทย ความเข้าใจสังคมไทย เพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างกลมกลืนและสันติ โดยทำงานกับเจ้าหน้าที่กรมประชาสงเคราะห์ ฝ่ายปกครองท้องที่ กำนันผู้ใหญ่บ้าน ใช้หลักสูตรประถมศึกษาสำหรับนักเรียนชาวเขาของคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย หลักสูตรการศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จของกองการศึกษาผู้ใหญ่ กรมสามัญศึกษา เป็นแนวทาง ซึ่งต่อมาได้กลายเป็นแกนหลักในการพัฒนาหลักสูตรการศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จสำหรับชาวเขา และหลักสูตรศูนย์การศึกษาเพื่อชุมชนในเขตภูเขา (ศศช.) ซึ่งเป็นการบูรณาการความรู้ภาษาไทย คณิตศาสตร์ การสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตและสังคม นำสู่การพัฒนาคุณภาพชีวิต สิทธิในการศึกษาเพื่อปวงชน (Education for All) และสิทธิในวัฒนธรรม รวมทั้งการสืบทอดวัฒนธรรมสู่รุ่นลูกหลาน

8.3 ความรู้ที่ใช้ ได้ใช้หลักทางสังคมวิทยา มานุษยวิทยา ที่ให้ความเคารพศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ เคารพความคิด วิถีชีวิต วัฒนธรรมภูมิปัญญา ทำความเข้าใจศึกษาอย่างถ่องแท้ โดยไม่มีอคติ

8.4 ผลงานเป็นที่ประจักษ์ดังนี้ ได้เขียนหนังสือ “แม่จัน สายน้ำที่ผันเปลี่ยน” และปาฐกถา “ทำงานในหมู่บ้านด้วยหัวใจที่เบิกบาน” ตีพิมพ์ครั้งแรกเมื่อปี พ.ศ. 2528 เพื่อสื่อสารให้คนในสังคมไทยเข้าใจ ยอมรับและเคารพในความเป็นสังคมพหุภาษา /พหุวัฒนธรรม

หนังสือ “แม่จันสายน้ำที่ผันเปลี่ยน” ได้เป็นสื่อให้เกิดความเข้าใจที่ดีระหว่างผู้คนในสังคมไทยกับชุมชนชาติพันธุ์บนที่สูง ได้รับการตีพิมพ์แล้วเป็นครั้งที่ 5 เมื่อ พ.ศ. 2556 และหลักสูตร ศศช. ได้ใช้เพื่อชุมชนบนที่สูงจนถึงบัดนี้

8.5 หลักฐานที่อ้างอิงประกอบ (โปรดดูภาคผนวก 1)

-รูปภาพการทำงาน

-ภาพข่าว บทความ

-หนังสือ แม่จัน : สายน้ำที่ผันเปลี่ยน

-บทแนะนำหนังสือ โดยกิเลน ประลองเชิง. 2556. แม่จัน สายน้ำที่ผันเปลี่ยน. หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ คอลัมภ์ชักรงรบ, วันเสาร์ที่ 19 ตุลาคม 2556, หน้า 4.

8.1 ชื่อผลงาน การแก้ไขปัญหาคคนไร้รัฐ ไร้สัญชาติ

8.2 สาระสำคัญ ปัญหาหลักของคนชาติพันธุ์ในถิ่นทุรกันดาร คือ คนกลุ่มหนึ่งไม่มีจุดเกาะเกี่ยวในระบบทะเบียนราษฎรของประเทศไทยซึ่งเป็นเจ้าของดินแดนและอำนาจอธิปไตยซึ่งเขามีถิ่นอาศัยอยู่จริง จึงมีสภาพเป็น “คนไร้รัฐ” ไม่มีตัวตนในกฎหมายทะเบียนราษฎร และกลายเป็นคนไร้สัญชาติไปด้วย ส่วนอีกกลุ่มซึ่งมีจำนวนมากหลายแสนคน เป็น “คนไร้สัญชาติ” แม้จะเคยถูกสำรวจ บันทึกทำทะเบียนประวัติ มีชื่อในระบบทะเบียนราษฎร มีเลขประจำตัว 13 หลักแล้ว แต่เป็นผู้ที่ไม่มีสัญชาติ จึงขาดโอกาสที่จะใช้สิทธิและทำหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดไว้หลายด้าน

8.3 ความรู้ที่ใช้ ในช่วงที่เป็นสมาชิกวุฒิสภาเลือกตั้งสมัยแรก (พ.ศ.2543-2549) และเป็นสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (สนช.) (พ.ศ. 2549-2551) ได้ทำงานโดยกระบวนการมีส่วนร่วมของฝ่ายต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง คือ สว. สนช. นักวิชาการด้านกฎหมายสัญชาติ องค์กรด้านสิทธิมนุษยชนในพื้นที่ ข้าราชการกรมการปกครอง ส่วนกลางและพื้นที่ หน่วยงานด้านนิติเวชที่ใช้หลักวิทยาศาสตร์ในการตรวจสอบสารพันธุกรรม ผู้นำชุมชนและบุคคลผู้เป็นเจ้าของปัญหา จึงมีการขับเคลื่อนให้เกิดการแก้ไขปัญหาคคนไร้รัฐไร้สัญชาติและการแก้ไขปัญหาคคนไร้รัฐไร้สัญชาติของคนกลุ่มต่างๆ โดยท่านประธาน สนช. อ.มีชัย ฤชุพันธุ์ ครูหุ่ย วัลลภ ตั้งคณานุรักษ์ รศ.ดร. พันธุ์ทิพย์ กาญจนจิตรรา สายสุนทร เป็นผู้สนับสนุนหลัก และแม้ว่าจะหมดวาระ สนช. ไปแล้วแต่ก็ได้ขับเคลื่อนการแก้ปัญหาคคนไร้รัฐ ไร้สัญชาติ อย่างต่อเนื่อง

8.4 ผลงานเป็นที่ประจักษ์ดังนี้

1. เกิดระเบียบการลงรายการสัญชาติไทย พ.ศ.2543 ให้แก่ชาวเขาที่พิสูจน์ได้ว่าตนเป็นคนชาวเขาดั้งเดิมที่เกิดในประเทศไทย ได้รับรองสัญชาติไทยโดยการเกิด
2. เกิดระเบียบการรับนักเรียนเข้าศึกษาในสถานศึกษาของรัฐ พ.ศ. 2548 กำหนดให้สถานศึกษาของรัฐต้องรับนักเรียนที่อาศัยอยู่ในแผ่นดินไทยเข้าศึกษาแม้ว่าจะเป็นผู้ไร้รัฐ ไร้สัญชาติ โดยได้เรียนถึงระดับสูงสุด และได้รับวุฒิการศึกษาเช่นเดียวกับนักเรียนที่มีสัญชาติไทย
3. พรบ. การทะเบียนราษฎรฉบับที่ 2 พ.ศ. 2551 และ พรบ. สัญชาติฉบับที่ 4 พ.ศ. 2551 ได้รับการนำเสนอและเห็นชอบโดยสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำให้ประเทศไทยมีความก้าวหน้าในระบบทะเบียนราษฎรและการพัฒนาสถานะของผู้ไร้สัญชาติ ทำให้เด็กทุกคนที่เกิดในประเทศไทยได้รับการรับรองการเกิดและสูติบัตร ซึ่งเป็นสิทธิที่กำหนดให้ในอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กของสหประชาชาติ ซึ่งไทยเป็นประเทศภาคี และผู้ที่ถูกถอนสัญชาติ ไม่ได้สัญชาติไทยตามประกาศคณะปฏิวัติ (ปว.) 337 ได้สิทธิรับรองสัญชาติไทย โดยการเกิดกลับคืนมา

4. โครงการสำรวจสารพันธุกรรม (DNA) เพื่อพิสูจน์ความสัมพันธ์ทางสายเลือดระหว่างผู้มีสัญชาติไทย กับญาติที่สืบสายโลหิตที่ไม่มีหลักฐานทางทะเบียนราษฎร เช่น พ่อ แม่ ลูก พี่น้อง ลุง ป้า ทำให้ผู้ที่มีปัญหา ใช้ผลการตรวจ DNA รับรองความสัมพันธ์ทางสายโลหิตและได้รับรองการมีสัญชาติไทยไปแล้วหลายพันราย เป็นโครงการความร่วมมือระหว่างเครือข่ายองค์กรด้านสิทธิสถานะจังหวัดเชียงรายกับฝ่ายปกครอง และสำนักทะเบียนอำเภอต่างๆ ในจังหวัดเชียงราย ภาควิชานิติเวช โรงพยาบาลมหาราชนครเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โรงพยาบาลศูนย์เชียงรายประชานุเคราะห์ สถาบันนิติวิทยาศาสตร์ สถาบันนิติเวชของโรงพยาบาลตำรวจ กับวุฒิสภา ซึ่งปัจจุบันโครงการตรวจ DNA ได้พัฒนาเป็นโครงการระดับชาติ โดยกระทรวงยุติธรรมและ กระทรวงมหาดไทยโรงพยาบาลที่สามารถให้บริการตรวจ DNA ได้มีเพิ่มขึ้น เช่น โรงพยาบาลศูนย์เชียงราย ประชานุเคราะห์ เป็นต้น

5. เป็นผู้ประสานในกระบวนการร่าง พรบ. สัญชาติฉบับที่ 5 พ.ศ. 2555 เพื่อรับรองสิทธิในสัญชาติ ไทยโดยการเกิดแก่คนไทยพลัดถิ่นในภาคตะวันตกคือ ระนอง ประจวบคีรีขันธ์ ชุมพร และคนเชื้อสายไทยเกาะ กังที่ จ.ตราด มีการแต่งตั้งคณะกรรมการรับรองความเป็นคนไทยพลัดถิ่น ทำให้มีผู้ได้รับการรับรองสิทธิแล้ว จำนวนไม่น้อยกว่า 7,000 ราย และได้รับการแต่งตั้งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ภาควงการพัฒนากองอำนวยการตั้งแต่ พ.ศ. 2555 จนถึงปัจจุบัน

8.5 หลักฐานที่อ้างอิงประกอบ (โปรดดูภาคผนวก 2)

-ข่าว บทความ

-หนังสือ งานผู้เฒ่าไร้สัญชาติ ครั้งที่ 4

ผลงานที่ 3

8.1 ชื่อผลงาน ส่งเสริมสิทธิชุมชนในการทำเกษตรกรรมยั่งยืน การจัดการและใช้ประโยชน์ทรัพยากร ดิน น้ำ ป่า อย่างสมดุลและยั่งยืน เพื่อนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน

8.2 สาระสำคัญ ผู้สมัครเห็นคุณค่าของการเป็น “คนต้นน้ำ” ของกลุ่มชาติพันธุ์ต่างๆ ทางภาคเหนือของประเทศไทย ซึ่งเป็นป่าที่เป็นต้นน้ำสายหลัก ที่ไหลลงสู่แม่น้ำปิง วัง ยม น่าน และแม่น้ำนานาชาติ คือ แม่น้ำโขง สาละวิน ถ้าได้สนับสนุนให้ชุมชนเหล่านี้ได้ดำเนินวิถีชีวิตแบบพอเพียง โดยเสริมหลักวิชาการ ระบบการรวมกลุ่มเข้ามาช่วยบนรากฐานภูมิปัญญา วัฒนธรรม ที่มีความมั่นคงทางอาหาร พึ่งตนเอง และอยู่ร่วมกับธรรมชาติด้วยความเคารพ ด้วยมิติทางจิตวิญญาณ ชุมชนชาติพันธุ์เหล่านี้จะช่วยรักษาระบบนิเวศ และความหลากหลายทางชีวภาพให้ดำรงอยู่ได้ รักษาพันธุ์พืชอาหาร สมุนไพร พืชรายได้ ที่อยู่ร่วมกับน้ำได้ กำหนดขอบเขตที่อยู่อาศัย พื้นที่เกษตร ป่าใช้สอย และป่าอนุรักษ์ ป่าต้นน้ำให้ชัดเจน ไม่บุกรุกป่าเพิ่มอีก เป็นการสนับสนุนสิทธิชุมชนท้องถิ่นดั้งเดิมให้มีวิถีชีวิตอยู่ร่วมกับป่า พื้นที่อนุรักษ์ที่ประกาศขึ้นเป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า เขตอุทยานแห่งชาติ เขตอุทยานทางทะเล ขึ้น ภายหลังการดำรงอยู่ของชุมชน จะต้องกันพื้นที่ทำกิน พื้นที่ทางวัฒนธรรม และจิตวิญญาณ ทั้งของชุมชนป่าต้นน้ำและชุมชนชาวเล ให้บริหารจัดการตามจารีตประเพณี

8.3 ความรู้หรือประสบการณ์ด้านการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชนที่ใช้ในการดำเนินการนั้น

-กระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชน เจ้าหน้าที่รัฐผู้รับผิดชอบในพื้นที่ และนโยบาย นักกฎหมาย สิ่งแวดล้อม นักวิชาการเกษตร องค์กรด้านสิ่งแวดล้อม และเกษตรกรรมยั่งยืน สื่อมวลชน

-การนำชาวบ้านไปฝึกอบรมเรื่องการเกษตรบนพื้นที่สูงที่ฟิลิปปินส์ การศึกษาดูงาน แลกเปลี่ยนเรียนรู้

8.4 ผลงานหรือประสบการณ์ที่ได้ดำเนินการเป็นที่ประจักษ์อย่างไร

ชุมชนต้นน้ำแม่จัน แม่สลอง มีความตื่นตัว ในการทำการเกษตรแนวระดับ(SLOPING AGRICULTURE LAND TECHNOLOGY : SALT) คือ การปลูกพืชตระกูลถั่วยืนต้น ที่มีรากเป็นปุ่ม ตรึงไนโตรเจน เป็นปุ๋ยบำรุงดิน ได้แก่กระถินยักษ์ กระถิน-อินโดนีเซีย ถั่วมะฮะ แซฝรั่ง เป็นต้น ปลูกตามแนวระดับ (Contour line) เพื่อป้องกันการชะล้างหน้าดิน และปลูกหญ้าแฝกให้รากยึดหน้าดิน ทำให้ดินชุ่มชื้นอุดมสมบูรณ์

ทั้งชุมชน อาข่า ลahu ลีซู มีการปลูกพืชอาหารผสมในไร่ข้าว ไร่ข้าวโพด เช่นถั่วชนิดต่างๆเผือก มัน ฟักเขียว ฟักทอง พริก ขิง กระเจี๊ยบแดง ทานตะวัน มีพันธุ์ข้าวและข้าวโพดเกิน 10 ชนิด จึงมีความมั่นคงทางอาหารที่ปลูกในแปลงเกษตร และเก็บได้จากธรรมชาติจากลำห้วย จากป่า เป็นพืชที่หลากหลายฤดูกาล ชุมชนในพื้นที่ต้นน้ำแม่จัน แม่สลอง จึงเป็นต้นแบบเป็นแหล่งศึกษาดูงานเรื่องการเกษตรที่ยั่งยืนบนพื้นที่สูง

ผู้สมัครได้ตั้งกระทู้ถามในที่ประชุมวุฒิสภา เรื่องโครงการสร้างท่าเรือมาริน่าที่จังหวัดพังงา ซึ่งเป็นพื้นที่อนุรักษ์แหล่งหญ้าทะเล อันเป็นอาหารของพะยูนซึ่งเป็นสัตว์ใกล้สูญพันธุ์ โดยชาวบ้านรวมกลุ่มคัดค้านด้วย

หลักวิชาการว่าจะสูญเสียทรัพยากรทางทะเล อันเป็นแหล่งอาหาร แหล่งรายได้ของชุมชนประมงพื้นบ้าน เป็นผลให้รัฐมนตรีสั่งระงับโครงการ

ผู้สมัครได้ใช้ตำแหน่ง สว. ประกันกลุ่มชาวบ้านที่ร่วมกลุ่มตรวจสอบการใช้ เช่าที่ดิน เพื่อทำสวนปาล์ม ซึ่งเป็นการรุกพื้นที่อนุรักษ์

ผู้สมัครสนับสนุนกระบวนการแก้ไขปัญหาที่ดินป่าไม้ในภาคเหนือ โดยการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่น และองค์กรพัฒนาเอกชนในพื้นที่

ทั้งหมดนี้เป็นตัวอย่างของการสนับสนุนสิทธิชุมชนในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน ซึ่งทำให้ขบวนการภาคประชาชนและประชาสังคมมีความเข้มแข็ง มีอำนาจต่อรองเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาการละเมิดสิทธิชุมชนได้อย่างยั่งยืน

8.5 ภาพประกอบการทำงาน เป็นเอกสารแนบ (โปรดดูภาคผนวก 3)

9. กรอบแนวคิดในการดำเนินงานของท่าน หากได้รับเลือกเป็นกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (เป็นข้อมูลสำคัญที่คณะกรรมการสรรหา จะนำมาประกอบการพิจารณา จึงขอให้ระบุรายละเอียดให้ครบถ้วนชัดเจน ทั้งนี้ ไม่เกินสามหน้ากระดาษ A 4)

หากได้รับเลือกเป็นกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ จะมีกรอบแนวคิดในการดำเนินงานดังนี้

1. การมีส่วนร่วมของภาคส่วนต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง (Participatory approach) ในการทำหน้าที่ที่กำหนดทั้ง 10 ข้อตามพระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. 2542 จะยึดกรอบแนวคิดเรื่องการมีส่วนร่วมเป็นหลัก เพราะคณะกรรมการสิทธิไม่สามารถจะดำเนินงานได้โดยลำพังจะต้องมีภาคีเครือข่ายในการทำงานที่หนุนเสริมซึ่งกันและกัน ซึ่งองค์กรภาครัฐหลายองค์กรก็ทำงานด้านสิทธิอยู่แล้ว เช่น กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ กระทรวงยุติธรรม หน่วยงานต่างๆ ที่ส่งเสริมสวัสดิภาพและสวัสดิการของผู้คนกลุ่มต่างๆ ในกระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ฯลฯ และยังมียุทธศาสตร์ภาคประชาชนและภาคประชาสังคมที่มีบทบาท ประสบการณ์ และมีเสนอแนวทางในการทำงานส่งเสริมสิทธิอีกมากมาย ซึ่งภูมิหลังของผู้สมัครในการเป็นนักพัฒนาและเป็นสมาชิกวุฒิสภาทำให้รู้จักและมีประสบการณ์ในการทำงานข้ามภาคส่วนเป็นอย่างดี นอกจากนี้ จะเน้นเรื่องการทำงานร่วมกับองค์กรตามรัฐธรรมนูญและองค์กรอื่นๆ ที่รับเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิ เช่น สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน ศูนย์ดำรงธรรม สำนักงานรัฐมนตรี กระทรวงมหาดไทย ศูนย์บริการประชาชน สำนักปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ฯลฯ ซึ่งจะทำให้การทำงานเกี่ยวกับการตรวจสอบและป้องกันการละเมิดสิทธิมีประสิทธิภาพมากขึ้นและลดความซ้ำซ้อนลงได้
2. การใช้หลักวิชาการในการทำงาน (Knowledge-based approach) การทำงานเรื่องสิทธิไม่สามารถจะใช้พื้นฐานความรู้สึกเพียงอย่างเดียว แต่ต้องมีแนวคิด หลักวิชาการ ความรู้ ข้อมูลที่ถูกต้องรอบด้านในการทำงาน เช่น ประเด็นเรื่องผู้อพยพ แรงงานข้ามชาติ ฯลฯ ซึ่งบางครั้งเป็นเรื่องอ่อนไหวในระดับประเทศและระดับสากล ดังนั้น แนวทางการทำงานจะต้องส่งเสริมการศึกษา การวิจัย หรือใช้ข้อมูลงานวิจัย/วิชาการที่มีอยู่แล้ว เพื่อที่จะเข้าใจสถานการณ์การละเมิดสิทธิ แนวทางในการป้องกันการละเมิดสิทธิและการส่งเสริมสิทธิ การใช้หลักวิชาการในการทำงานนี้จะเน้นการทำงานร่วมกับสถาบันการศึกษา/วิจัย/วิชาการ อันจะมีผลให้เกิดการทำงานข้ามศาสตร์ การทำงานกับสหวิชาชีพ เพื่อให้มีมุมมองที่มีหลักคิด และเสนอมาตรการการแก้ไขการละเมิดสิทธิ เสนอนโยบายและการปรับปรุงกฎหมาย กฎ หรือข้อบังคับ อันจะนำไปสู่หลักปฏิบัติที่มีเหตุมีผลและเป็นที่ยอมรับของสังคม
3. การสร้างความตระหนักเรื่องสิทธิควบคู่ไปกับความรับผิดชอบ (R & R – Right-and-responsibility approach) จากประสบการณ์ที่ทำงานเรื่องสิทธิของคนกลุ่มต่างๆ พบว่ามุมมองเรื่องสิทธิอย่างเดียวไม่เพียงพอในการสร้างสังคมที่อยู่ร่วมกันได้อย่างสงบสุข แต่จะต้องมีความตระหนักเรื่องการเคารพสิทธิและหน้าที่รับผิดชอบต่อผู้อื่นและส่วนรวม ซึ่งจะนำไปสู่พฤติกรรมที่ส่งเสริมการอยู่ร่วมกันอย่างเป็นธรรมและสันติในสังคมต่อไป มิฉะนั้น คำว่า “สิทธิ” ก็จะกลายเป็นคำ

ที่มีความหมายด้านลบ ที่แต่ละบุคคลหรือกลุ่มพยายามเรียกร้องสิทธิหรือประโยชน์ในส่วนเฉพาะที่เกี่ยวกับตนเอง การสร้างความตระหนักเรื่องสิทธิควบคู่ไปกับการรับผิดชอบนี้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ที่ว่า “ร่วมสร้างสังคมให้มีวัฒนธรรมการเคารพสิทธิมนุษยชน คุณค่า และศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์” และสอดคล้องกับอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการในการส่งเสริมการเคารพและการปฏิบัติตามหลักสิทธิมนุษยชนทั้งในระดับประเทศและระหว่างประเทศ การขยายแนวคิดสิทธิควบคู่ไปกับหน้าที่และความรับผิดชอบ จะมุ่งเน้นการเผยแพร่ความรู้และสร้างความตระหนักโดยใช้วิธีการสื่อสารต่อสังคม โดยใช้ทั้งสื่อมวลชนและสื่อประเภทอื่นๆ รวมทั้งสื่อสมัยใหม่ที่เข้าถึงผู้คนจำนวนมาก

4. การใช้แนวทางสันติวิธีและแนวคิดเชิงบวกในการดำเนินงาน (P & P – Peace and Positive approach) การใช้แนวทางสันติวิธีและแนวคิดเชิงบวกจะทำให้ได้ภาคีความร่วมมือในการทำงานและเกิดเอกภาพในงาน เพราะสันติวิธีสามารถจะเป็นได้ทั้งเป้าหมายและกระบวนการ นอกจากนี้การมีมุมมองเชิงบวกจะส่งเสริมความร่วมมือระหว่างภาคส่วน ระหว่างหน่วยงาน ซึ่งสอดคล้องกับอำนาจหน้าที่คณะกรรมการเรื่องการส่งเสริมความร่วมมือและการประสานงานระหว่างหน่วยราชการ องค์การเอกชน และองค์การด้านสิทธิมนุษยชนอื่นๆ หน้าที่ของคณะกรรมการในการติดตามตรวจสอบอาจจะทำให้หน่วยงานรัฐรู้สึกที่ต้องตกเป็นจำเลย หรือรู้สึกไม่พอใจนักที่จะถูกตรวจสอบ แต่มุมมองเชิงบวกและการเน้นการทำงานเสริมกันและกัน รวมทั้งการเสนอแนะแนวทางที่สร้างสรรค์ในการแก้ไขปัญหาการละเมิดสิทธิจะทำให้ประสบความสำเร็จในการทำงาน และทัศนคติของสังคมต่อคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติก็จะเป็นไปในทางบวกด้วย
5. การทำงานในระดับภูมิภาค (Regional approach) การทำงานส่งเสริมสิทธิไม่ได้จำกัดอยู่แต่ภายในกรอบของประเทศเท่านั้น ในขณะที่ประเทศไทยมุ่งสู่ความเป็นภูมิภาคนิยม และจะเข้าก้าวสู่ยุคของประชาคมอาเซียนในปลายปี พ.ศ. 2558 นี้ การทำงานประสานความร่วมมือกับคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนอาเซียนและองค์กรด้านสิทธิในประเทศเพื่อนบ้านเป็นเรื่องสำคัญยิ่งขึ้น อีกทั้งยังเป็นการส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างประเทศที่สร้างสรรค์และมีพื้นฐานอยู่บนหลักการสากลร่วมกันอีกด้วย ปัญหาสิ่งแวดล้อมหลายเรื่องที่มีผลต่อสิทธิมนุษยชนจะต้องอาศัยความร่วมมือในระดับภูมิภาคในการจัดการแก้ไข ผู้สมัครมีประสบการณ์การทำงานร่วมกับองค์กรนานาชาติที่ทำงานในประเด็นสิ่งแวดล้อมระดับภูมิภาค เช่น เรื่องการจัดการพื้นที่ชุ่มน้ำ พื้นที่ป่า และแม่น้ำนานาชาติ (แม่น้ำโขงและแม่น้ำสาละวิน) เรื่องสัตว์ที่อยู่ในภาวะอันตรายเช่นช้างเนื่องจากพื้นที่ป่าที่เป็นที่อยู่อาศัยตามธรรมชาติถูกบุกรุก ฯลฯ ซึ่งงานเหล่านี้แต่เดิมไม่ได้รับความสนใจในแง่มุมมองของสิทธิมนุษยชนเพราะถูกมองว่าเป็นงานด้านสิ่งแวดล้อมเท่านั้น ในขณะเดียวกัน โครงการพัฒนาขนาดใหญ่ที่มีการลงทุนสูงนั้นมักจะละเลยมิติด้านสิ่งแวดล้อมและสิทธิมนุษยชน เพราะมุ่งหวังผลที่ความเติบโตด้านเศรษฐกิจ

ผู้สมัครจึงให้ความสนใจในมิติการเติบโตในภูมิภาคนี้อย่างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์
ทรัพยากรธรรมชาติกับการพัฒนา

10. คุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้สมัครเพื่อเข้ารับการสรรหาเป็นกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

10.1 มาตรา 6 ของพระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. 2542

- (1) มีสัญชาติไทยโดยการเกิด
- (2) มีอายุไม่ต่ำกว่าสามสิบห้าปีบริบูรณ์
- (3) ไม่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา ข้าราชการการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่น
หรือผู้บริหารท้องถิ่น
- (4) ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งของพรรคการเมือง
- (5) ไม่เป็นบุคคลวิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ
- (6) ไม่ติดยาเสพติดให้โทษ
- (7) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย
- (8) ไม่เป็นบุคคลที่ต้องคำพิพากษาให้จำคุกและถูกคุมขังอยู่โดยหมายของศาล
- (9) ไม่เป็นบุคคลที่เคยต้องคำพิพากษาให้จำคุกตั้งแต่สองปีขึ้นไป โดยได้พ้นโทษมายังไม่ถึงห้าปี
ในวันได้รับการเสนอชื่อ เว้นแต่ในความผิดอันได้กระทำโดยประมาท
- (10) ไม่เคยถูกไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ
หรือจากหน่วยงานของเอกชน เพราะทุจริตต่อหน้าที่ หรือเพราะประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง
หรือถือว่ากระทำการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ
- (11) ไม่เคยต้องคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินเพราะร่ำรวย
ผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ
- (12) ไม่เป็นกรรมการการเลือกตั้ง ผู้ตรวจการแผ่นดิน กรรมการป้องกันและปราบปราม การ
ทุจริตแห่งชาติ กรรมการตรวจเงินแผ่นดิน หรือสมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคม
แห่งชาติ
- (13) ไม่เคยถูกวุฒิสภามีมติให้ถอดถอนออกจากตำแหน่ง

10.2 มาตรา 209 วรรคหนึ่ง (2) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550

- มีอายุไม่เกินเจ็ดสิบปีบริบูรณ์

ทั้งนี้ ได้แนบเอกสาร/หลักฐาน ซึ่งลงลายมือชื่อรับรองสำเนาถูกต้องมาพร้อมกับใบสมัคร ดังนี้

- (1) รูปถ่ายขนาด 2 นิ้ว จำนวน 1 รูป
- (2) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน หรือสำเนาบัตรประจำตัวเจ้าหน้าที่ของรัฐอย่างใด

- อย่างหนึ่ง จำนวน 1 ฉบับ (พร้อมลงลายมือชื่อรับรองสำเนาถูกต้อง)
- (3) สำเนาทะเบียนบ้าน จำนวน 1 ฉบับ (พร้อมลงลายมือชื่อรับรองสำเนาถูกต้อง)
- (4) สำเนาวุฒิการศึกษาหรือหลักฐานรับรองว่าสำเร็จการศึกษา (พร้อมลงลายมือชื่อรับรองสำเนาถูกต้อง)
- (5) ใบรับรองแพทย์
- (6) เอกสารหรือหลักฐานที่จำเป็นอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับตำแหน่งที่สมัคร เช่น หลักฐานที่แสดงว่าได้ลาออกจากการเป็นผู้ดำรงตำแหน่งของพรรคการเมือง หลักฐานที่แสดงว่าเป็นผู้มีสัญชาติไทย โดยการเกิด (สำเนาใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าวของบิดา หรือมารดา และสำเนาสูติบัตรของผู้สมัคร หรือหลักฐานการเป็นผู้มีสัญชาติไทยโดยการเกิด) หรือ หลักฐานการเปลี่ยนชื่อ และชื่อสกุล เป็นต้น (พร้อมลงลายมือชื่อรับรองสำเนาถูกต้อง) (ถ้ามี)
- (7) หนังสือรับรองการทำงานจากองค์การเอกชนด้านสิทธิมนุษยชน (ถ้ามี)

ข้าพเจ้าได้รับทราบ/รับรอง/ให้ความยินยอม ดังนี้

รับทราบว่าหากได้รับเลือกให้ดำรงตำแหน่งกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ จะเริ่มปฏิบัติหน้าที่ได้ต่อเมื่อได้ลาออกจากการเป็นบุคคลตามมาตรา 7 ของพระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. 2542 หรือแสดงหลักฐานเป็นที่เชื่อถือได้ว่า ได้เลิกประกอบวิชาชีพอิสระตามมาตรา 207 (4) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 แล้ว ซึ่งต้องกระทำภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับเลือกหรือได้รับความเห็นชอบ

รับรองว่ารายละเอียดเกี่ยวกับประวัติของข้าพเจ้า พร้อมเอกสารประกอบที่เกี่ยวข้องตามที่ระบุไว้ข้างต้นเป็นความจริงทุกประการ

รับรองว่ามีคุณสมบัติครบถ้วน ไม่มีลักษณะต้องห้ามทุกประการ ตามมาตรา 6 ของพระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และมาตรา 20๙ วรรคหนึ่ง (๒) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550

หากได้รับเลือกเป็นกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ข้าพเจ้ายินยอมให้เสนอชื่อและเปิดเผยข้อมูลเพื่อดำเนินการตามขั้นตอนการสรรหาและการเลือกกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติต่อไป

ลงชื่อ.....เส็นง สันนง.....ผู้สมัคร

(.....นางเตือนใจ ดีเทศน์.....)

วันที่.....๒๑.....เดือน.....สิงหาคม.....พ.ศ. 2558

สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน

สำเนาทะเบียนบ้าน

เล่มที่ 155

เลขที่ 15418

ใบรับรองแพทย์

โรงพยาบาลเชียงรายประชานุเคราะห์

วันที่.....เดือน..... 2.6.58 พ.ศ.....

ข้าพเจ้า นายแพทย์ / แพทย์หญิง (1).....

พญ.กาญจนา ศรีวิชัย

224107

ใบอนุญาตประกอบอาชีพเวชกรรม เลขที่.....

สถานที่ประกอบกรวิชาชีพเวชกรรม หรือสถานที่ปฏิบัติงานประจำ หรือที่อยู่ โรงพยาบาลเชียงรายประชานุเคราะห์
ได้ตรวจร่างกาย นาย (นาง) นางสาว.....

สถานที่อยู่ (ที่สามารถติดต่อได้)..... ต. น. 1 ต. น. 1 อ. เชียงใหม่ จ. เชียงใหม่

บัตรประจำตัวเลขที่ (ระบุประเภทของบัตรด้วย)..... 35761 00914 36 1

แล้ว เมื่อวันที่.....เดือน..... พ.ศ..... ขอรับรองว่า

นาย / (นาง) นางสาว.....

.....ไม่เป็นผู้มีร่างกายทุพพลภาพ

จนไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ไม่ปรากฏอาการของโรคจิตหรือจิตฟั่นเฟือนหรือปัญญาอ่อน และไม่ปรากฏอาการและ
อาการแสดงของโรคต่อไปนี้

1. โรคเรื้อนในระยะติดต่อหรือในระยะที่ปรากฏเป็นที่รังเกียจแก่สังคม
2. วัณโรคในระยะอันตราย
3. โรคเท้าช้างในระยะที่ปรากฏอาการเป็นที่รังเกียจแก่สังคม
4. โรคติดยาเสพติดให้โทษ
5. โรคพิษสุราเรื้อรัง

สรุปความเห็นและข้อแนะนำของแพทย์ (2).....

สูงภาพฟ้าพร

ลงชื่อ.....

พญ.กาญจนา ศรีวิชัย

แพทย์ผู้ตรวจร่างกาย

หมายเหตุ

(1) ต้องเป็นแพทย์ซึ่งได้รับขึ้นทะเบียนรับใบอนุญาตประกอบอาชีพเวชกรรม

(2) ให้แสดงว่าเป็นผู้มึร่างกายสมบูรณ์เพียงใดหรือหายจากโรคที่เป็นเหตุให้ออกจากราชการ

ใบรับรองแพทย์ฉบับนี้ใช้ได้ 1 เดือน นับแต่วันที่ตรวจร่างกาย

ใบสำคัญการสมรส

แสดงว่า

นาย เชื้อย คีเพน กับ
(ชาย)

น.ส. เดือนใจ กุชกร ณ อรุณา
(หญิง)

ได้จดทะเบียนสมรส

ณ สำนักทะเบียน อำเภอหาดใหญ่

จังหวัด สงขลา

เลขทะเบียนที่ ๑๑๐/๒๖๖ เมื่อวันที่ ๒๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๑

นายทะเบียน

*สำนักงานทะเบียน
หาดใหญ่*

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คณะรัฐศาสตร์

ที่ มท 0304/.....

หนังสือรับรองวุฒิ

หนังสือสำคัญฉบับนี้ให้ไว้เพื่อแสดงว่า

นางสาว เตือนใจ กุลเชร ณ อุษยชา

สอบไล่ได้กามหลักสูตร รัฐศาสตรบัณฑิต เกียรตินิยมอันดับ 2 (แผนกวิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา)

หลักสูตร..... ปี

ประจำปีการศึกษา 2516.....แล้ว

และโดยอนุมัติของสภามหาวิทยาลัย ให้เป็นรัฐศาสตรบัณฑิต

ตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน 2517.....

ในที่สุด ณ วันที่..... ธันวาคม 2539

(ศาสตราจารย์ ดร.สุจิต บุญบงการ)

คณบดี

ภาพถ่ายของ.....นางสาว เตือนใจ กุลเชร ณ อุษยชา.....

ลายมือชื่อ.....

นางสาว เตือนใจ
126 12/1

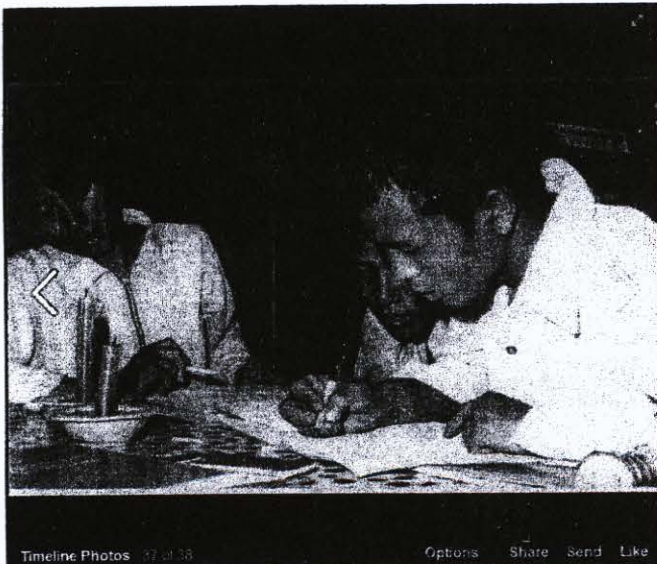
ผลงานการทำงานเชิงประจักษ์

ผลงานที่ 1 ผลงานที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มชาติพันธุ์

ประสบการณ์การทำงานร่วมกับกลุ่มชาติพันธุ์มาอย่างยาวนานตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๑๗ จนถึงปัจจุบัน (รวมเป็นระยะเวลายาวนาน ๔๑ ปี)

☐ การดำเนินการโครงการพัฒนาการศึกษาแก่กลุ่มชาติพันธุ์บนพื้นที่สูงในจังหวัดเชียงราย

เดือนใจ ตันทน์

Page Liked · October 16, 2016 · ๙

คำค้นบ้านปางสา ริมแม่น้ำจ. เชียงราย พศ. 2517

ครูแดงทำหน้าที่เป็นมิชชันนารีอาสาสมัคร มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ นศศึกษารอง ครุ ปวช. สิ่งการรฟ กลางวันสอนเด็กฯ ยามค่ำก็จุดเทียน / ตะโองเจ้าพายุ สอนหนังสือใหญ่

ในเวลา 2-3 ปี เด็กๆ นุ่งสาว และกลุ่มผู้นำ เริ่มมาซื้อของ และเงินเอา/ขุนนาง สื่อสารภาษาไทยได้

คือผลงานยุคแรกที่ภูมิใจมากคะ

ปด ครูแดงเอง ก็เขียนรู้ใจ 3 ภาษาถิ่น พร้อมๆ กับใส่ภาษาไทยไทย

Like Comment Share

๘๖ ภาวศิษฐ์มีดองใบวิหี มีวคือตจจลอง Top Comments -
ยูไลม and 35 others like this.

5 shares

Deer Teeraya Kudos!!!

Like Reply ๑1 October 17, 2016 at 12:02pm

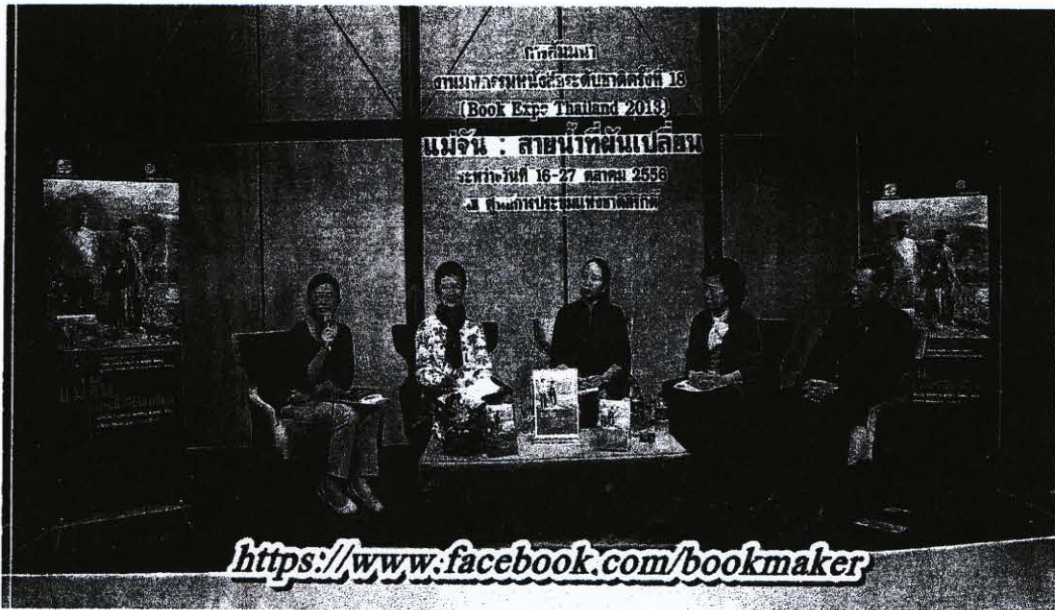

Vina & Lutinera

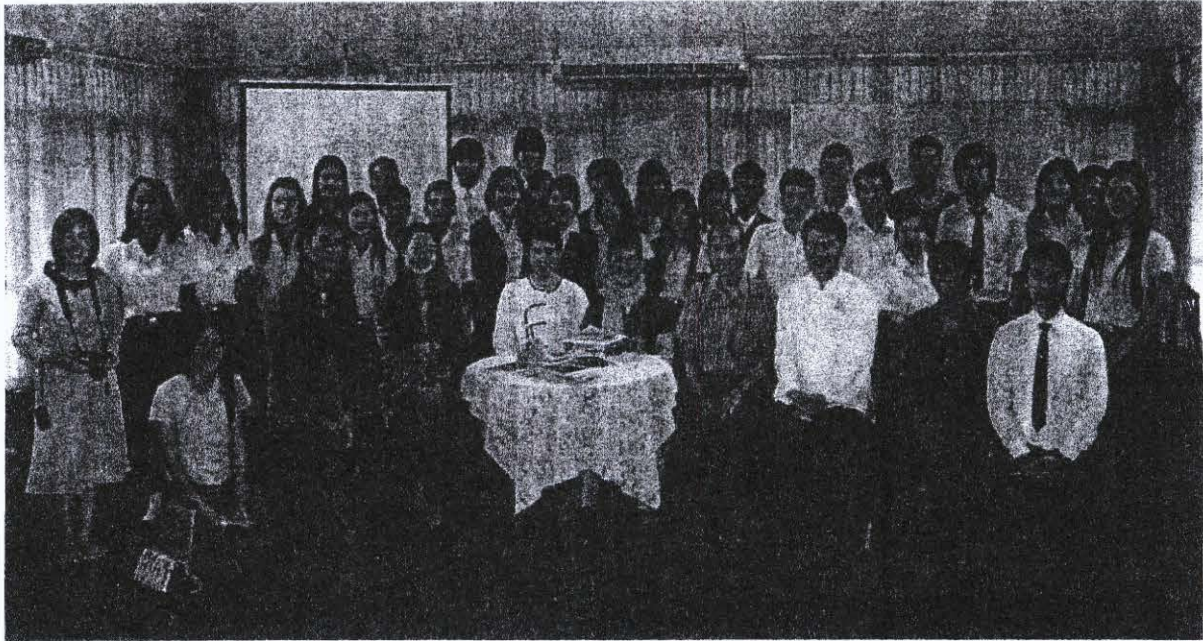
Timeline Photos 37 of 38

Options Share Send Like

- ❑ ผลงานการเขียนหนังสือ เรื่อง “แม่จัน : สายน้ำที่ผันเปลี่ยน” ตีพิมพ์เป็นครั้งที่ ๕ หนังสือที่มีความเป็นอมตะอย่างยิ่งที่ถ่ายทอดเรื่องราวต่าง ๆ ของกลุ่มชนชาติพันธุ์ในเขตพื้นที่อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงรายและสามารถใช้เป็นตำราด้านชาติพันธุ์วรรณนา (Ethnography) ได้เป็นอย่างดี

□ ปาฐกถาวิชาการ ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ๒๕๕๖ หัวข้อ “สันติศึกษาในสังคมพหุชาติพันธุ์” แก่นักศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาชาติพันธุ์ศึกษาอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง ณ วิทยาลัยนานาชาติภูมิภาคลุ่มน้ำโขง มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

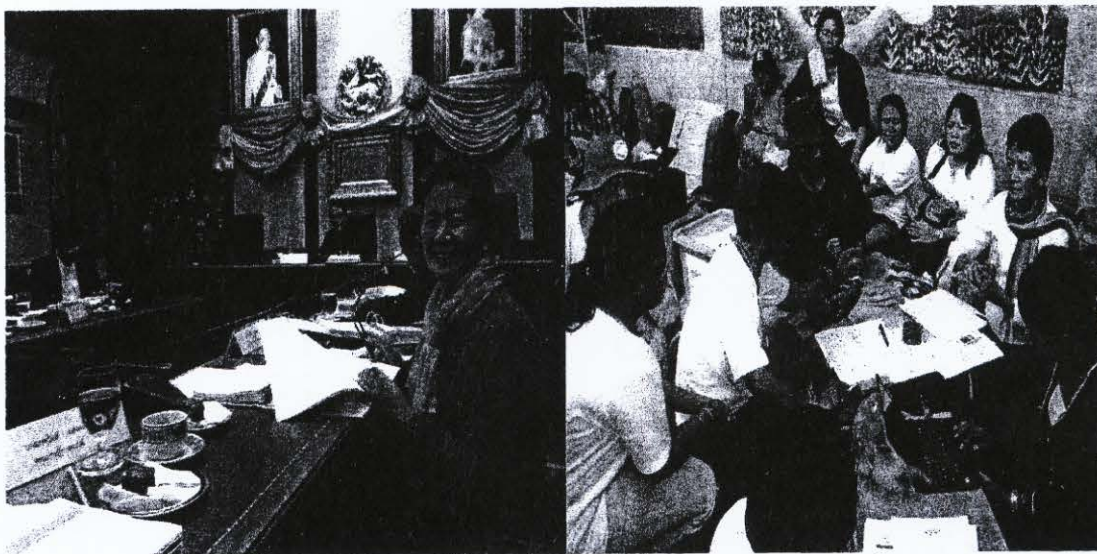

ผลงานที่ 2 ผลงานที่เกี่ยวข้องกับบุคคลไร้รัฐ ไร้สัญชาติ ด้านสถานะบุคคลและสัญชาติ

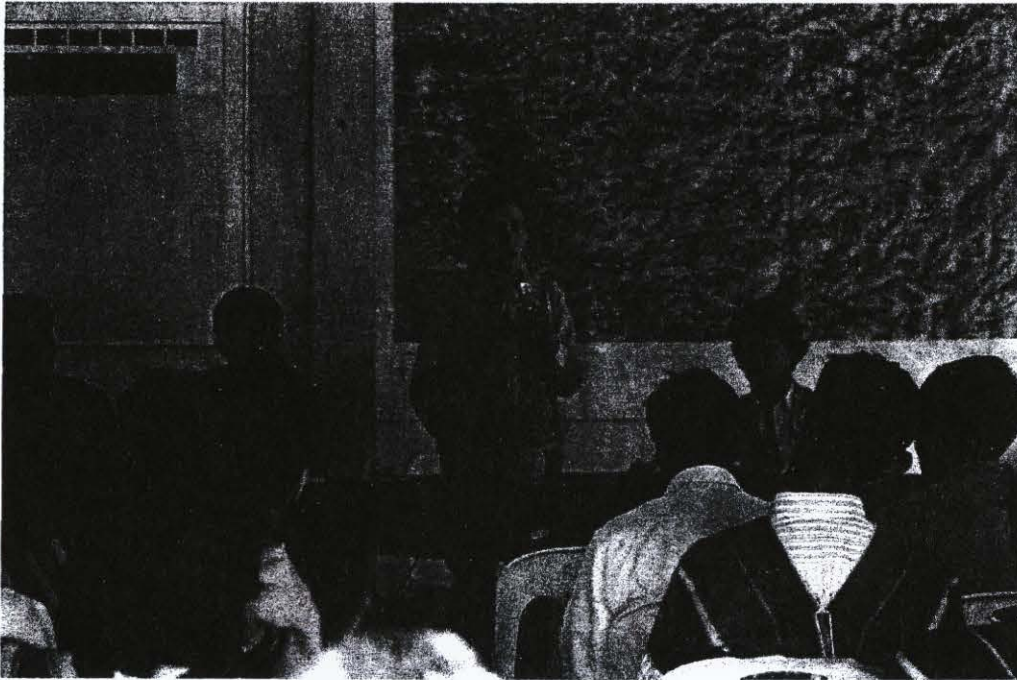
มีส่วนร่วมในระดับนโยบายและการปฏิบัติเพื่อการแก้ไขปัญหาด้านสถานะบุคคล (สัญชาติ) ของกลุ่มชาติพันธุ์

การทำงานเพื่อแก้ไขปัญหาสถานะบุคคลของ “คนไทยพลัดถิ่น” จังหวัดตราด-ระนอง

- ❑ ร่วมกิจกรรมอบรม GIS ของเครือข่ายแก้ปัญหาที่ดิน จังหวัดเชียงราย ที่โรงเรียนเวียงผา อำเภอแม่สรวย (ในเวทีได้พูดคุยเรื่องการหนุนเสริมแก้ปัญหาให้ประชาชนในพื้นที่ซึ่งมีปัญหาพิพาทที่ดินกับรัฐและเอกชน การใช้ระบบข้อมูลที่เป็นวิทยาศาสตร์นี้จะสามารถยืนยันสิทธิอันชอบธรรมในการใช้ที่ดินอย่างยั่งยืนโดยชุมชน)

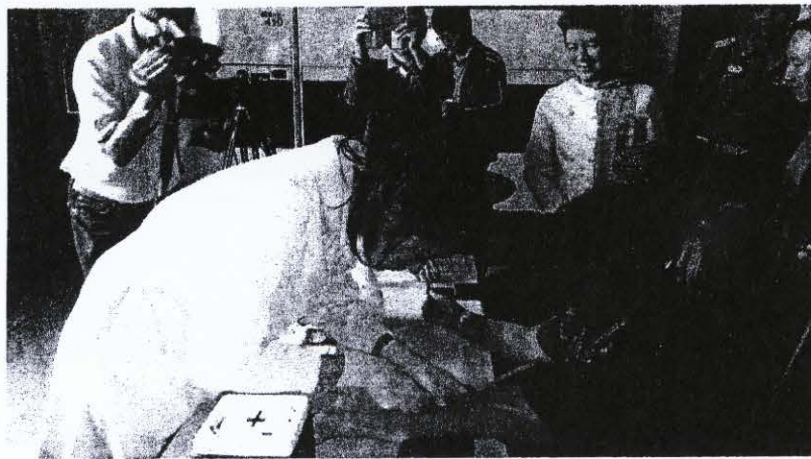

- ❑ การทำงานเพื่อพัฒนาสถานะบุคคลและการแก้ไขปัญหาการไร้รัฐไร้สัญชาติของกลุ่มชาติพันธุ์ในประเทศไทย

-โครงการตรวจ DNA เพื่อพิทักษ์และคุ้มครองสิทธิเด็กไร้สัญชาติ (ที่พ่อแม่เป็นผู้มีสัญชาติไทยแล้ว) ที่ โรงพยาบาลศูนย์เชียงรายประชานุเคราะห์ ด้วยความร่วมมือของจังหวัดเชียงราย ฝ่ายนิติเวช รพ. ศูนย์เชียงราย พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดเชียงราย และเครือข่ายสถานะและสิทธิจังหวัดเชียงราย

-คณะทำงานโครงการตรวจ DNA เพื่อคุ้มครองสิทธิคนสัญชาติไทยถาวรในหลวง ธันวาคม 2552

โครงการแก้ปัญหาสถานะบุคคลเพื่อสุขภาวะผู้เช่าไร้สัญชาติ

ยุทธศาสตร์การจัดการปัญหาสถานะและสิทธิบุคคล

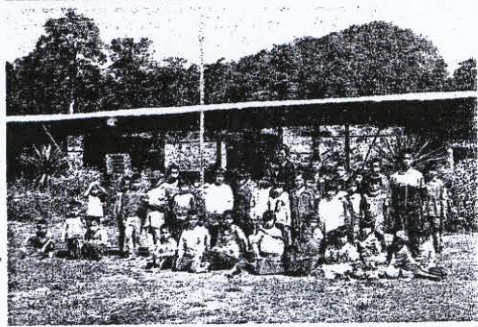
กุมภาพันธ์ 2548 มติที่ 14

การประชุมคณะกรรมการแก้ไขปัญหาเด็กไร้สัญชาติ ในคณะกรรมการบริหารสวัสดิการชน และผู้สูงอายุ วุฒิสภา เมื่อวันที่ 28 มกราคม 2548 ซึ่ง อรุณชัย วัลลภ กิตติลาภวัฒน์ เป็นประธาน ได้ร่วมกับศึกษา "ยุทธศาสตร์การจัดการปัญหาสถานะและสิทธิบุคคล" ซึ่งได้ประชุมสภาความมั่นคงแห่งชาติ เมื่อวันที่ 12 มกราคม 2548 โดยมีนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน มีมติเห็นชอบ และที่ประชุมคณะรัฐมนตรีวันที่ 18 มกราคม 2548 มีมติเห็นชอบ

สาระสำคัญของยุทธศาสตร์ที่จัดขึ้นครั้งนี้คือ เป็นการแก้ไขปัญหาความมั่นคงในมิติใหม่ "ไม่มีปัญหาและข้อจำกัดในอดีตคนเป็นอุปสรรคต่อการแสวงหาทางออกในปัจจุบันและอนาคต" โดยมีแนวคิดสำคัญ 5 ประการ คือ 1.ให้คุณค่ากับความหลากหลายของวิถีชีวิตและวัฒนธรรม 2.คำนึงถึงความเท่าเทียมกันของศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิมนุษยชนพื้นฐาน และศักดิ์ศรีที่ติดต่อกัน 3.ยอมรับความจริงว่าคนบางกลุ่มไม่สามารถกลับประเทศของตนได้ 4.สร้างความสมดุลระหว่างหลักสิทธิมนุษยชน ความมั่นคงของมนุษย์ และความมั่นคงของชาติ 5.ทุกภาคส่วนในประเทศและประชาคมระหว่างประเทศร่วมกันแก้ปัญหา

ยุทธศาสตร์มี 4 ประการ คือ 1.ยุทธศาสตร์กำหนดสถานะ กำหนดสถานะที่เหมาะสมแก่กลุ่มเป้าหมายทุกกลุ่ม จัดทำเอกสารแสดงหลักฐาน (Proper Document) 2.ยุทธศาสตร์ให้สิทธิขั้นพื้นฐาน 3.ยุทธศาสตร์ป้องกันการอพยพเข้ามาใหม่ ยึดมั่นและศักดิ์ศรีการเข้าประเทศอย่างถูกต้อง 4.ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการ กำหนดแนวทางการดำเนินงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และสร้างความร่วมมือกับทุกภาคส่วน ในการ

ฟ้าสีทองของคนไร้สัญชาติ?

“สาระสำคัญของยุทธศาสตร์ที่จัดขึ้นครั้งนี้คือ เป็นการแก้ไขปัญหาคความมั่นคงในมิติใหม่ “ไม่มีปัญหาและข้อจำกัดในอดีตมาเป็นอุปสรรคต่อการแสวงหาทางออกในปัจจุบันและอนาคต”

ดำเนินการตามยุทธศาสตร์ โครงการได้รับประโยชน์จากยุทธศาสตร์นี้ คือ กลุ่มเป้าหมาย 6 ประเภท ได้แก่ 1.กลุ่มที่อพยพเข้ามาและอาศัยอยู่ในประเทศไทยแล้ว ซึ่งมี 2 กลุ่ม คือ 1.1 กลุ่มที่ทางการมีนโยบายกำหนดสถานะให้ได้อย่างถาวรแล้ว แต่ยังดำเนินการไม่แล้ว เพราะปัญหาในทางปฏิบัติอยู่ระหว่างทางยื่นคำร้อง 120,000 คน 1.2 กลุ่มที่ทางการสำรวจทะเบียนประวัติแล้วคือคนที่อยู่ชั่วคราว จำนวน 360,000 คน

2. กลุ่มเด็กและเยาวชนที่เรียนอยู่ในสถานศึกษาในประเทศไทย แต่ยังไม่มีความที่ถูกต้องตามกฎหมาย ตั้งแต่ชั้นอนุบาลถึงอุดมศึกษา ประมาณ 60,000 คน 3. กลุ่มผู้ที่ทำคุณประโยชน์แก่ประเทศ คือ ผู้ที่มีความเชี่ยวชาญ มีผลงานที่เป็นประโยชน์แก่ประเทศ เช่น ด้านกีฬา การศึกษา วิทยาศาสตร์ วัฒนธรรม ซึ่งขึ้นกับการพิจารณาเป็นกรณี 4. กลุ่มคนไร้รากเหง้า คือ ผู้ขาดบุพการี ถูกทอดทิ้ง ไม่มีเอกสารใดๆ กำกับตัวอาศัยอยู่ในประเทศไทย 5. กลุ่มแรงงานต่างด้าว

(หม่า ซาก กับพูซา) ที่ได้รับการจดทะเบียนแล้ว อาจมีบางส่วนที่ประเทศต้นทางไม่ยอมรับกลับ ต้องนำเข้าสู่กระบวนการพิจารณาสถานะที่เหมาะสมต่อเจ้าเมือง 6. กลุ่มอื่นๆ ที่เหลือ คือ กลุ่มที่ไม่มีคุณสมบัติในการรับรองสถานะ กำหนดให้มีคณะกรรมการจากทุกภาคส่วนร่วมกำหนดสถานะ ตามมาตรการระยะยาว

การบริหารจัดการให้ยุทธศาสตร์ให้บรรลุผลประกอบด้วย 1. มีกลไกเป็นคณะ

กรรมการเฉพาะกิจพิเศษ ดำเนินการกำหนดสถานะที่สอดคล้อง ไม่ขัดกับระบบราชการปกติ 2. มีคณะกรรมการนโยบายด้านราชการแก้ไขปัญหาคความมั่นคงของบุคคล รายงานผลต่อนายกรัฐมนตรีและสภาความมั่นคงแห่งชาติ 3. พลักรามีส่วนร่วมของนักวิชาการ องค์กรชุมชน ประชาชน และองค์กรพัฒนาเอกชน 4. มอบอำนาจการพิจารณาอนุมัติสถานะไปอยู่ระดับที่เหมาะสม เพื่อรองรับกลุ่มเป้าหมายที่มีอยู่จำนวนมาก ให้มีประสิทธิภาพ ไปรับไปสามารถตรวจสอบได้ (เช่น การอนุมัติสัญชาติแก่ลูกของผู้อพยพต่างต่างตามมาตรา 7 หรือ พระราชบัญญัติสัญชาติ เป็นอำนาจของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย กรมอภัยผู้ว่าฯซีไอ โอเนชั่นพิเศษ)

ทั้งนี้ รัฐต้องสนับสนุนงบประมาณและบุคลากรให้พอเพียง เพื่อให้ดำเนินการยุทธศาสตร์ได้อย่างเป็นระบบ มีเช่นแก้ปัญหาเป็นรายกรณีอย่างค่อยเป็นค่อยไป เช่น คนกบเป็นพิเศษ สบายเข้าพanyiได้ เป็นที่สนใจของสื่อในวงกว้าง ก็ได้รับการบริหารจัดการปัญหาได้โดยเร็ว

ตั้งเมื่อใช้รัฐที่ความเข้าใจต่อสาธารณชนให้ชัดเจนมีทัศนคติที่ดี พร้อมที่จะช่วยเหลือด้วยหลักเมตตาธรรม รวมทั้งกำหนดแนวปฏิบัติที่ชัดเจนต่อหน่วยงานที่มีเกี่ยวข้อง เพื่อให้ยุทธศาสตร์นี้ทำได้สำเร็จ

ยุทธศาสตร์นี้จะเป็นที่เล็งขององค์กรของใช้ สถานะและสิทธิมนุษยชนหรือไม่? จึงช่วยกันติดตามการปฏิบัติและสนับสนุนกันอย่างจริงจังนะ

เตือนใจ กุญชร ณ อยุธยา เต็มยศ

นสพ. จำหน่ายมากที่สุดของประเทศไทย

ไทยรัฐ

ปีที่ 66 ฉบับที่ 20968 วันศุกร์ที่ 19 มิถุนายน พ.ศ. 2558 ราคา 10.00 บาท

www.thairath.co.th โทร 52 32 32 32

สรุป หน้า 1
เสียงคนไร้สัญชาติ
ตั้งจากคอยแม่สลอง

ขอให้ท่าน
 นายกฤษ และ มท.
 1 เร่งแก้ปัญหา
 ★ บิดอ้อมนา 5

พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554-2557

ทหารซ่อมบ้าน ทหารชุดปฏิบัติภารกิจกำลังรักษา ▶
 ความสงบเรียบร้อยส่วนแยก ๑ กว้างเพชร และฝ่ายปกครอง
 นำกำลังเข้าช่วยเหลือซ่อมบ้านเรือนชาวบ้านใน อ.ชาภวนรดิษบุรี
 และ อ.บึงสามัคคี จ.กำแพงเพชรที่เสียหายหลังถูกพายุฝนพัด
 กระหน่ำ ทำให้บ้านเรือนพังไปกว่า 299 หลังคาเรือน

เขื่อนกั้นกฎหมาย เด็กไร้สัญชาติ เข้าชั้น 3-4 ค.ค.

“เด็ยใจ” เรืองกัน “พ.ร.บ.
เด็กไร้สัญชาติ” ฉบับแก้ไขประมุข
สนช. ในวันที่ 3-4 ค.ค. ในนาม
ของเวทีเสวนา “คนไร้รากเหง้า”
อ.จุฬารัตน์

◆ อ่านต่อหน้า 18

ไร้สัญชาติ

□ ต่อจากหน้า 1
เด็กไร้รากสร้างปัญหา ระบุทางแก้ต้องให้การ
ศึกษาปรับทัศนคติของเด็ก ส่วนศูนย์ดูแลประชากร
พื้นที่สูงฯ จีรัฐแก้โซลิตีเด็กตามหลักสากล หาก
ทำไม่ได้ให้ชะลอ พ.ร.บ.สัญชาติไว้ก่อน

เมื่อวันที่ 24 ก.ย. ผู้สื่อข่าวรายงาน
ความคืบหน้าการแก้ไขปัญหาค่า “เด็กไร้สัญชาติ”
กรณีร้องพระราชบัญญัติสัญชาติ (ฉบับที่....)
พ.ศ....ซึ่งผ่านการอนุมัติในหลักการจากที่ประชุม
คณะรัฐมนตรีไปเมื่อวันที่ 11 ก.ย.ที่ผ่านมาว่า
นางเตือนใจ ดีเทศน์ ประธานวิสามัญศึกษา
ปัญหาและแนวทางแก้ไขการไร้สถานะและสิทธิ
บุคคลในประเทศไทย สนช. เปิดเผยว่า ภายหลัง
การประชุมร่วมกับ ม.ร.ว.คึกฤทธิ์ เทวฤดี
ประธานวิปรัฐบาลในวันเดียวกันนี้ ได้รับคำตอ
บว่าต้องเป็นหน้าที่ของรัฐบาลที่จะเร่งคณะกรรมการ
กรกฤษฎีกาเพื่อพิจารณาร่าง ก.ม.ดังกล่าวโดยเร็ว
ทั้งนี้ นายมีชัย ฤชุพันธุ์ ประธาน สนช. ซึ่งเป็น
ประธานคณะกรรมการกรกฤษฎีกาก็ได้รับปากจะ
เร่งให้ทันเข้าการพิจารณาในที่ประชุม สนช.ในวัน
ที่ 3 หรือ 4 ค.ค. หรือหากไม่ทันภายในสัปดาห์นี้
จริง ๆ อาจต้องเลื่อนการพิจารณาไปในการประชุม
สนช.ในสัปดาห์ถัดไป ที่จะมีการพิจารณาร่าง
พ.ร.บ.สัญชาติที่เสนอโดยกรมการปกครอง และ
ร่าง พ.ร.บ.สัญชาติที่ยกร่างโดยคณะกรรมการ
วิสามัญ ศึกษาปัญหาและแนวทางแก้ไขการไร้
สถานะและสิทธิบุคคลในประเทศไทยของ สนช.
ความถี่กันไป

ส่วนที่อาคารรัฐสภา 2 ผู้สื่อข่าว
รายงานความคืบหน้าการแก้ไขปัญหาค่า “เด็กไร้
สัญชาติจากเวทีรับฟังข้อเสนอแนะของภาค
ประชาชน และภาควิชาการในการจัดการปัญหา
ไร้สถานะและสิทธิบุคคลประเทศไทย : กรณี
“คนไร้รากเหง้า” ที่จัดโดยคณะกรรมการ
วิสามัญศึกษาปัญหาและแนวทางแก้ไขการไร้
สถานะและสิทธิบุคคลในประเทศไทย สนช. มี
นายวัลลภ คังคะนามูร์กี กรรมการฯ เป็น
ประธานฯ โดย รศ.ดร.ตมพงษ์ จิตระดับ อาจารย์
ประจำคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
กล่าวว่า จากการร่วมสำรวจเด็กทั่วประเทศของ
มหาวิทยาลัยมหิดล ธรรมศาสตร์ และจุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย ระหว่าง พ.ศ. 2547-2549 พบว่า
เด็กยากจน, เด็กเร่ร่อน, เด็กกำพร้า, เด็กที่คิด
เชื่อเฮงฮอวี และเด็กที่ได้รับผลกระทบจากสึนามิ
กว่า 3 ล้านคนทั่วประเทศนั้น กว่า 50% เป็น
“เด็กไร้รากเหง้า” ซึ่งเด็กพวกนี้จะมีจิตสำนึกใน
ความเป็นตัวคนและความเป็นมนุษย์น้อยมาก
เนื่องจากเขาคิดว่าไม่มีพื้นที่สำหรับพวกเขา และ
คิดว่าคนเป็นส่วนเกินของสังคม โดยส่วนตัวยื่น
ยื่นว่า การศึกษาเป็นทางเดียวที่จะแก้ไขเพื่อสร้าง
ตัวตนให้แก่เด็กไร้รากเหง้าได้ และในส่วน
นโยบายรัฐต่อรัฐ จะต้องแก้ไขกระบวนการคำ
ขานขยับในศูนย์แม่ข่าย การยุติการไหลเข้าประเทศ

และการเอารัดเอาเปรียบของคนตนเอง, ความ
ชัดเจนจากฝ่ายนโยบายและฝ่ายปฏิบัติซึ่งเป็น
กลไกของรัฐ รวมไปถึงเจตคติและทัศนคติของ
ผู้ออกนโยบายและผู้ปฏิบัติด้วย

อีกด้านหนึ่ง นายสุริยันต์ ทองหนู
เอียด ผู้ปฏิบัติงานศูนย์ปฏิบัติงานร่วมการแก้ไข
ปัญหาประชากรบนพื้นที่สูงภาคเหนือ กล่าวว่า
สถานการณ์การไร้สัญชาติของเด็กในประเทศไทย
นั้น มีเชิงการละเมิดสิทธิรุนแรงมาก เพราะใน
ส่วนของกฎหมายไม่รับรองสิทธิเด็กที่เกิดในดิน
แดนไทยมีกระบวนการเหยียดสีผิวและเชื้อชาติ
ว่าเป็นชาวเขาไร้สัญชาติ และจะส่งผลให้เกิด
ปัญหาทางสังคมตามมา อาทิ การศึกษาที่จบมา
แล้วก็ไปทำงานอะไร “พ.ร.บ.สัญชาติฯ ที่
ได้ทำออกมานั้นไม่ได้แก้ไขที่ตัวเด็กเลย แต่กลับ
ไปแก้ไขทางราชการให้มีอำนาจมากขึ้น และไม่
ใช้การดำเนินการตามหลักสากลทั้ง ๆ ที่ประเทศ
ไทยได้ลงนามอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กกับ
องค์การสหประชาชาติ ดังนั้นอยากเสนอว่าถ้ายัง
ดำเนินการเกี่ยวกับตัวเด็กไม่ได้ ขอให้ชะลอ
พ.ร.บ.สัญชาติไว้ก่อน”

กล่าวถึงเด็กห่างดาว หรือไร้สัญชาติที่เรียนอยู่
ในมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ วิทยาลัยแม่
ฮ่องสอน มีจำนวนกว่า 100 คน ส่วนใหญ่เป็น
ชาวไทยใหญ่หรือชาวตมว เมื่อจบมาวุฒิได้รับ
ปริญญา ทางมหาวิทยาลัยเองก็ได้ให้ทุนการ
ศึกษาต่าง ๆ ด้วย

ด้านนายพรหมเดช สัมพันธ์โมธนุโร
นายกสมาคมปลารสะอูย เพื่อการพัฒนาสังคม
และสิ่งแวดล้อม เปิดเผยว่า สถานการณ์เรื่อง
ปัญหาเด็กไร้สัญชาติของชาวกะเหรี่ยง หรือชาว

ปลารสะอูยนั้น มีอยู่ทั่วประเทศ ทั้งประเทศมี
3 แสนกว่าคน ที่ยังไม่ไร้สัญชาติ ที่ จ.เชียงใหม่
มีจำนวนมากกว่า 1 หมื่นคน ส่วนชาวกะเหรี่ยง
ในอุษาคเนย์ที่สูงห่างไกลความเจริญ และมด
อวม จะให้เข้าไม่ถึงกับได้ยกเทียมกันทั่วไป ได้
รับวุฒิการศึกษา แต่ไม่มีสิทธิที่จะไปสมัครงาน
เพราะไม่มีสัญชาติ ส่วนคนที่ไม่มีฐานะไม่มี
สัญชาติก็จะทำไปขายขบเป็นพระในพุทธศาสนา
เพื่อว่าเวียนหนังสือ นี่คือปัญหาที่รัฐบาลต้อง
แก้ไข.

๑๑๑ หนึ่ง พ.ศ. ๒๕๒๗ ก.๖ ๕๐

ขงสนช.เตรียมพิจารณา ร่างกฎหมายรวมฉบับ แก้ปัญหาลูกไร้สัญชาติ

กรมชั่งแก้ ผ่านฉลุย พ.ร.บ.สัญชาติและร่าง พ.ร.บ.
การทะเบียนราษฎร "สนช." เติบโตแก้ปัญหาลูกไร้สัญชาติ
ทั้งระบบ สืบสานที่หน้าเตรียมพิจารณา ♦ อ่านต่อหน้า 11

เด็กไร้สัญชาติ □ ต่อจากหน้า 1

๒ ร่าง ที่ผ่าน ครม.แล้ว ขณะที่ "กรรมการปกครอง"
จับมือ "พม." ยากแจกบัตรประจำตัวแบบแม่
เหล็กสีขาว พร้อมเลขประจำตัว 13 หลักแล้ว แต่
ขาดงบประมาณ

เรื่องราวปัญหาลูกไร้สัญชาติในเมืองไทย
ที่นับวันจะมีมากขึ้น หลายหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
พยายามจะหาวิธีการช่วยเหลืออย่างถาวร ซึ่ง
นสพ.เดลินิวส์ พยายามเกาะติด รายงานความคืบ
หน้ามาตลอด ล่าสุด เมื่อวันที่ 26 ก.ย. ผู้สื่อข่าว
รายงานว่า การแก้ไขปัญหาลูก "เด็กไร้สัญชาติ"
หลายฝ่ายยังคงต้องรอร่าง พ.ร.บ.สัญชาติ (ฉบับ
ที่...) พ.ศ. ที่เสนอโดย กรรมการปกครอง
กระทรวงมหาดไทย ซึ่งขณะนี้อยู่ในการพิจารณา
ของคณะกรรมการกฤษฎีกาเพื่อส่งให้กับสภานิติ
บัญญัติ (สนช.) ในช่วงสัปดาห์นี้ อย่างไรก็ตาม

หากทางกฤษฎีกาส่งเรื่องกลับมาไม่ทันจริง ทาง
สนช.จะดำเนินการพิจารณาร่าง พ.ร.บ. สัญชาติที่
เสนอโดยกรรมการปกครอง และร่าง พ.ร.บ.
สัญชาติที่ยกร่างโดยคณะกรรมการวิสามัญ
ศึกษาปัญหาฯ ของสนช. ซึ่งรวมถึงร่าง พ.ร.บ.
การทะเบียนราษฎร พ.ศ. ที่เสนอโดยกรรมการ
ปกครอง ล่าสุด ผ่านความเห็นชอบในหลักการ
จาก ครม. วันที่ (26 ก.ย.) ความคืบหน้า

ด้าน นางเดือนใจ ศิพสน์ ประธานคณะ
กรรมการวิสามัญศึกษาปัญหาและแนวทางแก้ไข
การไร้สถานะและสิทธิบุคคลในประเทศไทย สนช.
ยืนยันหลัง ครม.ผ่านร่าง พ.ร.บ.การทะเบียน
ราษฎร ว่า เพื่อการแก้ปัญหาลูกไร้สัญชาติ
อย่างเป็นระบบ เรื่องการทะเบียนราษฎรทั่ว
ประเทศต้องก้าวหน้าขึ้นด้วย เพื่อที่จะสามารถ
กำหนดสถานะบุคคลตาม พ.ร.บ. สัญชาติ ได้
ดังนั้น การประชุมของ สนช.ในสัปดาห์หน้า
หรืออาจจะเป็นสัปดาห์ต่อไป สนช. จะนำร่าง
พ.ร.บ. ทั้งของกรรมการปกครองและของทาง
สนช. รวมทั้ง พ.ร.บ. การทะเบียนราษฎรที่ ครม.
เห็นชอบแล้ว พิจารณาพร้อมกันทีเดียว

ส่วน นายวินัส มีสุข อนุกรรมการ
พิจารณาข้อมูล ข้อเท็จจริงของปัญหาการไร้
สถานะทางกฎหมาย และสิทธิของบุคคล สนช.
ในฐานะผู้แทนกรรมการปกครอง กระทรวง
มหาดไทย เปิดเผยในเวทีรับฟังข้อเสนอแนะของ
ภาคประชาชน และภาควิชาการในการจัดการ
ปัญหาไร้สถานะ และสิทธิบุคคลประเทศไทย :
กรณีคนไร้รากเหง้า ซึ่งจัดโดยคณะกรรมการ
วิสามัญศึกษาปัญหาและแนวทางแก้ไขการไร้
สถานะและสิทธิบุคคลในประเทศไทย สนช.ว่า
ทางกรรมการปกครองได้ขอความร่วมมือจากกระ
ทรวงการพัฒนาสังคม และความมั่นคงของ
มนุษย์ (พม.) และกระทรวงยุติธรรม ดำรง
ตัวเลขและรายชื่อของ "เด็กไร้รากเหง้า" ซึ่งรวม
รวมแล้วมีจำนวนทั้งสิ้น 5,764 คน จากนั้น
ทางกรรมการปกครองจะส่งแบบ 80 ไปให้กรอก
ข้อมูลส่วนบุคคลอีกครั้งหนึ่ง

"เมื่อแบบ 80 ส่งกลับมาทางกรรมการ
ปกครองจะทำทะเบียนประวัติเอาไว้ โดยเริ่มต้น
ร่างการจะกำหนดเลขประจำตัว 13 หลัก
 โดยมีเลข 0 นำหน้าให้ จากนั้นจะนัดเจ้าตัวมา
ถ่ายรูปเพื่อทำบัตรประจำตัวผู้ไร้สถานะทาง
กฎหมาย เป็นบัตรแบบแม่เหล็กสีขาว ซึ่งเป็น
เอกสารสำคัญในการพิสูจน์สถานะต่อไป ส่วน
ภาพรวมที่หลายคนอาจมองว่าถ้าซ้ำ สาเหตุคือใน
การสำรวจคนไร้สถานะของรัฐทุกครั้งจะมีคนกลุ่ม
อื่นเข้ามาร่วมสำรวจด้วย อาทิ ชนกลุ่มน้อย และ
เพื่อป้องกันการสวมรอยในขั้นตอนการทำบัตร
ทางการจะต้องสนทนาลงมือ หักพิสูจน์ได้ว่า

ไม่จำกัดกัน ทั้งนี้หากมีระบบจะปฏิเสธทันที ส่วนเหตุผลที่ยังดำเนินการไม่ได้ เพราะขาดงบประมาณ" นายวินิต กล่าว

นายวินิต กล่าวถึงกรณีที่ว่า พ.ร.บ. ดัญชาติ ไม่ได้กล่าวครอบคลุมถึงเรื่องเด็กไร้รากเหง้า นั้น สามารถแก้ไขปัญหาได้โดยร่าง พ.ร.บ. ทะเบียนราษฎร พ.ศ. ที่ยกร่างโดยคณะกรรมการวิสามัญศึกษาปัญหาและแนวทางแก้ไขการไร้สถานะและสิทธิบุคคลในประเทศไทย สนร. ซึ่งผ่านการอนุมัติในหลักการจากที่ประชุม สนร. ไปเมื่อวันที่ 15 ส.ค. ที่ผ่านมา และที่ประชุม ครม. และคณะกรรมการกฤษฎีกา ไม่มีความเห็นคัดค้าน ซึ่งร่าง พ.ร.บ. ดังกล่าวทางกรมการปกครองได้นำมาแก้ไขเพิ่มเติมอีกเล็กน้อย และขณะนี้ผ่านการพิจารณา ครม. ไปแล้ว

สำหรับ ร่าง พ.ร.บ. ทะเบียนราษฎร (ฉบับที่...) พ.ศ. ... ที่ผ่านหลักการในที่ประชุม ครม. นั้น นายณัฐวัฒน์ ศิริโชติ นช.โฆษกประจำสำนักนายกรัฐมนตรีแถลงว่า ครม. อนุมัติหลักการร่าง พ.ร.บ. การทะเบียนราษฎรฉบับที่กระทรวงมหาดไทยเสนอ และส่งต่อไปสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณาเป็นเรื่องด่วนก่อนเสนอให้ สนร. พิจารณาต่อไป โดยมีสาระสำคัญ อาทิ เพิ่มเติมการแจ้งการเกิด การแจ้งการตาย และการแจ้งการย้ายที่อยู่ด้วยระบบคอมพิวเตอร์ โดยให้ รมว.มหาดไทยมีอำนาจออกกฎกระทรวงปรับปรุงหลักเกณฑ์เกี่ยวกับกรแจ้งการเกิด การแจ้งการตาย และการแจ้งการย้ายที่อยู่ตามที่กฎหมายเดิมกำหนดไว้ เพื่อสามารถอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

รวมทั้งแก้ไขเพิ่มเติมการแจ้งการเกิดกรณีเด็กในสถานแรกรับหรือเด็กไร้เชื้อชาติ ถูกทอดทิ้ง และเพิ่มเติมเรื่องบันทึกการรับตัวให้มีรายละเอียดทางกายภาพ และประวัติของเด็กเพื่อสามารถนำไปสู่การสืบเสาะแสวงหาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับเด็ก, เพิ่มเติมเรื่องการกำหนดให้นายทะเบียนรับแจ้งการเกิดและออกสูติบัตรให้แก่เด็กทุกคนที่เกิดในราชอาณาจักรไทย และกำหนดแบบสูติบัตรเป็นการเฉพาะรายสำหรับเด็กที่เกิดในราชอาณาจักรไทย แต่ไม่ได้ให้สัญชาติไทย

ที่ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ สถาบันวิจัยสุขภาพภาคเหนือ ได้จัดการสัมมนา ระบบสุขภาพของแรงงานข้ามชาติ และแรงงานชาติพันธุ์ โดยมีนักวิชาการที่เกี่ยวข้องเข้าร่วมประชุมสัมมนาด้วย ขณะที่การสัมมนาช่วงหนึ่งทาง รศ.เพทาย พงษ์เพ็ญจันทร์ ประธานคณะกรรมการเครือข่ายวิจัยภาคเหนือตอนบน ได้

50 เล่ม 55 สรุปหน้า 1 **พลัดถิ่น**

เรื่องเกี่ยวกับการร้องขอสัญชาตินั้น นอกจากคำว่า "คนไร้สัญชาติ" แล้ว ยังมีอีกคำที่ได้ยินกันอยู่บ่อย ๆ นั่นคือคำว่า **"คนไทยพลัดถิ่น"** ซึ่งระยะหลัง ๆ คำนี้ก็ปรากฏในข่าวบ่อย ๆ เช่นข่าวการพิจารณากฎหมายขึ้นสัญชาติให้คนไทยพลัดถิ่น ข่าวเรื่องกฎกระทรวงที่รองรับในเรื่องนี้ และเมื่อ 18 เม.ย. ที่ผ่านมา ก็มีข่าวเกี่ยวกับคณะกรรมการรับรองความเป็นคนไทยพลัดถิ่น ซึ่งมีการตั้งแล้วแต่ไม่เป็นที่ยอมรับ มีการเรียกร้องให้ปรับเปลี่ยน

คำว่า "คนไทยพลัดถิ่น" หลัง ๆ ให้สั้นกว่านั้น **ไทยที่ไร้พลัดถิ่นน่าจะดีกว่าความรู้จักคนกลุ่มนี้...**

ทั้งนี้ ก่อนหน้านี้ ก่อนหน้าที่ "คนไทยพลัดถิ่น" จะมีความหวังเรื่อง "สัญชาติไทย" มากกว่าในอดีต อันเนื่องจากการที่มีการพิจารณากฎหมายที่เกี่ยวข้อง ทาง "สรุปหน้า 1 เดลินิวส์" ได้รับข้อมูลเกี่ยวกับคนไทยพลัดถิ่น จาก เตือนใจ (คุณชว ฒ อุษยา) สิตเทมร ซึ่งข้อมูลดังกล่าวนี้ก็ฉายภาพคนไทยพลัดถิ่นได้อย่างดี

บางช่วงจากข้อมูลโดย เตือนใจ ว่าไว้ว่า... คนไร้รัฐ ไร้สัญชาติ คือกลุ่มคนราว 2 ล้านคน ซึ่งคือยลลลลล คือโอกาส ทางกฎหมาย เศรษฐกิจ และสังคม กว่าคนกลุ่มอื่น ๆ ซึ่งแนวทางแก้ปัญหาต้องศึกษา ลุกลรางแห่งทางประวัติศาสตร์ร่วมกันมีคิดค้นอื่น ทั้งนี้ กับกลุ่ม "คนไทยพลัดถิ่น" ได้สร้างขบวนการรวมตัวที่โดดเด่นอยู่แถวหน้า จัดเป็น

ในชื่อเรื่อง **ขอมมีสัญชาติไทยตามบรรพบุรุษด้วยหลักสืบสายโลหิต** โดยมีประวัติศาสตร์การรวมตัวกันตั้งแต่ปี 2546 ไร้ชื่อ เครือข่ายการแก้ปัญหาคนสัญชาติคนไทยพลัดถิ่น ระนอง ประจวบคีรีขันธ์ ที่ผ่านมา กลุ่มคนกลุ่มนี้มีพัฒนาการต่อสู้อย่างเป็นขั้นตอน เช่น ดำรวจข้อมูล ตรวจสอบพิสูจน์ตัวตน สืบสายตระกูลถึงบรรพบุรุษ เชื่อมโยงความสัมพันธ์กับเครือข่ายภาคประชาสังคมกลุ่มต่าง ๆ ทั่วประเทศ ต่อสู้ภายใต้แนวคิด วัฒนธรรมชุมชน มีการจัดเวทีระดับชุมชนเพื่อกำหนด

เส้นทางคืนสัญชาติ(1) **'ไทยพลัดถิ่น'** เรื่องราวแสนยาวไกล!

เป้าหมายและแนวทางต่อสู้ร่วมกัน ประชุมตัวแทนเพื่อออกบทเรียนการทำงานเป็นระยะ ๆ เพื่อทำความเข้าใจบทบาทตนเอง ต่อการปฏิรูปประเทศ ประเด็นสาธารณะต่าง ๆ และเพื่อเสนอแนวทาง แก้ปัญหาคนไทยพลัดถิ่นระดับพื้นที่ และระดับนโยบาย

จัด ๆ ว่า **"คนไทยพลัดถิ่นคือใคร?"** เดือนมิถุนายน ไร้ไว้... คนพลัดถิ่นเชื้อสายไทย หรือคนไทยพลัดถิ่น **มีบุคคลที่สืบสันดานจากบุพการีที่มีเชื้อสายไทย แต่ไม่ไร้สัญชาติไทย สืบสัญชาติไทยโดยชอบกฎหมาย อันคิดจาก**

การเปลี่ยนแปลงเจตนาซึ่งเป็นอาชญากรรมของประเทศไทย" ซึ่งสร้างความไม่สงบแห่งชาติ (ตบช.) และกระทรวงมหาดไทย จัดให้คนไทยพลัดถิ่นเป็น "ชนกลุ่มน้อย" ประเภทหนึ่ง ที่เข้ามาอยู่อาศัยในประเทศไทย มีการจัดแบ่งเป็น 2 กลุ่มคือ 1. กลุ่มผู้พลัดถิ่นสัญชาติพม่าเข้าเมืองไทย หมายถึง กลุ่มคนไทยที่อาศัยอยู่ในเขตเมือง ทวาย มะริด ประจวบคีรีขันธ์ ซึ่งเคยเป็นดินแดนของไทย ต่อมาราวปี พ.ศ. 2411 ได้มีการตกลงแบ่งเขตแดนระหว่างไทยกับอังกฤษ ดินแดนส่วนนี้ตกเป็น

ของอังกฤษและพม่าในเวลาต่อมา คนไทยที่อาศัยอยู่ในพื้นที่นี้จึงกลายเป็นคนของอังกฤษและพม่าโดยหลักการเปลี่ยนแปลงอาณาเขตของรัฐ ต่อมาเมื่อมีปัญหาเศรษฐกิจ การปราบปรามชนกลุ่มน้อย คนไทยเหล่านี้อพยพเข้ามาอยู่ที่ภาค ประจวบคีรีขันธ์ จุฬารัตน ระนอง ภูเก็ต โดยที่ ๒ มี.ค. 2519 เป็นวันสุดท้ายของการรับผู้พลัดถิ่นสัญชาติพม่าเข้าเมืองไทย

2. กลุ่มผู้อพยพเชื้อสายไทยจากจังหวัดเกาะกง กัมพูชา คือกลุ่มคนไทย ในเขตจังหวัดเกาะกง ซึ่งเดิมเป็นดินแดนไทย ต่อมา

ราว พ.ศ. 2447 ดินแดนส่วนนี้ตกเป็นของไทยพลัดถิ่นกลายเป็นคนไทย ได้เปลี่ยนการปกครองคนไทย เข้ามาอาศัยอยู่ที่ตราด โดยรัฐบาลไทยที่จะรับเข้ามาอยู่ใน "คนไทยพลัดถิ่น" มีวิธีการคอยที่จะหมดปัญหาของ เตือนใจ ก็ได้หยิบยกบทวิจารณ์ในคนไทยพลัดถิ่น ข้อความบอกเล่าความเป็นมา บทเพลงดังกล่าวนี้มีเนื้อเรื่องคัดลอกวันที่ไม่ได้สัญชาติไทย ใ้เคยเป็นถิ่นไทย มา มา ไร่เพื่อถูกททาน คนไทย เมืองมะริด ทวาย คงจู แต่คือ **พร่างพวง ริมไกล มหาอำนาจ เรารั่ม พลัดถิ่น ต้องจากลา ชนแห่งน้ำใจเรา เหมือนครั้งโน้น ต้องมาเมืองแม่ พ่อทองแห้วทองหมากดอน วอนครกัน ด้วยบารมี พระราชเพื่อเป็นไทย จงรักภักดีเกิดที่ไทย พากเรารั่ม คนไทย...**

ปก. 55
ลึกลับหน้า 1

จากที่ได้ทำความเข้าใจกับไปคนคนหนึ่งแล้วว่า กลุ่มคนที่เรียก
 ว่าย่อง "ขอมสัญชาติไทย" มาอย่างยาวนาน กลุ่ม "คนไทยพลัด
 ถิ่น" นั้น คือบุคคลที่สืบสันดานจากบุพการีที่มีเชื้อสายไทย
 แต่ไม่ได้สัญชาติไทย หรือเสียสัญชาติไทยโดยผลของกฎหมาย อันเกิด
 จากการเปลี่ยนแปลงเขตแดนซึ่งเป็นอาณาเขตของประเทศไทย
 วันนี้มีบทสรุปโดยสังเขปถึงเส้นทางที่เรากำลังจะ...
 ทั้งนี้ บางช่วงบางตอนจากข้อถ้อย "สติปัญญา 1 เติมนิวส์"
 ได้รับจาก เตือนใจ (อุษร ๗ อุษธา) ดีเทศน์ ซึ่งทำงานด้านการศึกษา
 ปัญหาการไร้สถานะและสิทธิของบุคคล ระบุไว้ว่า... แนวคิดการแก้
 ปัญหาสถานะทางกฎหมายและสิทธิ โดยให้กฎหมาย เกิดขึ้นใหม่ มีชัย
 ตูฐทัฬหะ ในช่วงที่เป็นประธาน สทสร.-สภานิติบัญญัติแห่งชาติ (ก.ย.
 254๑ - มี.ค. 2551) โดยแนะนำให้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนศึกษา
 และแนวทางแก้ไขการไร้สถานะทางกฎหมายและสิทธิของบุคคลใน
 ประเทศ ซึ่ง เตือนใจ เป็นประธาน รศ.ดร.พันธุ์ทิพย์ กาญจนะจิตรา
 สายสุนทร เป็นรองประธาน เสนอร่าง พ.ร.บ.สัญชาติ เพื่อแก้ปัญหา
 ของกลุ่มบุคคลต่าง ๆ รวมทั้งกลุ่มคนไทยพลัดถิ่นด้วย แต่มาตรการปฏิ
 ก่อลงไปไม่ได้รับการพิจารณาใดๆ ด้วยเหตุผลด้านความมั่นคง
 ต่อมาเครือข่ายคนไทยพลัดถิ่นได้ริเริ่มแนวคิดนี้ขึ้นมาใหม่ โดย
 ดร.บรรเจิด สิงคนัดดี นักกฎหมายมหาชน เป็นผู้เขียนร่างกฎหมาย
 สัญชาติเพื่อ คืนสัญชาติไทยคืนพลัดถิ่นสายโลหิตแก่คนไทยพลัด

ถิ่น แต่ก็เป็นข้อเสนอที่ถ่วงเวลาให้คนไทยพลัดถิ่นได้สัญชาติไทยโดย
 การแปลงสัญชาติ ๒ ขั้นตอน ขั้นแรก คือต้องอาศัยหนังสือขอ
 พlichtถิ่นซึ่งได้รับบัตรประจำตัวคนต่างด้าวตั้งแต่ปี 2542 ซึ่งจะต้องยื่น
 ขอแปลงสัญชาติเป็นไทย
 แต่จุดถกนอมกับคนอื่น ๆ อีกราว 2 หมื่นคน ปฏิเสธการได้
 สัญชาติไทยในฐานะคนต่างด้าวเพราะมันไม่ไหว-คิดว่าตนเอง เป็นลูก
 หลานของบรรพบุรุษไทยซึ่งต้องประสพชะตากรรมจากการสละเขต

เส้นทางคืนสัญชาติ(2)
'ไทยพลัดถิ่น'
เมื่อไหร่จะสิ้นวิบาก?

แดน ทวาย มะริด ตะนาวศรี บรรพบุรุษไทยที่ติดไปกับดินแดนส่วน
 นั้นเป็นผู้เสียสละเพื่อแลกกับเอกราชของประเทศไทย ครั้นเมื่อรัฐบาล
 พม่ามีนโยบายปรานปรามชนกลุ่มน้อย คนไทยพลัดถิ่นถูกข่มเหง ถูกใช้
 แรงงาน อีกบ้านยึดที่หากิน ซึ่งจุดถกนอมเล่าว่า... "ลูกโซ่แบบกิน แยก
 กระสุนจนโหล่ยค้ำหน้า หล่นลูกดอกออกหมด" ทำให้หมดไปไหน...
 จึงอพยพ "คืนสู่แผ่นดินไทย"
 กับร่าง...หมายเพื่อแก้ปัญหาคนไทยพลัดถิ่นนั้น ที่ผ่านมาก็มี
 หลายฝ่ายร่วม...ผลักดัน ทั้งคนไทยพลัดถิ่นเอง ผู้ที่ทำงานด้านการแก้

ปัญหาการไร้สถานะและสิทธิของบุคคล นักกฎหมาย นักวิชาการ และ
 ภาคการเมืองบนเวทีสมัชชาคนต่างด้าวขององค์กร ๒๓ องค์กร นำโดย
 แจกแจงได้ครบถ้วนด้วยที่อื่นจำกัด อย่างไรก็ตาม ที่แน่ ๆ ก็คือกลุ่ม
 คนไทยพลัดถิ่นต่างก็ตั้งอยู่กันแต่ "ความหวัง" โดยการ "คอย" มา
 เป็นนามหลายปี หลายรัฐบาล เป็นการคอยที่คอยไร้ที่สติปัญญา ความ
 ออดทน ความพากเพียร ความเสียสละ และความสามัคคี ซึ่งที่ผ่านมา
 ในอดีต บางช่วงเวลาที่ดูเหมือนความหวังจะเป็นจริงได้เสียที แต่เอาเข้า

เตือนใจ ระบุไว้ในข้อ
 ขบพรรษาคนต่าง...เป็นวิ
 ให้ป่า คืนสัญชาติให้คนไทย
 หนึ่งในในการเปิดตัวก่อนไทยที่
 ได้รับรู้...คนไทยพลัดถิ่นใน
 เพียงแต่ต้องร้องหาก
 กับเสียงตะอื้นด้วยน้ำ
 พลัดถิ่นบางคน ก็สามารถที่จะ
 พlichtถิ่นได้เป็นอย่างดี อย่าง
 เพียงบัตรผู้ไร้สถานะทางทะเบียน
 สิทธิอาศัยชั่วคราว ต้องอยู่ในที่
 ราษฎร์) ถ้าจะออกนอกพื้นที่ที่
 ที่พลเมืองซึ่งมี"
 "เมื่ออยู่ห่างๆ ถูกมอง
 ขอบรรพบุรุษ กลับถูกดูทาง
 คนต่างด้าว ในแผ่นดินของ
 ทั้งนี้ ว่าก็ถึงกฎหมาย
 นั้น ปัจจุบันก็มีแล้ว เพียงแ
 ยังมีกฎหมายไม่มีชื่อติดขัด จน
 "วิบาก" อยู่
 เมื่อไหร่หนอ ที่รัฐไท
 โครมีสิทธิเป็นไทยก็
 จะทำให้รวดเร็ว ถูก

จริงเป็นปี ๆ ก็กลับไม่มีวีแววความคืนหน้า
 การ "เดินสูติธรรมยาตรา" ที่เริ่มเมื่อ 13 มี.ค. 2554 จากคำ
 สิงจร ประจวบคีรีขันธ์ เดินสูติธรรม โดยทุนที่หยอดลงกรงรูปก็ไม่ไป
 เสร็จอาการ ข้าวสาร กระปี ปลาแห้ง ซึ่งมุ่งหมายเพื่อให้ข้อมูล สร้าง
 ความเข้าใจเรื่อง "คนไทยพลัดถิ่น" ในพื้นที่ที่เดินทางผ่าน ขอความ
 สนับสนุนให้กำลังใจจากทุกฝ่ายในสังคม รวมถึงการมีตัวแทนเข้าพบ
 บุคคลภาค...เมืองหลายคนหลายฝ่าย เหล่านี้คือการแสดงออกอย่าง
 สันติ ถึงกา...คนกลุ่มนี้ยังต้องคอย

ผู้เดมาไร้สัญชาติ เรื่องเย็นๆ ที่รัฐไม่ควรมองข้าม

ผู้เดมาไร้สัญชาติในประเทศไทยมีจำนวนประมาณ 1 ล้านคน ซึ่งส่วนใหญ่เป็นแรงงานข้ามชาติที่เข้ามาทำงานในประเทศไทยโดยไม่ได้รับอนุญาตอย่างถูกต้องตามกฎหมาย

ผู้เดมาไร้สัญชาติในประเทศไทยมีจำนวนประมาณ 1 ล้านคน ซึ่งส่วนใหญ่เป็นแรงงานข้ามชาติที่เข้ามาทำงานในประเทศไทยโดยไม่ได้รับอนุญาตอย่างถูกต้องตามกฎหมาย

ผู้เดมาไร้สัญชาติในประเทศไทยมีจำนวนประมาณ 1 ล้านคน ซึ่งส่วนใหญ่เป็นแรงงานข้ามชาติที่เข้ามาทำงานในประเทศไทยโดยไม่ได้รับอนุญาตอย่างถูกต้องตามกฎหมาย

ผู้เดมาไร้สัญชาติในประเทศไทยมีจำนวนประมาณ 1 ล้านคน ซึ่งส่วนใหญ่เป็นแรงงานข้ามชาติที่เข้ามาทำงานในประเทศไทยโดยไม่ได้รับอนุญาตอย่างถูกต้องตามกฎหมาย

ผู้เดมาไร้สัญชาติในประเทศไทยมีจำนวนประมาณ 1 ล้านคน ซึ่งส่วนใหญ่เป็นแรงงานข้ามชาติที่เข้ามาทำงานในประเทศไทยโดยไม่ได้รับอนุญาตอย่างถูกต้องตามกฎหมาย

ผู้เดมาไร้สัญชาติในประเทศไทยมีจำนวนประมาณ 1 ล้านคน ซึ่งส่วนใหญ่เป็นแรงงานข้ามชาติที่เข้ามาทำงานในประเทศไทยโดยไม่ได้รับอนุญาตอย่างถูกต้องตามกฎหมาย

ทะเลอ่าว กทม... (Main body text of the article, partially obscured by the logo and other elements)

เดลินิวส์

6 มกราคม 2556

พ... (Text continues with details about a meeting or event, mentioning dates and locations like 'ขอนแก่น')

... (Text continues, mentioning '10 ม. 2556' and '1 ม. 2556', likely referring to dates in 2013)

... (Text continues, mentioning '32 หมู่บ้าน' and '100 คน')

... (Text continues, mentioning '1. ... 2. ... 3. ...')

... (Text continues, mentioning '100 คน' and '100 คน')

'ผู้นำไร้สัญชาติ' กุณิปัญญาแผ่นดินที่ถูกลืม

... (Text continues, mentioning '100 คน' and '100 คน')

... (Text continues, mentioning '100 คน' and '100 คน')

ผลงานที่ 3 ผลงานที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ

การส่งเสริมและมุ่งอนุรักษ์ทรัพยากรสิ่งแวดล้อมภายใต้หลักการแห่งสิทธิการจัดการตนเองของกลุ่มชาติพันธุ์

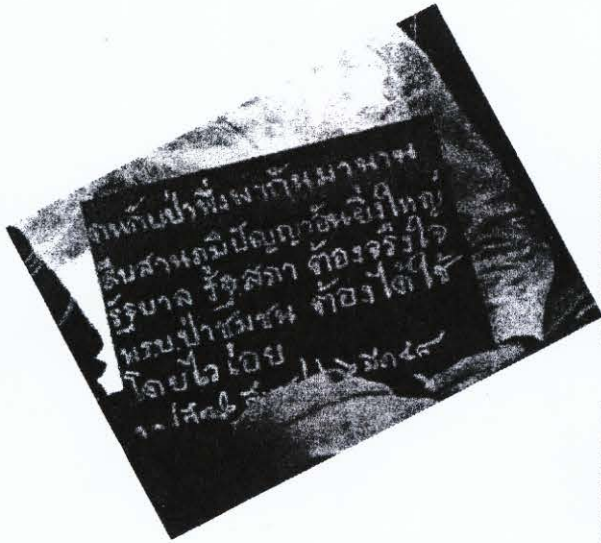
ร่วมเวทีและแสดงความยินดีกับ
ชบวนการสิ่งแวดล้อมเกาหลี ครอบ
3 ทศวรรษ

การทำงานด้านการแก้ไขปัญหาทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม

- การผลักดันพระราชบัญญัติป่าชุมชนร่วมกับกลุ่มชาติพันธุ์กะเหรี่ยง (ปะกาเกอญอ)

- การผลักดันพระราชบัญญัติป่าชุมชนร่วมกับกลุ่มชาติพันธุ์กะเหรี่ยง (ปะกาเกอญอ)

- ส่งเสริมการอนุรักษ์ทรัพยากรสิ่งแวดล้อม

- การทำงานร่วมกับองค์กรภาคีเครือข่าย “หยุดการสร้างเขื่อนกั้นลำน้ำโขง”

“วันหยุดเขื่อนโลก”
เวทีเสวนาวิชาการ
“แม่น้ำโขง ๒ ทศวรรษกับการ
พัฒนา”
ณ โสภะเฮียนแม่น้ำของ
อำเภอเชียงของ จังหวัดเชียงราย
๑๔ มีนาคม ๒๕๕๘
ร่วมกับ
กลุ่มรักษ์เชียงของ

สรุป หน้า 1

ถึงหน้า 1 หน้า 2 หน้า 3 หน้า 4 หน้า 5 หน้า 6 หน้า 7 หน้า 8 หน้า 9 หน้า 10 หน้า 11 หน้า 12 หน้า 13 หน้า 14 หน้า 15 หน้า 16 หน้า 17 หน้า 18 หน้า 19 หน้า 20 หน้า 21 หน้า 22 หน้า 23 หน้า 24 หน้า 25 หน้า 26 หน้า 27 หน้า 28 หน้า 29 หน้า 30 หน้า 31 หน้า 32 หน้า 33 หน้า 34 หน้า 35 หน้า 36 หน้า 37 หน้า 38 หน้า 39 หน้า 40 หน้า 41 หน้า 42 หน้า 43 หน้า 44 หน้า 45 หน้า 46 หน้า 47 หน้า 48 หน้า 49 หน้า 50 หน้า 51 หน้า 52 หน้า 53 หน้า 54 หน้า 55 หน้า 56 หน้า 57 หน้า 58 หน้า 59 หน้า 60 หน้า 61 หน้า 62 หน้า 63 หน้า 64 หน้า 65 หน้า 66 หน้า 67 หน้า 68 หน้า 69 หน้า 70 หน้า 71 หน้า 72 หน้า 73 หน้า 74 หน้า 75 หน้า 76 หน้า 77 หน้า 78 หน้า 79 หน้า 80 หน้า 81 หน้า 82 หน้า 83 หน้า 84 หน้า 85 หน้า 86 หน้า 87 หน้า 88 หน้า 89 หน้า 90 หน้า 91 หน้า 92 หน้า 93 หน้า 94 หน้า 95 หน้า 96 หน้า 97 หน้า 98 หน้า 99 หน้า 100 หน้า

วันที่ 15 กรกฎาคม 2557... (Introductory text for the summary page)

... (Main body text of the summary, first column)

... (Main body text of the summary, second column)

... (Main body text of the summary, third column)

... (Introductory text for the main article)

15 กค 57

จังหวัดบุรีรัมย์เป็นตัวอย่างของพื้นที่ซึ่ง... (Main article text, first column)

คิดเชิงรุกรับมือภัยพิบัติ อบรมผู้ดูแลพื้นที่หว...

... (Main article text, second column)

... (Main article text, third column)

... (Main article text, fourth column)

... (Main article text, fifth column)

... (Main article text, sixth column)

... (Main article text, seventh column)

... (Main article text, eighth column)

Learning new farming methods

With the proper training and encouragement, hill tribe leaders are helping to adapt their methods of cultivation so that they get higher yields without destroying the environment. Mayuree Rattanawannathip reports.

The area where Ja Ko and 18 other Lahu tribe families live has been designated a forest reserve.

Although the village has existed there for generations, it has been labelled illegal. Some forestry officials think it must be moved immediately because it is located near the most important watershed on Chiang Rai's Mae Salong mountain. The Lahu's traditional practice of slash and burn agriculture exacerbates soil erosion, say the officials.

The Forestry Department's recommendation is that only trees should be grown in land that slopes more than 30 degrees — not cash crops.

Ja Ko gets depressed whenever he hears people putting the blame on hill tribe people. His family have lived in Thailand for at least three generations. He says he has never broken the law and he has no desire to go and live in another country. Above all, he wants to be accepted as a Thai.

He believes that his people can learn to live in harmony with nature and that their presence on the mountainside would not necessarily pose a threat to the forest. "We want to stay here," he stresses.

"He always says that if he had known that his traditional way of cultivation was that bad, he would not

have done it," says Tuenjai Deetes, the coordinator of the Hill Area Development Foundation (HADF), who has been working with the villagers for about two years.

With the assistance of the Public Welfare Department's hill tribe programme, Ja Ko was recently granted Thai citizenship. The gesture is encouraging to Ja Ko and he is now determined to work closely with the HADF and government officials to conserve the watershed forest.

Government officials working in the area have finally come to realize the villagers' potential and willingness to help conserve the environment, says Tuenjai. The official plan to evacuate the villagers has been shelved.

Ja Ko Na villagers have been using Sloping Agricultural Land Technology (SALT) for about one year. The new method introduced to them by the HADF, was developed by Harold Watson, an American minister of the Mindanao Baptist Rural Life Centre in the Philippines.

It is aimed at slowing down the stream running from the top of the mountains down the steep slopes so as to stop soil erosion. The American minister won a Magsaysay Award for his exemplary work.

By this method, hedgerows are grown along contours to slow down the water flow. The running water will deposit eroded soil at the foot of the hedgerow and natural terraces are created by soil accumulation over time.

In between the hedgerows, however, villagers plant rice and corn — the two major cash crops. They plan to plant different crops like melons, pineapples, legumes and sweet potatoes, in rotation.

Ja Ko says that from what he has seen in another village nearby, the SALT method has satisfying yields. Since his village has been using this method for only one year, the results cannot yet be fully appreciated, he said.

"[The SALT method] is labourious," he said. "But just at the start because we have to help each other to prepare the land for the new method. It's good that all the villagers had a chance to work together in the beginning."

Ja Ko was even prouder when he was selected as one of two Thai hill tribe representatives to visit the Mindanao Rural Life Centre and another highland agricultural development project in Cebu during the first half of this month.

First they will visit Cebu and a

local group known for its expertise in strengthening villagers' cooperation. Later, they will exchange experiences in highland agriculture at the Mindanao Rural Life Centre. The trip is funded by CUSO, a Canadian non-government development programme.

Joining Ja Ko to the Philippines, is A-cha, a cultural leader of a nearby Akha village called Lo Yo, where SALT has been practised for about three years now.

A-Cha said from his own experience the shrubs planted on the upper level of the slope grow slower than those on the lower part. It can be seen that the accumulated soil at the lower level makes trees grow faster, he added.

The two hill tribe leaders hope to exchange experiences with their Philippine counterparts and transfer the know-how to their villages.

"This is a good opportunity for our hill tribe leaders to gain experience from abroad," Tuenjai said.

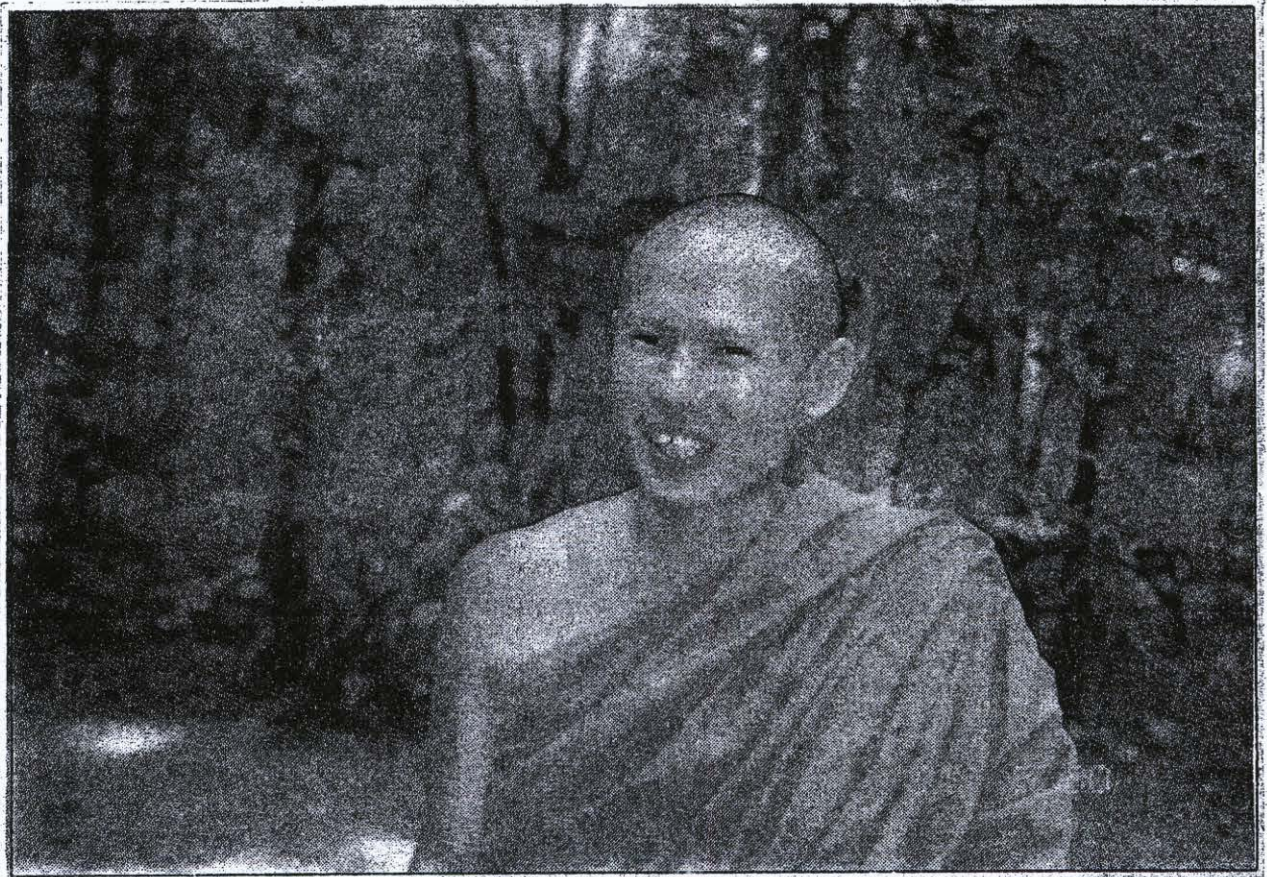
She added that by mid-1991, a group of hill tribe women will be given a chance to go a similar trip.

"Women's participation in hill tribe development is very well recognized," she explained. "However, the selected women are learning to speak Thai to prepare themselves for the trip."

Tuenjai (front right) with Ja Ko (second right), A-Cha (second row left) and others in their group pose for a picture before they leave for the Philippines.

A good citizen

Phra Ajaan Somnuek

Kru Chob

Tuenjai

Buasri

Phra Ajaan Somnuek Natho dropped out of Kasetsart University nearly 20 years ago.

"It [the university] was not living up to my expectations," said Phra Ajaan Somnuek, who is now the abbot of Plak Mailaai Temple in Nakhon Pathom's Kamphaengsen District.

Although he holds no degree, the 39-year-old monk, who has vowed to remain in the monkhood for the rest of his life, is looked up to as a great community leader in forest conservation.

Despite initial objections by villagers who would cut down trees and shrubs in the forest around the temple for firewood, Phra Ajaan Somnuek began his forest protection campaign about 10 years ago. He began by asking the villagers to stop cutting down the trees.

Since then, more trees have been planted by the temple's monks. They also helped build an

irrigation system that brings water to the forest.

"Initially, the villagers opposed our project. One of them even said I was eccentric to make an irrigation system for a forest instead of an orchard," Phra Ajaan Somnuek said.

But he is relentless. The abbot asked the monks to grow a herb garden in the temple. The herbs were harvested and distributed to villagers who were interested in using them as medicine.

The villagers have become aware of the need to protect the forest and they have come to appreciate the efforts of the Pak Mailaai Temple monks. The 93 rai surrounding the temple has become the only forest in Nakhon Pathom Province.

Phra Ajaan Somnuek's success in saving the forest around the temple is not only known to villagers in the community but by the media which has done reports

on the abbot and his temple.

Yesterday, he was honoured as a recipient of this year's Khon Dee Sri Sangkhom (good citizen's) award. The presentation was being held for the third consecutive year by the Village Foundation and *Thai Rath* Newspaper.

Three other people received the same honour: Buasri Srisoong, a community leader in Maha Sarakham Province; Chob Yodkaew, principal of Wat Nai Namkhaao School in Songkhla; and Tueanjai Detes, coordinator of the Foundation for Hill Tribe Development.

FOCUS

A13

Wednesday morning February 12, 1992

A teacher in the hills

Tuanjai (right) and Alu, one of the hilltribe staff of her foundation. Alu was Tuanjai's student when he was younger and has decided to help develop his own community.

Tuanjai Kunchorn could have chosen a career as a respected academic in Bangkok. Instead, she has given more than 20 years of her

life to helping hilltribes people in Chiang Rai improve their lives. Story by Malee Traisawasdichai.

At the prestigious Goldman Award presentation ceremony held yesterday in San Francisco, the spotlight shone on a Thai social worker who has been a staunch advocate for the hilltribes and the environment. Chanyaporn Chanjaraen and Karuna Buakamsri spoke with Tuenjai Deetes, the first Thai who has ever received the honour of a Goldman award.

Spot lighting hilltribes and environment

PEOPLE often think of Tuenjai Deetes as a dedicated NGO worker who has spent over two decades of her life working for hilltribes and forest preservation. Actually, her perpetual efforts have perhaps contributed as much to city people.

Her present project functions more like a friendship bridge similar to the recently opened Thai-Lao one. Her bridge links the upstream people who live in watershed areas to those living downstream — city dwellers who consume the most water and are also the most demanding.

"Certainly there is a relation between forest or hilltribe people living upstream in the water catchment areas and city people who live downstream. Hilltribe people are also human beings like us; they need development. But we often look at them as aliens," said Tuenjai, who has been well-known since she received the environmental Global 500 Award in June, 1992.

It has been two years since the prestigious award was won, and over 20 years since she has been working with the hilltribe people. The Goldman Environmental Award she received yesterday attests to her dedication to her work.

The international award is presented by the Goldman Environmental Foundation in the US to grassroots heroes from each of the six inhabited continents, and is now in its fifth year.

It also awards US\$ 60,000 (1,530,000 baht) to each of the winners, who are nominated by a network of 19 internationally known environmental organisations (including the World Wildlife Fund

tute of Environmental Research, Tuenjai said, "it seems that upstream people are expected to preserve the forest and the environment while city people continue their spendthrift consumption of natural resources. How can we expect the forest people to make such a great sacrifice?"

"Every party, the government in particular, has placed too many restrictions on forest dwellers, trying to relocate them far away from the forest, or not allowing them to make use of their forest at all. I think that is a bit extreme."

Tuenjai referred to two current environmental projects which, she said, though based on good intentions, would cause detrimental impact on the forest people's way of life unless carefully implemented.

One of them is the World Bank's Buffer Zone project, which plans to relocate people living within a five-kilometre radius of the forest.

"This means the authorities are not concerned about the forest people's livelihood. People living in the forest are expected to preserve the forest for the majority, or city people," said Tuenjai.

The other is the government's project to plant forests in five million rai of land throughout the country to celebrate HM the King's 50th coronation anniversary.

"I don't oppose the project. The idea is very good since it will provide more forest land. But the way the project has been carried out is not practical since the government agency will use some parts of people's land for the afforestation."

According to Tuenjai, around 800,000 rai of land in Chiang Rai, where she has worked, have been set aside as forest land for the

AFRICA 1990

Michael Werikhe, known as the "Rhino Man" in Kenya, has walked thousands of miles in East Africa, Europe and North America to raise public awareness and money for the endangered black rhinoceros.

ASIA 1990

Harrison Ngau, a Kayan tribe member, has been a key organizer in the indigenous people's fight to save the rainforests on Sarawak in Malaysia. Ngau used his prize money to finance an election campaign that landed him a seat in parliament.

ISLAND NATIONS 1990

Dr. Bob Brown, gave up his medical practice to launch a successful nationwide grassroots campaign against the damming of Tasmania's Franklin River, the last free-flowing river in Australia.

EUROPE 1990

János Vargha, a biologist from Budapest, Hungary, was a leader in the campaign to save the Danube River from the ecologically devastating Gabčíkovo-Nagymoros dam.

NORTH AMERICA 1990

Lois Gibbs, discovering that 22,000 tons of chemical waste were buried in Love Canal near her home in Niagara Falls, New York, U.S.A., successfully led the struggle to have her community evacuated and relocated.

SOUTH/CENTRAL AMERICA 1990

Janet Gibson helped establish the Hol Chan Marine Reserve, the first marine reserve in Central America, in order to help protect the barrier reef off Belize, the world's second largest coral reef.

AFRICA 1991

Professor Wangari Maathai launched the Green Belt Movement, a grassroots tree-planting project composed mainly of women, which aims to curtail deforestation and desertification in Kenya.

ASIA 1991

Yoichi Kuroda has coordinated Japan Tropical Action Network's campaign to expose and reform Japan's role in tropical deforestation. JATAN's efforts have greatly increased public awareness of this issue in Japan.

ISLAND NATIONS 1991

Cath Wallace of New Zealand has worked tirelessly to protect the fragile ecosystem of Antarctica. She has been an advocate for the ratification of the Antarctic Environmental Protocol.

EUROPE 1991

Eha Kern, a teacher in rural Sweden, and Roland Tiensuu, her student, started a movement for children concerned about rainforest destruction. Guided by Kern, the Children's Rainforest has raised millions of dollars.

SOUTH/CENTRAL AMERICA 1991

Evaristo Nugkuag of Peru's Aguaruna tribe is founder of the Coordinating Body of Indigenous Peoples Organizations of the Amazon Basin, showing that indigenous peoples are central to conserving that region.

NORTH AMERICA 1991

Sam LaBuddé boarded a Panamanian tuna boat and surreptitiously filmed the gruesome slaughter of dolphins. His disturbing video provided important evidence that ultimately led to "dolphin-safe" tuna in the United States.

EUROPE 1992

Christine Jean of France coordinated a country-wide campaign called "Loire Vivante" (Living Loire) to save the river that is known as the last wild river in Europe. Her efforts resulted in the French government's cancellation of a proposed dam.

AFRICA 1992

Wadja Mathieu Egnankou, from the Ivory Coast, has been a lone spokesman for West Africa's imperiled coastal mangrove forests, an extraordinarily rich ecosystem vital to the livelihood and well-being of the country's entire coast.

NORTH AMERICA 1992

Colleen McCrory has led an impassioned fight to protect both the temperate rainforest of her native British Columbia, Canada, and the country's equally threatened northern boreal forests.

ASIA 1992

Medha Patkar has mobilized massive marches and peaceful protests against the construction of the Sardar Sarovar Dam in India, which will displace thousands of tribal people and submerge vast stretches of forests and farmland.

SOUTH/CENTRAL AMERICA 1992

Carlos Alberto Ricardo realized that in Brazil, the destruction of indigenous peoples paved the way for environmental destruction in Amazonia and has dedicated his life to championing indigenous rights.

ISLAND NATIONS 1992

Senator Jeton Anjain organized the evacuation of his homeland, Rongelap, in the Marshall Islands, which was contaminated by U.S. hydrogen bomb testing in 1954. He died last year from cancer, most likely the result of the testing.

AFRICA 1993

Garth Owen-Smith and Margaret Jacobsohn started a community-based natural resource management program in Namibia linking wildlife conservation to sustainable rural development. Their program is a model throughout Africa.

ASIA 1993

Dai Qing, journalist, outspoken in her opposition to China's plan to dam the Yangtze River, published a collection of essays by Chinese intellectuals critical of what would be the world's largest hydroelectric dam.

ISLAND NATIONS 1993

John Sinclair has fought to protect Fraser Island, the world's largest sand island, located off the coast of Queensland, Australia. He succeeded in stopping sand mining and logging of the island's unique rainforest.

EUROPE 1993

Sviatoslav Zabelin co-founded the Socio-Ecological Union, a coalition of more than 200 organizations throughout the former Soviet Union to help solve the region's immense environmental problems.

NORTH AMERICA 1993

JoAnn Tall, a Lakota woman inspired by Native American respect for the land, helped stop nuclear weapons testing in North Dakota's Black Hills and prevented hazardous landfills from being located in the Pine Ridge and Rosebud Reservations.

SOUTH/CENTRAL AMERICA 1993

Juan Mayr has led a crusade to protect the Sierra Nevada de Santa Marta, the world's highest coastal mountain, located in Colombia. His work has succeeded in getting disparate groups to come together for its preservation.

AFRICA 1994

Laila Kamel's work with the Zabaleen garbage collectors of Cairo, Egypt, has shown that wide-scale recycling programs provide a solution to excess garbage, while generating income and improving the well-being of the city's most disenfranchised people.

ASIA 1994

Tuenjai Deetes, working with minority hill tribes of northern Thailand, has implemented sustainable agriculture and reforestation projects to protect this fragile watershed area. These communities are now national models in resource conservation.

EUROPE 1994

Ildiko "Heffa" Schücking traced Germany's role in the destruction of tropical forests worldwide in her landmark "Rainforest Memorandum," precipitating a significant drop in Germany's consumption of tropical timber.

ISLAND NATIONS 1994

Andrew Simmons created JEMS, a volunteer community development organization in St. Vincent, a Caribbean nation. Through literacy and skills programs for youth, he has motivated communities to protect the island's natural resources.

NORTH AMERICA 1994

Matthew Coon Come, Grand Chief of the Grand Council of the Cree Indians, has led the Crees in their fight against the massive James Bay hydroelectric development project in Quebec. The project would destroy a watershed the size of France.

SOUTH/CENTRAL AMERICA 1994

Luis Macas, a Quichua from the Andes and president of the Confederation of Indian Nationalities of Ecuador (CONAIE), has led a peaceful struggle for indigenous rights. Macas negotiated a three-million-acre land transfer back to indigenous control.

BANGKOK POST ♦ WEDNESDAY MARCH 12, 1997

home

AWARD

Thai social activist honoured

A Thai woman social activist has won an award from the United Nations Environment Programme for her outstanding role in environmental conservation, the Foreign Ministry said in a press release yesterday.

Tuenjai Deethet, founder and secretary-general of the Highland Community Development Foundation, is one of 25 women from various nations honoured by the UNEP for their contributions to environmental conservation.

Mrs Tuenjai recently went to New York for the award presentation ceremony.

She has been working in community development since 1973. She has played a key role in coordinating work with representatives from government and private sectors as well as non-governmental organisations to help improve living conditions of hill-tribe people, promote sustainable agricultural development and forest conservation awareness among tribesmen.

The other awardees honoured in the event called "Eyes on the Environment — 25 Women Leaders in Action" marking the UNEP's 25th anniversary include former Norwegian prime minister Gro Harlem Brundtland, Australian singer Olivier Newton-John and Dr Nafis Sadik of Pakistan.

Nineteen years ago, when Tuanjai Kunchorn was a university undergraduate, she and a group of other students spent one of their semester breaks in a hilltribe village in Chiang Rai, teaching Thai to the children.

While she was there, she asked the village headman if the villagers would welcome her if she returned after graduating from university. She said she wanted to teach in the village. The headman, realizing the importance of a Thai education for the villagers, said yes.

If she came back, he promised, the villagers would build a school for the children and a house for her to live in.

This promise all but committed Tuanjai to return to the village once she graduated. Whether she knew it or not, that pact between her and the headman, whom she later came to regard as a father figure, set the direction of her life.

Today, 40-year-old Tuanjai is a prominent social worker who has done much to improve the lives of hilltribes people in Chiang Rai. She was recently given the *Dee Sri Sangkhom* (Good Citizen) award by a well-known Thai newspaper and the Ashoka prize by the US-based Ashoka Association, which hands out awards to individuals who have made a significant contribution to society.

Married to Thanoochai Deethet, the chief of the Hilltribe Development Centre in Doi Mae Salong, Chiang Rai, she is also the mother

of two children.

"It is easy to fall in love with this place," she said recently of the village she has made her home, and the surrounding region.

"The mountains, the sea of mist and the hilltribe culture — I have always thought how lucky the hilltribes are to have these things. Yet I worry that they should lose touch with their own culture and become dominated by one that is not their own.

"I also worry that their lives, in harmony with nature, will be disrupted if this happens. I want to see them keep their own culture and remain self-reliant."

Tuanjai's auto-biography, *Mae Chan Sai Nam Thee Phan Plian*, has already earned her many admirers and inspired young Thais who emulate her. The book describes her life and work with the hilltribes in the Mae Chan-Mae Salong district of Chiang Rai.

Tuanjai began working with the hilltribes by joining the Thammasat Graduate Volunteer Centre (TGVC), founded by respected elder statesman, Dr Puey Ungphakorn. The centre organized projects that allowed young educated Thais like her to help underprivileged communities in the country.

Tuanjai volunteered for a one-year project to help develop the hilltribe community in Baan Pangsa, Chiang Rai. During that time, she learned as much as she could about the hilltribes — their culture, lifestyle, clan system and language.

Although she was teaching their

children how to speak, read and write Thai, she felt it important for her to learn their language as well.

"In the beginning, the [district authorities] advised me not to speak the hilltribe language in the classroom. They said if I did that I would never get the children to learn Thai.

"But I thought that speaking their language would reduce the gap between us. It would help me win their trust. I understood my job as helping them to learn Thai but not to dominate them and force the language and the culture on them.

"I saw the importance of their learning Thai as a way of protecting themselves from being exploited," she said.

From the beginning, she regarded herself as a resident in the hilltribe village and not a visitor. "I never thought of my stay with them as temporary. I also intended to use Baan Pangsa as a base from which I could expand and help other villages," she said.

After her one-year project with the TGVC was over, she produced a thesis based on her work with the hilltribes. That thesis won her a place in Cornell University in the US, to do a masters degree. But she gave up that offer in favour of staying on with the hilltribes and continuing her work with them on her own.

"I felt so privileged to be educated while the hilltribes were illiterate and poor. I felt it my duty to help educate them. I also believed that I could give my best

by working on my own at the grassroots instead of going for a hifalutin degree," she said, explaining why she decided against going to Cornell.

She also decided not to work with or through a government agency, although she could easily have got a job in one. She felt the bureaucracy would hamper her work. Thus, she decided to continue teaching in the village on her own steam.

After 12 years in Baan Pangsa, she decided that the villagers were educated enough to stand on their own feet. She thought it was time to reach out and help other villages and she began teaching in other, less well off, villages in the region.

Eventually, she built up a staff and set up her own education and development projects in the Mae Chan and Mae Salong districts of Chiang Rai. Seven years ago, she set up the Development in the Hill Area Foundation to coordinate and administer these projects. The foundation is run by Thai volunteers like herself and hilltribe leaders.

Their current work, covering six hilltribe villages in the region, consists of Thai language teaching and teaching hilltribes people methods of agriculture that are self-sustaining and not destructive to the environment.

Some of the foundation's hilltribe staff are Tuanjai's ex-students who have grown up and decided to help her develop their

own communities.

Today, said Tuanjai, Thailand's hilltribe people face two main problems that are threatening their future and lifestyle. One is the issue of nationality. The Thai government, she explained, does have a policy to grant Thai citizenship to hilltribe people born and raised on Thai soil.

While that policy is just, the government insists that a hilltribe person proves that he or she was born and raised in Thailand. For the majority of hilltribes people, that is a tall order because, being born in their own isolated villages, few of them have birth certificates to prove their place of birth.

Consequently, hilltribes people applying for Thai citizenship need to produce witnesses (who have to be Thai citizens) to swear that they

CONTINUED on page A20

know the individual and that he or she was born and raised in Thailand.

This requirement, said Tuanjai, only gives rise to corruption because it is possible to "buy" witnesses. On the other hand, those hilltribe people who do not have a birth certificate and who are too poor to pay for witnesses, have not means of obtaining Thai citizenship.

More than 40 per cent of hilltribe people in Thailand do not possess Thai nationality and have no way of getting it, according to Tuanjai.

She said the government should be more humane and practical in granting Thai citizenship to hilltribes people. For example, instead of insisting on a birth certificate or witnesses, it could ask for proof of residence over a period of 10 years. In this way, even those who cannot prove where they were born

can work towards one day getting citizenship if they stay in Thailand, register themselves and keep a clean record.

"The government has to accept that hilltribes people cannot all prove they were born in Thailand. But if they live here and are willing to become Thai citizens, that should be enough," she said.

Once hilltribes people are given a nationality, she said, they will feel more secure and will be more willing to settle down and develop their community. "They are ready to adjust to the Thai system. Are we ready to give them that chance?" she asked.

She also pleaded for sympathy for hilltribes people who have migrated to Thailand from Burma to escape the civil war in that country. "These people cannot go back to Burma no matter how fertile the land is there. What will happen to this group of hilltribes

people? They have received no justice either from the Burmese or the Thai government.

"Can we simply expel them and claim that they are not our responsibility or will we do what is humane?" she asked.

Hilltribes people, she continued, have been made scapegoats for everything from drug trafficking to prostitution and the destruction of the environment. "But the real problem is our reluctance to give these people the respect they deserve," she said.

Hilltribes people living in areas like Mae Chan and Mae Salong constantly face eviction because they happen to be located inside forest reserves. "The government has failed to understand that these people have a right to remain where they are because they were there long before the areas were declared forest reserves.

"The government should come

up with a master plan that will enable the hilltribes to stay in their native land even if the forest is protected," said Tuanjai.

As it is, the region and the hilltribes are being threatened by "development" from outside. Despite Mae Chan and Mae Salong being a forest reserve, the authorities have built a road cutting right through the region. The authorities claim the road is necessary to maintain security and to facilitate development.

In reality, what the road has done is to introduce influences from the outside that threaten the preservation of the forest in the region and the way of life of the hilltribes people. Tourism is creeping into the region and, together with it, commercialism. The hilltribes people are already being touted by the tourist industry as an attraction.

"Traditionally, the hilltribes in

this region have been self-subsistent and contented. But now, with all this 'development', they are learning the ways of the 'lowland' people. When, in the past, they had no need for money, now they think of making money and of using it to buy things like shampoo and shoes.

"If this kind of thing continues, I worry that the culture of the hilltribes will be lost forever," said Tuanjai.

After 20 years of working with the hilltribes, Tuanjai said she does not regret any of the time she has spent with them. "What I have been doing is my life's work. The *namjai* [goodwill] I have received from the villagers and my staff is the most valuable thing in my life.

"What I want to do now is to inspire others younger than me to take over where I have left off," she said.

A teacher in the hills

ABOVE LEFT: The Akha New Year is still celebrated in Baan Paka, one of the villages under Tuanjai's development project; **ABOVE RIGHT:** A hilltribe woman with a baby beg for money from tourists — traditionally, hilltribes people had no use for money.

2 Thais win UN award

LOCAL environmentalists Tuenjai Deetes and Pravit Thomyavit have been awarded the United Nations Environment Programme's Global 500 award.

Mrs Tuenjai and Mr Pravit were chosen for the award based on their dedication and achievements in conservation and environmental protection.

They will receive the award during the Earth Summit in Rio de Janeiro, Brazil, in June.

Mrs Tuenjai is the coordinator of the Community Development of the Upland Foundation.

She has successfully combined her concern for hilltribe human rights with natural farming techniques as a response to widespread deforestation in the North.

She introduced contour farming to the hilltribes in Chiang Rai Province so they could improve their water catchment techniques.

Mrs Tuenjai has previously won many local and international awards, including the *Khon Dee S. Sangkhom* Award and the Ashoka Award.

No details were available concerning Mr Pravit's activities.

TUENJAI ... Another award

Bangkok Post Tuesday April 14, 1992

OUTLOOK

SECTION • THREE

HELPING HILLTRIBES SURVIVE

A believer in the harmonious co-existence of man and the forest, Tuenjai Deetes is spreading the word about sustainable agriculture among hilltribesmen in the North. If they do no harm to the environment, she tells them, they will have a better chance of being allowed to

stay in their hillside homes and to keep their tribal traditions and culture. In the second of a two-part series on hilltribe agriculture, Outlook interviewed the woman who is to receive the Global 500 award at the Earth Summit in Brazil.

**Story by Atiya Achakulwisut
Picture by Sanitsuda Ekachai**

Tuenjai Deetes:
"Hilltribesmen
should be
allowed to live as
protectors of the
environment."

I CHOSE to work for hilltribes because I find beauty in their simple way of life and culture," says Tuenjai Deetes. She's a small woman with a big heart. Practical, too. "I also realise," she declares, "that unless someone passes on knowledge and information to them, their acts of ignorance will be harmful to the country."

Founder and director of the Centre for the Coordination of Non-governmental Tribal Development Organisations and a coordinator of the Hill Area Development Foundation, Tuenjai has devoted half of her life to educating the highlanders in the North of Thailand so that they may survive in a changing world. The work has won her many national and international awards, including the recently announced Global 500.

"People always look at hilltribes as forest destroyers but I don't think they are the only ones to blame. They are a part of the problem, not a whole. There are many other factors causing deforestation; construction of roads, logging concessions, golf courses and resorts. But these factors are less frequently raised because the hilltribes are easy to see; they live in the area," said Tuenjai.

A graduate of the Faculty of Political Science, Tuenjai joined a voluntary graduate or Bandit Arsa programme to provide education for highlanders in Pang Sa village, an Akha village in Chiang Rai Province. In a small bamboo school built by the villagers, Tuenjai — known as Khru Daeng — taught them to speak the Thai language "so that they could communicate with people in the town and get some information," she said.

Tuenjai said that she learnt a lot from her stay in Pang Sa, both the people's way of life and their language. She emphasised that it was important for those who work in the field to understand the local's language in order to communicate with them and win their acceptance and trust.

"Language is a weak point of government units. There may be a dictionary of hilltribes language but there is little or no application. Missionaries are a good example in this case. They thoroughly study both language and culture, and understand it so well that they can translate the Bible into the hilltribes' written language," she said.

Tuenjai had stayed in the village for three years when the public's disapproval of the country's dictatorship culminated with the student-led October 6 uprising. After that, the government was suspicious of activists especially those who worked in rural areas.

Coming home one day after teaching, Tuenjai found that her bamboo house had been ransacked, her dhamma books scattered. A letter from the Department of Public Welfare was sent to her after that, ordering her to leave the area.

"I did not want to go at that time because I had many projects to complete, such as setting up a co-op and promoting the planting of beans in rice fields."

She had to go, anyway, but found her way back later as an educational coordinator for the Ministry of Education. The work — running classes for border patrol police and coordination between government agencies — gave her a chance to meet many "good" officials who had been of great help but kept her away from the villagers.

Realising that someone was still needed to provide education and information for the hilltribe people, so that their destructive slash and burn farming was stopped, Khru Daeng decided to resign but still help her husband, Head of the Centre for Hilltribes Development, to teach the villagers.

"It was not easy. I was still accepted by villagers. I could get along and work with new officials there. But I did not have social status. People doubted for whom I worked. They wondered if I was an aide to my husband?"

At that point, the idea of setting up a foundation to start some practical programmes for hilltribe men came into her head. With help and endorsement from friends and her husband, the Hill Area Development Foundation was established in 1985. At first, Tuenjai thought that she would be able to carry on the work in Pang Sa village while beginning the ground work for the new sites.

"Villagers told us that there were government officials in the village and we should go and educate villagers in the upper part of the basin because their way of farming was the root of the environmental problem along the whole Chan river," she said.

The foundation's first project, therefore, was to educate and provide information to highlanders in a group of villages; Loh Yoh, Haygo, Paka Sukjai, Jabusi and Jagona, situated on Doi Mae Salong, origin of the Mae Chan and Mae Salong rivers.

"Our duty was to give them information and prepare them to become qualified citizens," she said.

The new work turned out to be tougher than expected. The situation and conditions were so different from those of Pang Sa village that prior knowledge and experience became of little use.

"People in Pang Sa village had already been acquainted with villagers down the hill when we first got there. They had an idea about law and what Thai society was like. Such things were absolutely lost in these other villages," she said.

The variety and complexity of the hilltribes' society in the area — Haw, Akha, Lisu, Muser, Wah, Karens, and so on, forced the foundation's staff to work with utmost care. There was Khun Sa, the notorious and powerful drug kingpin, and his disciples to consider.

"It was like we were working in a tiger's mouth. We had to follow the situation all the time. We had to be careful not to affect any faction's interests. We could not do anything that was obviously against their old system," she said.

To give an overall picture of the hierarchy of hilltribes on Doi Mae Salong, one has to look back to the time when the 93rd battalion led by General Tuan was sent to battle in Burma. Once communists took over China, these soldiers had to hang around the Thai-Burmese border. The Thai government, at that time, let them stay on condition that 100 young men were sent to train out communists. In return for the mission, the Chinese minority was given a 15,000 rai piece of land on Doi Mae Salong along with control over other hilltribes living around the area. Other tribe leaders were appointed by the Chinese who would also rule out any conflicts occurring in the area.

"It is very hard to change the deep-rooted attitude of hilltribe men who were like creepers clinging to a pillar — the Haws. We have to gradually make them understand that they are as Thai as the Haws. Meanwhile we could not cause a rift between the two groups," she said, as she described the acrobatic work the foundation had to undergo.

For this group of highlanders, environmental awareness was especially emphasised as they all

“Our challenge was to make them understand that they were living in an important and abundant area, make them see its value and protect it”

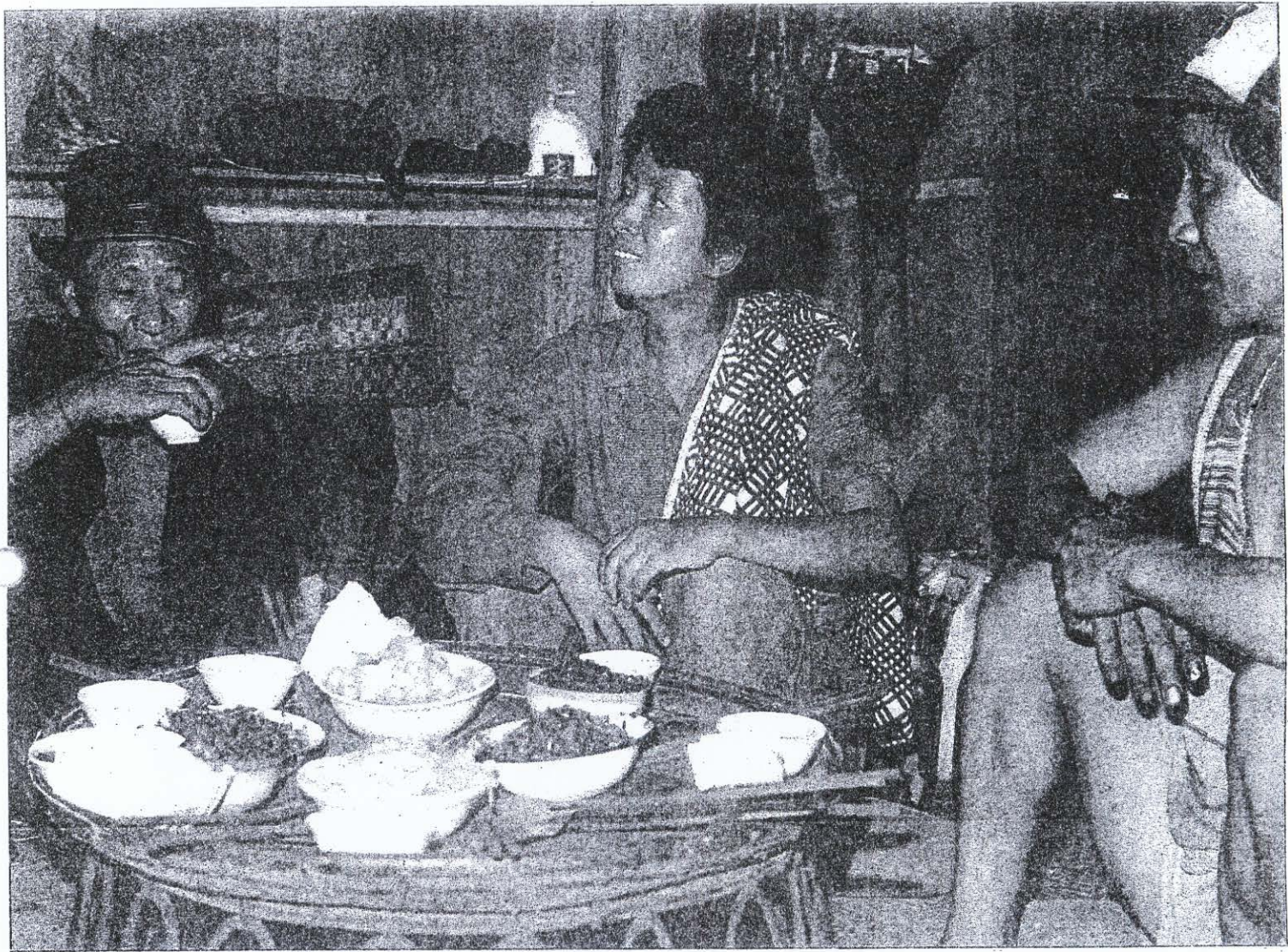
OUTLOOK

SECTION • THREE

Bangkok Post Tuesday April 19, 1994 31

At the prestigious Goldman Award presentation ceremony held yesterday in San Francisco, the spotlight shone on a Thai social worker who has been a staunch advocate for the hilltribes and the environment. Chanyaporn Chanjaraen and Karuna Buakamsri spoke with Tuenjai Deetes, the first Thai who has ever received the honour of a Goldman award.

Spot lighting hilltribes and environment

Tuenjai attending a feast with the hilltribe people she has spent over half her life working for.

● The authorities and the outside world want the hilltribe people to maintain their traditional way of living — to remain primitive forever as if they were living in a glass house. That's impossible. The hilltribes are like us: they need to develop and upgrade their lives. ●

— Award winner of the Goldman Environmental Award 1994, Tuenjai Deetes (left)

PEOPLE often think of Tuenjai Deetes as a dedicated NGO worker who has spent over two decades of her life working for hilltribes and forest preservation. Actually, her perpetual efforts have perhaps contributed as much to city people.

Her present project functions more like a friendship bridge similar to the recently opened Thai-Lao one. Her bridge links the upstream people who live in watershed areas to those living downstream — city dwellers who consume the most water and are also the most demanding.

"Certainly there is a relation between forest or hilltribe people living upstream in the water catchment areas and city people who live downstream. Hilltribe people are also human beings like us; they need development. But we often look at them as aliens," said Tuenjai, who has been well-known since she received the environmental Global 500 Award in June 1992.

It has been two years since the prestigious award was won, and over 20 years since she has been working with the hilltribe people. The Goldman Environmental Award she received yesterday attests to her dedication to her work.

The international award is presented by the Goldman Environmental Foundation in the US to grassroots heroes from each of the six inhabited continents, and is now in its fifth year.

It also awards US\$ 60,000 (1,530,000 baht) to each of the winners, who are nominated by a network of 19 internationally known environmental organisations (including the World Wildlife Fund and the National Geographic Society) and a confidential panel of environmental experts from more than 30 nations.

In a recent speech she gave at Chulalongkorn University's Insti-

tute of Environmental Research, Tuenjai said, "it seems that upstream people are expected to preserve the forest and the environment while city people continue their spendthrift consumption of natural resources. How can we expect the forest people to make such a great sacrifice?"

"Every party, the government in particular, has placed too many restrictions on forest dwellers, trying to relocate them far away from the forest, or not allowing them to make use of their forest at all. I think that is a bit extreme."

Tuenjai referred to two current environmental projects, which, she said, though based on good intentions, would cause detrimental impact on the forest people's way of life unless carefully implemented.

One of them is the World Bank's Buffer Zone project, which plans to relocate people living within a five-kilometre radius of the forest.

"This means the authorities are not concerned about the forest people's livelihood. People living in the forest are expected to preserve the forest for the majority, or city people," said Tuenjai.

The other is the government's project to plant forests in five million rai of land throughout the country to celebrate HM the King's 50th coronation anniversary.

"I don't oppose the project. The idea is very good since it will provide more forest land. But the way the project has been carried out is not practical since the government agency will use some parts of people's land for the afforestation."

According to Tuenjai, around 800,000 rai of land in Chiang Rai, where she has worked, have been set aside as forest land for the project.

"There is limited land in the province and people have already lived there for their whole lives. Unless managed properly, the project will put too much pressure

on local people."

Today, Tuenjai's determination remains the same as the very first day she began her work. Challenges and accolades have not changed the small, ever-smiling woman of 42 who is an architect of two NGOs for the hilltribes — the Centre for the Coordination of Non-governmental Tribal Development Organizations, of which she is the director, and the Hill Area Development Foundation, of which she acts as the Secretary General.

"Forest dwellers have to live in the forest — it's their life. If we don't want them to destroy the forest, we have to provide them with other alternatives. Otherwise they will have no other choice."

One choice she has provided for the hilltribe people she works

with is contour farming, or Sloping Agricultural Land Technology (SALT), which allowed hilltribe farmers to abandon their traditional destructive method of slash-and-burn farming. The new technique, apart from preventing the soil from eroding, revitalises the land.

A graduate of Chulalongkorn University's Faculty of Political Science, Tuenjai divides her career into three stages. The first one was the "learning and establishing relations" process when she first joined the Voluntary Graduate Programme to provide education for highlanders in Pang Sa, Chiang Rai.

Her second stage focussed on "network expansion" when she formed the foundation and expanded her work to the sensitive border areas under the control of

foreign armies and fiddled with the constant battling of minority groups over arms and drug trafficking. "It was very difficult at that time since we had to work with extreme care and tact," she recounted.

Presently, Tuenjai works in more more of a co-ordinating capacity, while also filling a public relations role — she has become a well-known and respected figure of Thai society, and social functions outside the hilltribe communities demand more and more of her time. Still the mother of two insists that she still visits the hilltribes regularly and always gives priority to her field work.

"Being well-known poses no difficulty in working with villagers," she told *Outlook*. "I still visit the villages regularly. However, I need to manage my time well in

and also society.

Part of her success today may stem from the fact that she has received good co-operation from many government agencies, setting her organisation apart from most NGOs working for environmental conservation and the underprivileged, who have been in constant conflict with the government.

"I fully understand that the bureaucracy has its own limitations, rules, and regulations. But there are many efficient people in the bureaucracy, while NGOs, mostly small working groups, have a more fluid structure. So we'd better combine the good points of the two to achieve our goals.

"NGOs are often regarded as being in perpetual opposition to the government. But I'm certain that most NGO workers realise that they alone cannot achieve the mission. They need co-operation from other parts of society.

"I'm lucky because my husband is a government officer (in the Public Welfare Department) and I've received satisfactory co-operation from government agencies from the start.

Tuenjai said the award ceremony, held in San Francisco and attended by the UN General Secretary, the World Bank's Vice Chairman in charge of environment, among other environmental experts, was a good chance for her to get acquainted with these people and to inform them of problems in Thailand.

"What counts is that this award comes from the efforts of several people as well as the wisdom of hilltribe people who have adopted an appropriate way of living.

"The award confirms the fact that hilltribe people have been co-operating well with the government. Though it's a small token, it certainly sets a good example for other underprivileged groups. And the government should adapt its policy and attitudes towards the hilltribes to give them the right to decide on their lives."

Remaining Pitcairnes like it there

By PETER JAMES SPIELMANN
AP, in Sydney

WHEN THE sun finally sets on the British Empire, the last rays may touch Pitcairn Island, the tiny island where a few dozen descendants of the HMS Bounty mutineers still live.

They are happy, comfortable and content with British administration.

Britain "tends to be looking after us quite well," Jay Warren said in an interview conducted via the island's only telephone over several thousand kilometres of ocean. Warren, the local "magistrate" serves as mayor and local administrator.

There was no such amiability when Fletcher Christian led a mutiny against Captain William Bligh in 1789. But then, it's been 200 years.

Residents of the island currently number 40 descendants of the mutineers, an imported school teacher and a Seventh-day Adventist minister with a wife and two children. A few Pitcairners are away for medical treatment or higher education.

Warren said life on the island is "beautiful" and everyone plans to stay forever, so they may outlast the Falkland Islands as Britain's last colonial outpost.

"We won't be leaving. I don't think," was how he put it.

Garth Harraway, in Auckland, New Zealand, British commissioner for Pitcairn, said the island's "infrastructure has been improved in recent years, making their lives easier and chores more manageable."

On Pitcairn, 14 or 15 able-bodied men do the heavy work, principally loading the 30 to 60 tons of supplies that arrive by freighter two or three times a year into longboats that carry the goods to shore.

Reefs surrounding the island often damaged wooden longboats, putting them out of commission for fishing or other chores, so Britain has provided two 12-metre aluminum boats. It also gave the island better electricity generators and the satellite telephone.

The telephone is so expensive that the islanders save it for emergencies or special occasions, using ham radios to chat with far-away relatives and friends.

Anyone not on the island is far away indeed. Pitcairn, only three kilometres long and 1.6 kilometres wide, is in the middle of the South Pacific, about 8,200 kilometres east of Australia.

Its isolation was the reason for its settlement.

After Christian and his mutineers set Bligh adrift in the Bounty's launch with 18 other officers and crewmen, they sailed back to Tahiti and embarked again with nine mutineers, six Polynesian men, 12 Polynesian women and a girl.

Christian headed for Pitcairn, discovered in 1767 by Captain Philip Carteret. Carteret had mis-charted the island by 285 kilometres, so it was years before any ship other than the Bounty found it.

Madness and murder quickly wiped out nearly all the mutineers.

The Polynesian men rebelled when a mutineer tried to take one of their wives. Christian, four other mutineers and all the Polynesian men were killed in the battles that followed. Another mutineer, William McCoy, leaped off a cliff to his death while drunk on home-brewed liquor.

After Matthew Quintal's wife died, he went mad and threatened to kill the remaining mutineers, Edward Young and John Adams. They killed him with an ax first.

Young died of asthma in 1800 and Adams became the communal husband of the nine remaining Polynesian women, bringing up the mutineers' 19 children by strict moral rules.

When two British warships arrived in 1814, they found a community so peaceful and respectable that they did not interfere or arrest Adams, who died in 1829.

Today's Pitcairners spend much of their time fishing, cultivating their gardens and caring wooden curios to sell to passing ships. The island also makes money from postage stamps and from the interest on investments worth about US\$1.7 million.

U.S. and European Ashoka Chapters Welcome Tuenjai Deetes

Ashoka Fellow Tuenjai Deetes with Ashoka (UK) Trust Chairperson Sue Gillie (center) and Ashoka Development Associate Gaby Skurnick (right)

During the month of October, Thai Ashoka Fellow Tuenjai Deetes completed a whirlwind tour of Ashoka supporters in Sweden, London, Paris, Brussels, Washington D.C., Boston, Bangor, Chicago, Los Angeles, and San Francisco. Ms. Deetes' tour culminated with a reunion of Goldman Environmental Prize Winners in San Francisco. Earlier this year she received the Goldman Prize for her sustainable development work with the hill tribes of Northern Thailand. The Goldman Prize was Ms. Deetes' second major environmental award. She also received the 1992 United Nations Global 500 Award.

Ms. Deetes' trip provided Ashoka Chapter members with opportunities not only to meet a very accomplished Ashoka Fellow, but also to put people and organizations in their own communities in touch with her. Ashoka (UK) Trust Chairperson **Sue Gillie** accompanied Ms. Deetes for most of the trip.

Thanks to the help of Ashoka Chapter members, Ms. Deetes met with people from a variety of environmental organizations. Washington D.C. Chapter member **June Taylor** arranged for Ms. Deetes to speak at brown bag lunches at the World Wildlife Federation and the Environmental Protection Agency offices in San Francisco and Washington. Chapter member **Brad Sturz** organized a reception in Ms. Deetes' honor co-hosted by the Pacific Institute for Development, Environment and Security and the Society for International Development at the Asia Foundation's San Francisco offices.

Educational groups were also very interested in learning about Ms. Deetes' experiences as a community organizer and advocate of indigenous people. In Boston, Chapter member **Dick Lockwood** enabled her to meet with students in a class about non-governmental organizations at Harvard's J.F.K. School of Government, and at Radcliffe's Bunting Institute. She then went on to make presentations to service clubs and school groups in Bangor, Maine at events organized by **Geoff Gratwick**. Volunteer **Norm Waite** also arranged for Ms. Deetes to speak at Yale University in New Haven, Connecticut.

Some of the most exciting events brought long-time Ashoka supporters and organizations new to Ashoka together for the first time. For example, in Washington, D.C., **Panida Puccinelli, James Woods, and Tat Chantraparnik** spearheaded a joint effort between the Thai-American Association and Ashoka to host a reception for Ms. Deetes at the Royal Thai Embassy. The event, which drew about 150 guests, was made even more noteworthy by the attendance of the Thai Ambassador, Manasapas Xuto. In New York city, **The Rockefeller Brothers Fund**, a foundation concerned with sustainable development, joined forces with Ashoka for a reception in honor of Ms. Deetes at the Art Gallery of the Century Association.

Unfortunately, the size of this newsletter does not permit us to detail all of the events that marked Ms. Deetes and Ms. Gillie's trip. However, we do wish to also thank **Viveka Wikborn** in Uppsala, **Francios Meurine** in Paris, **Jeannette Mullaart** in Brussels, **Kay Kendall** in Washington D.C., **Rachel Hines, Sophie Muir, Michael Northrop, and Peter Riggs** in New York City, **Ann Gilchrist and Grace Wood** in Chicago, **David Abel and Joan Abrahamson** in Los Angeles, and **Jean Circiello, Amy Fraenkel, and Nico van Aelstyn** in San Francisco for their help in making this trip a success.

Our volunteers find participating in Ashoka Chapters an extremely satisfying (and fun!) way to support social development around the world and in their own communities. For more information about how to become involved in an Ashoka Chapter near you, contact Gaby Skurnick at (703) 527-8300.

December 1994

Vol. 1, Issue 3

Ashoka

UPDATE

May 1994
Volume 2, Issue 1

The newsletter of the U.S. office of Ashoka: Innovators for the Public

Ashoka Fellow Receives Goldman Environmental Prize

The Goldman Environmental Foundation recently honored Ashoka Fellow Tuenjai Deetes for her grassroots work with the Thailand hill tribes. Every year the foundation

selects six grassroots environmentalists from around the world to receive the \$60,000 award. Ms. Deetes was this year's winner from Asia.

Ashoka Thailand Fellow,
Tuenjai Deetes

Since she was a student Ms. Deetes has worked with semi-nomadic tribes of northern and northeastern Thailand. Many originally come from Burma and Laos.

Ms. Deetes found living conditions wrought with problems. Because they were not Thai citizens and few spoke Thai, the hill tribes could not access social services such as health care and education. She also found that their agricultural practices were environmentally and socially
(continued on page 3)

E2 Member Gets to the Grassroots of Things

Philippe Villers has been an Ashoka Entrepreneur to Entrepreneur (E2) Member since 1992. The E2 program is Ashoka's way to bring business entrepreneurs together with public entrepreneurs. With his wife Kate Villers, Mr. Villers recently made his second E2 trip to meet with Ashoka Fellows in Brazil. In 1992 he visited Fellows in Mexico. During his career, Mr. Villers has founded three companies, including Computervision Corporation, a Fortune 500 company and a leader in the CAD/CAM (Computer Aided Design) industry. Computervision is listed on the New York Stock Exchange.

Today Mr. Villers is President of Families USA Foundation and a board member of Amnesty International USA. Excerpts from his trip report follow.

It was Kate and my first visit to Brazil. This was a crowded, sometimes very crowded, but immensely rewarding trip. The 18 Ashoka Fellows we met are collectively a most impressive group of public entrepreneurs. What for us had been a vague and amorphous concept of the role of Ashoka in Brazil became clear as an exciting way to help move society

by supporting key change agents in critical areas of social progress.

Probably one of the most entrepreneurial of the Ashoka Fellows is Ana Vasconcelos who has started a series of projects for street girls in Recife (population 3 million). We started at "Passage House," the settlement house Ana founded and which is run by and for street girls. Many of the girls derive their sole support from prostitution and others would otherwise be headed that way. One particularly impressive program was for girls, ranging in age from 15 to 21, who have been trained as community coordinators in four of the local favela communities. They have acquired a great deal of self-respect
(continued on page 3)

Near Recife: (left to right) Valdemar Oliveira, "Maneto" Extra Time of the Avina Foundation, Philippe and Kate Villers

458/2527

E2 Member in Brazil *(continued from page 1)*

and confidence through this program. They are called "agents of information" dealing with such issues as community problems, women's rights, sex, and health issues. We met this group of new "coordinators" and were particularly impressed with these assertive, alert group of young women.

In her other programs, Ana helps about 2000 girls a year. One of her major concerns is to protect them from the police. Ana told us that police had killed 50 of her girls this past year. She added that recently a taxi driver saw a policeman killing one of the girls, and this case is expected to come to trial.

We also had the opportunity to visit TV VIVA, an unusual human rights and community building project started by a dynamic Ashoka Fellow, Valdemar Oliveira Neto, "Maneto." TV VIVA is part of his broader project, the Centro de Cultura Luiz Freire which works in human rights, education, and community development.

The Centro works on the failings of the criminal justice system, investigating police brutality, torture, and other abuses by the authorities. Maneto told us that "death squad" killings in Recife alone numbered 260 in 1988. The

Centro both legally challenges and exposes these human rights violations.

Maneto told us that only 13% of Brazilians complete the 8th grade, and only a slightly more, 22%, complete four years of school. To reach large illiterate populations they produce "off the air" community TV programs which are projected on a screen mounted on a van which stops at 24 favela locations once a week. We watched one evening, standing in the street and observing community residents watching news programs, segments on cholera and AIDS prevention, and entertainment.

For my wife and I this was an enormously meaningful trip, and the significance of what the Ashoka Fellows are doing really took on meaning. In seven days we gained an incredibly rich understanding of many of Brazil's social problems and how the Fellows contribute to solutions. If you take an E2 trip to an Ashoka country, your trip will not be your most restful trip ever, but probably one of the most exciting ones that you will ever take.

For more information about the E2 program, call Gabrielle Skurnick at (703) 527-8300. □

Environmentalist Wins Award *(continued from page 1)* * *

damaging. Slash and burn agriculture threatened valuable forest areas and quickened erosion. The cultivation of opium contributed to drug use and trafficking in the region.

Since then, Ms. Deetes has created a system of introducing sound agricultural methods to the hill tribe communities while also teaching the Thai language and the curriculum the Thai government requires for citizenship. She has found ways to introduce these innovations to the tribes without diminishing the value of their traditional cultures. While Ms.

Deetes recognizes that becoming part of Thai society is important to the material well-being and future of the hill tribes, she also knows that abandoning traditional practices will lead to a sense of alienation among the people.

The Goldman prize is the second major environmental award that Ms. Deetes has received. In 1992 the United Nations Environmental Program honored her with the Global 500 award at the Rio Earth Summit. She was elected an Ashoka Fellow in 1989. □

Khru Yui Honored for Work with Children

The Tharn Namjai Foundation recently recognized Wallop Tangkananurak (Khru Yui) as a "model Thai citizen" because of his dedication to improving the lives of poor, abused, runaway, and neglected children in Thailand.

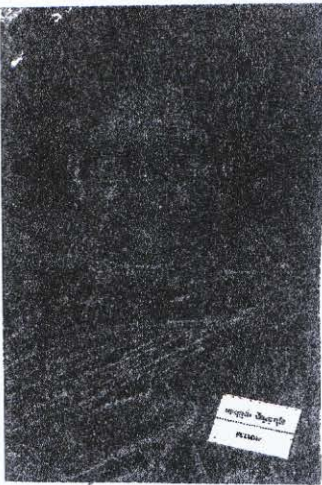
Model Thai Citizen, Khru Yui

Since 1986 Khru Yui's organization, the Foundation for the Better Life of Children, has responded to the needs of the children of migrant workers, child laborers, homeless children and children involved in prostitution and substance abuse. In addition to providing care directly to children, the Foundation raises public awareness of child welfare issues through the media, volunteers, site visits, and a network of governmental and non-governmental organizations.

As a result of these outreach activities, the Foundation has built a strong base of individual and small group financial and community support. The foster home for rural homeless children Khru Yui established exemplifies the type of grassroots support he has garnered for his projects. By building the home near a Buddhist temple, he won the support of the monks and the village.

Khru Yui also developed a program of sidewalk teachers and mobile education units that brings education to children who cannot attend school. In January Khru Yui launched a project aimed at rural children. He hopes to make education more accessible to children in rural areas by giving them bicycles and eliminating the lengthy walks which discourage many children from attending school. □

Between vision and reality

Above: Three of Thailand's Ashoka fellows (from top): Bunsong Panyawutho, Deethet, and Apisuk.

WILLIAM Drayton is looking for a few good people with ideas that can change the world.

For the past decade, the founder of Ashoka: Innovators for the Public has been scouring the Third World looking for people interested in public service who are equipped both with path-breaking ideas and with a determination to carry them through.

Drayton calls them the public service entrepreneurs. These are people who have visionary creativity, he says, "to look beyond the horizon and see a different future", and who have the entrepreneurial ability to turn a vision into a definable objective and to devise steps to achieve it.

Explains Drayton: "We do not mean people who can get things done, or administrate things efficiently, or have leadership ability. All that helps, but it is not what we are talking about. There are millions of people who have those things in one degree or another but who will never ever introduce fundamental social change."

The public entrepreneurs, he says, "are typically unable to be happy until their idea becomes a new pattern in society. That commitment to an idea, almost being possessed by it, for example, distinguishes them from social workers.

"Social workers' satisfaction comes from helping some specific groups of people," Drayton continues in his soft voice. "That does not satisfy the public entrepreneurs. It's not that they don't care for other people because otherwise they wouldn't have chosen public entrepreneurship versus business. But the really key thing is the idea. They have to make this thing happen, to make it become a new pattern."

This new pattern, once established in one society, should be able to be duplicated elsewhere, he says, and in that way it changes part of the world for the better.

plement an idea that Ashoka's contribution is expected to make the greatest impact.

The first couple of years is normally the time when an entrepreneur faces the most difficulty, the wiry Ashoka founder explains. Since the idea does not yet consist of anything tangible that existing philanthropic institutions can evaluate, financial help is often lacking.

"The first of our two functions is this start-up match that helps people through their first couple of years. The time when they are ready to leave their own institution, when they know they've got a really important idea that they feel they can make happen; our job is to recognise that and to encourage them in every possible way to give them personal financial security. They've got enough other things to worry about."

Through local volunteers and nominators, Ashoka identifies potential candidates. Once elected, Ashoka fellows receive a monthly stipend for a typical period of three years.

The amount of funding differs from country to country, depending on the local cost of living. The average cost in India, for example, is \$3,000 a year, while in Brazil it is \$7,000. In Thailand, each fellow receives 10,000 baht a month.

Ashoka does not provide project funds because it does not want its fellows to become dependent on Ashoka for future project funding. The fellows are expected to deal themselves with the harsh realities of long-term funding and institution-building.

Drayton firmly believes that public entrepreneurs possess a combination of personality and characteristics that makes them a rare breed of people. On the one hand they are creative, visionary in fact. On the other hand they are practical people with the systematic mind of an engineer, who are constantly working out ways to solve a problem.

He winces at the suggestion that an entrepreneur is an idealist, even a dreamer, or an activist.

A dreamer or idealist, he says, is only interested in an idea for its own sake. He does not carry it further and translate it into action. An entrepreneur gets no satisfaction from a new idea although he is determined to make it happen. It is, Drayton notes, an intellectual determination.

An activist, meanwhile, is not necessarily an entrepreneur. Political activists, for example, manage personal relationships and power structures; they are entrepreneurs, he says.

"Social workers who are working at village development or slum development or working with particularly disadvantaged groups in the population are activists. They build organisations. They make things happen. But they're not going to change a pattern because their focus is on serving these people whereas entrepreneurs have this idea, a very central thing, the idea for a different future, and that's what they serve.

"The entrepreneur is the ultimate realist," he declares. "He is constantly testing and iterating, trying to find solutions to the problem. He wants to make the thing work."

Drayton is, after all, an entrepreneur in his own right. The idea for Ashoka itself took over a decade to assume a workable shape. He conceived of it in the mid-1960s while engaged in Asian studies as an undergraduate at Harvard College. At the time, he was active in the American civil rights movement. He also studied law at Yale Law School.

A trip to India gave him a first-hand look at a great dimension of human suffering, or as he recalls, an exposure beyond statistics at the human level.

"Once we get to know people there, the statistics of 50-to-one and 100-to-one differential in average per capita income have a certain bite to them," he says.

"One simply cannot come face to face with powerful differences between North and South and, if you have any ethical backbone or sensitivity, not do something about it.

question was: what do you do about it? what is the most effective possible way that ordinary citizens or small groups of ordinary citizens who don't control government or have a lot of money could significantly contribute to closing that North and South gap? And the Ashoka idea came right from asking that."

● The really key thing is the idea. They have to make this thing happen. . . ●

For the next decade, he left the idea fermenting in his mind. Meanwhile, presidential candidate Jimmy Carter asked him, as a management consultant, to help set up plan for the future administration. After Carter became president, he appointed Drayton deputy administrator of the Environmental Protection Agency. Drayton said he spent "four absolutely wonderful years" with the agency.

By the late 1970s, he felt his idea had matured. He and a number of friends spent time in India, Indonesia, and Venezuela, "three different-size countries with very different cultures, to see if we could find the way to perhaps make the idea work".

They spent the early 80s putting ideas into practice on a small scale in India, and then in Indonesia "It took us until the middle of 1986 before we were comfortable we had enough methodology that could work in different cultural settings. Then we decided to make the investment go full scale."

Ashoka has now established its presence in about a dozen countries in Asia, Africa, and the Americas. Thus far, it has elected more than 300 fellows whose work has shown positive results in wide-ranging areas of activity: agriculture, environment, education, health, and others.

Among them are Chhanda Bose of Calcutta, India, who has introduced innovative teaching materials which have been adopted not only in her own land but in some areas of the United States as well; Mary Allegretti of Brazil, who is one of the leaders of a movement to preserve the rain forests; and Antonio Paz of Mexico, who helps poor city people to become more self-reliant.

Having arrived in Thailand three years ago, Ashoka has already elected 19 fellows. Included in this group are: Tuenjai Deethet who works to improve the lives of hilltribe people and through them to preserve the environment; Chanthawipa Apisuk, a pre-eminent AIDS campaigner and defender of sex workers' rights; Asoke Prasanson, who recruits the help of Buddhist monks in rural development; Phra Bunsong Panyawutho, a monk who works to preserve freshwater fish and encourages farming of "fruit forests"; and Chaiwat Yaowaphongsiri, who uses his engineering skills in advancing appropriate technology to improve the living conditions of people in the countryside.

"For that short a period, this is a very good group," comments

Drayton. "This is more fellows relative to population than in most other countries. It's a real statement of Thailand's cultural strength and stage of development."

He recently turned his attention to the second phase of Ashoka, to organise the fellows into a network of entrepreneurs. They will share their knowledge and skills, and exchange views to find better solutions to a myriad of societal problems — all for the betterment of the global village.

Through the Ashoka fellows, Bill Drayton is out to change the world.

“Never doubt that a small group of thoughtful, committed citizens can change the world; indeed, it is the only thing that ever has.”

MARGARET MEAD

Ordinary people who accomplish extraordinary things, Goldman Environmental Prize winners bring Margaret Mead's words to life. With the earth's environment threatened as never before by unsustainable levels of consumption and population growth, our best hope lies in learning how much of a difference each one of us can make, wherever and however we live. Since 1990, a \$60,000 Goldman Prize has been awarded annually to an environmental hero from each of the planet's six inhabited continents.

This year, the fifth anniversary of the Goldman Prize, we are pleased to announce that future winners will each receive \$75,000. And we are proud to host the first reunion of Goldman Prize recipients, in the San Francisco Bay Area, October 27-29, 1994. Their courage, persistence and vision promises to make this gathering of outstanding environmentalists from more than twenty-five countries a truly historic event.

THE GOLDMAN ENVIRONMENTAL FOUNDATION
One Lombard Street, Suite 303
San Francisco, CA 94111

หน้าว่าง

ใบสมัครและหนังสือให้ความยินยอมของผู้สมัคร
เข้ารับการศึกษาเป็นกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

๑. ชื่อ-นามสกุล (ระบุคำนำหน้าชื่อ)นายชาติชาย สุทธิกลม.....
สัญชาติ.....ไทย.....ศาสนา.....พุทธ.....วัน / เดือน/ ปี เกิด.....๔ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๔๗.....
สถานที่เกิด ..จังหวัดสุราษฎร์ธานี.....ปัจจุบันอายุ.....๖๑ปี (นับถึงวันปิดรับสมัครตามประกาศนี้)
อาชีพ..ข้าราชการบำนาญ.....

๒. ที่อยู่ปัจจุบัน

บ้านเลขที่.....๖๗/๑๔๗..... หมู่.....๓..... ตรอก/ซอย.....เอกรัตน์ ๖.....
ถนน..... ตำบล/แขวง.....หลักหก..... อำเภอ/เขต.....เมืองปทุมธานี.....
จังหวัด.....ปทุมธานี.....รหัสไปรษณีย์.....๑๒๐๐๐.....
โทรศัพท์..... โทรศัพท์เคลื่อนที่..... ๐๘ ๑๘๑๖ ๘๑๔๐.....
โทรสาร..... E-MailChartchai๐๑๒๓@hotmail.com.....

สถานที่ส่งเอกสารและติดต่อได้สะดวก

บ้านเลขที่.....๖๗/๑๔๗..... หมู่.....๓..... ตรอก/ซอย.....เอกรัตน์ ๖.....
ถนน..... ตำบล/แขวง.....หลักหก..... อำเภอ/เขต.....เมืองปทุมธานี.....
จังหวัด.....ปทุมธานี.....รหัสไปรษณีย์.....๑๒๐๐๐.....
โทรศัพท์..... โทรศัพท์เคลื่อนที่..... ๐๘ ๑๘๑๖ ๘๑๔๐.....
โทรสาร..... E-MailChartchai๐๑๒๓@hotmail.com.....

๓. การศึกษา (โปรดระบุรายละเอียดวุฒิการศึกษา สถาบันการศึกษา ปีที่สำเร็จการศึกษา และแนบหลักฐานประกอบ)

ระดับ	วุฒิการศึกษา	วิชาเอก	สถานศึกษา	ปีที่สำเร็จ
ปริญญาตรี	ศิลปศาสตรบัณฑิต (รัฐศาสตร์)	การเมืองการปกครอง	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	๒๕๒๐

๔. ปัจจุบันดำรงตำแหน่งหรือประกอบวิชาชีพ

- ๔.๑ ปัจจุบันเป็นข้าราชการ พนักงานหรือลูกจ้างของหน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือ ราชการส่วนท้องถิ่น
ตำแหน่ง.....ระดับ.....
สังกัด.....
โทรศัพท์.....
- ๔.๒ ปัจจุบันเป็นกรรมการ หรือที่ปรึกษาของรัฐวิสาหกิจหรือของหน่วยงานของรัฐ
๔.๒.๑ ตำแหน่ง กรรมการธุรกรรมตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปราม
การฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒
สถานที่ตั้ง สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ป.ป.ง.)
๔.๒.๒ ตำแหน่ง กรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด
สถานที่ตั้ง สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ป.ป.ส.)
- ๔.๓ ปัจจุบันดำรงตำแหน่งใดในห้างหุ้นส่วน บริษัท หรือองค์การที่ดำเนินธุรกิจโดยมุ่งหาผลกำไรหรือรายได้มาแบ่งปันกัน (โปรดระบุรายละเอียดของตำแหน่งชื่อและสถานที่ตั้งของหน่วยงาน)
ตำแหน่ง.....สังกัดห้างหุ้นส่วน/บริษัท/องค์กร.....
สถานที่ตั้ง.....
โทรศัพท์.....
- ๔.๔ เป็นพนักงานหรือลูกจ้างของบุคคล (นอกเหนือจากการเป็นลูกจ้างตามข้อ ๔.๒)
ชื่อ (นายจ้าง).....นามสกุล.....
สถานที่ตั้ง.....
โทรศัพท์.....
- ๔.๕ ปัจจุบันประกอบวิชาชีพอิสระ (โปรดระบุรายละเอียดพร้อมสถานที่ประกอบการ)
ประเภท.....
สถานที่ประกอบวิชาชีพ.....
โทรศัพท์.....
- ๔.๖ การประกอบกิจการส่วนตัว
ชื่อกิจการ.....
สถานที่ตั้ง.....
โทรศัพท์.....

หมายเหตุ : ในกรณีที่เป็นผู้มีลักษณะต้องห้ามตามข้อ ๔.๑ ๔.๒ ๔.๓ ๔.๔ หรือ ๔.๕ ข้างต้น หากได้รับเลือกให้ดำรงตำแหน่งกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ จะเริ่มปฏิบัติหน้าที่ได้ต่อเมื่อได้ลาออกจากการเป็นบุคคลตามข้อ ๔.๑ ๔.๒ ๔.๓ หรือ ๔.๔ หรือแสดงหลักฐานเป็นที่เชื่อถือได้ว่า ได้เลิกประกอบวิชาชีพอิสระตามข้อ ๔.๕ แล้ว ซึ่งต้องกระทำภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับเลือกหรือได้รับความเห็นชอบ แต่ถ้าผู้นั้นมิได้ลาออก หรือเลิกประกอบวิชาชีพอิสระภายในเวลาที่กำหนด ให้ถือว่าผู้นั้นมิได้เคยรับเลือกหรือได้รับความเห็นชอบให้เป็นกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

๕. ประวัติการทำงาน

ที่	ตำแหน่ง	ระดับ	หน่วยงาน	พ.ศ.
๑	ผู้อำนวยการกองตรวจสอบทรัพย์สินคดีอาเสพติด	๘	สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ป.ป.ส.)	๓๐ ธ.ค. ๒๕๓๖ ถึง ๙ ก.พ. ๒๕๔๒
๒	ผู้อำนวยการสำนักปราบปรามยาเสพติด	๙	สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ป.ป.ส.)	๑๐ ก.พ. ๒๕๔๒ ถึง ๒๙ ต.ค. ๒๕๔๓
๓	รองเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด	นักบริหาร ๙	สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ป.ป.ส.)	๓๐ ต.ค. ๒๕๔๓ ถึง ๖ ต.ค. ๒๕๔๘
๔	ที่ปรึกษาการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด	เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน ๑๐ ข.	สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ป.ป.ส.)	๗ ต.ค. ๒๕๔๘ ถึง ๑๘ ต.ค. ๒๕๕๒
๕	อธิบดีกรมราชทัณฑ์	นักบริหารระดับสูง	กรมราชทัณฑ์ กระทรวงยุติธรรม	๑๙ ต.ค. ๒๕๕๒ ถึง ๓๐ ก.ย. ๒๕๕๔
๖	รองปลัดกระทรวงยุติธรรม	นักบริหารระดับสูง	กระทรวงยุติธรรม	๑ ต.ค. ๒๕๕๔ ถึง ๓๐ ก.ย. ๒๕๕๕
๗	ผู้ตรวจราชการกระทรวงยุติธรรม	นักบริหารระดับสูง	กระทรวงยุติธรรม	๑ ต.ค. ๒๕๕๕ ถึง ๒๕ ก.พ. ๒๕๕๖
๘	เลขาธิการคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ	นักบริหารระดับสูง	สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ	๒๖ ก.พ. ๒๕๕๖ ถึง ๓๐ ก.ย. ๒๕๕๗
๙	กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ มหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์		มหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์	๗ มี.ค. ๒๕๕๘ ถึงปัจจุบัน
๑๐	กรรมการอุทธรณ์ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒		สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ได้รับการเสนอชื่อจากคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ)	๑๗ มี.ค. ๒๕๕๘ ถึงปัจจุบัน
๑๑	กรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด		สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด	๑๖ มี.ย. ๒๕๕๘ ถึงปัจจุบัน

๖. ประวัติการฝึกอบรม / ดูงาน

ที่	ชื่อหลักสูตร	หน่วยงาน	พ.ศ.	ระยะเวลา
๑	นักปกครองระดับสูง (นปส.) รุ่นที่ ๓๕	กรมการปกครอง	๒๕๓๘	๔ เดือน
๒	นักบริหารระดับสูง (นบส.) หลักสูตรที่ ๑ รุ่นที่ ๓๖	สำนักงาน ก.พ.	๒๕๔๔	๔ เดือน
๓	การป้องกันราชอาณาจักรภาครัฐร่วมเอกชน (ปรอ.) รุ่นที่ ๑๖	วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร	๒๕๔๖	๑๒ เดือน
๔	ผู้บริหารกระบวนการยุติธรรมระดับสูง (บยส.) รุ่นที่ ๙	สำนักงานศาลยุติธรรม	๒๕๔๘	๑๒ เดือน
๕	การเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตย สำหรับนักบริหารระดับสูง รุ่นที่ ๑๖	สถาบันพระปกเกล้า	๒๕๕๖	๘ เดือน

๗. ความรู้ความเข้าใจในรัฐธรรมนูญ กฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ และพระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ รวมทั้งพันธกรณีระหว่างประเทศเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนที่ประเทศไทยเป็นภาคี

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติจัดตั้งขึ้นตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ โดยมีสถานะเป็นองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ และต่อมาเมื่อประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ มีสถานะเป็นองค์กรอื่นตามรัฐธรรมนูญ ซึ่งตามบทบัญญัติมาตรา ๒๕๗ กำหนดให้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

๑. ตรวจสอบและรายงานการกระทำหรือการละเลยการกระทำอันเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนหรืออันไม่เป็นไปตามพันธกรณีระหว่างประเทศเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนที่ประเทศไทยเป็นภาคี และเสนอมาตรการแก้ไขที่เหมาะสมต่อบุคคลหรือหน่วยงานที่กระทำหรือละเลยการกระทำดังกล่าวเพื่อดำเนินการในกรณีที่ปรากฏว่าไม่มีการดำเนินการตามที่เสนอ ให้อำนาจต่อรัฐสภาเพื่อดำเนินการต่อไป

๒. เสนอเรื่องพร้อมด้วยความเห็นต่อศาลรัฐธรรมนูญ ในกรณีที่เห็นชอบตามที่มีผู้ร้องเรียนว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายใดกระทบต่อสิทธิมนุษยชนและมีปัญหาเกี่ยวกับความชอบด้วยรัฐธรรมนูญ ทั้งนี้ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ

๓. การเสนอเรื่องพร้อมด้วยความเห็นต่อศาลปกครอง ในกรณีที่เห็นชอบตามที่มีผู้ร้องเรียนว่ากฎ คำสั่ง หรือการกระทำอื่นใดในทางปกครองกระทบต่อสิทธิมนุษยชนและมีปัญหาที่เกี่ยวกับความชอบด้วยรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย ทั้งนี้ ตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง

๔. การฟ้องคดีต่อศาลยุติธรรมแทนผู้เสียหาย เมื่อได้รับการร้องขอจากผู้เสียหายและเป็นกรณี ที่เห็นสมควรเพื่อแก้ไขปัญหาการละเมิดสิทธิมนุษยชนเป็นส่วนรวม ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ

๕. เสนอแนะนโยบายและข้อเสนอในการปรับปรุงกฎหมาย และกฎ ต่อรัฐสภาหรือคณะรัฐมนตรี เพื่อส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน

๖. ส่งเสริมการศึกษา การวิจัย และการเผยแพร่ความรู้ด้านสิทธิมนุษยชน

๗. ส่งเสริมความร่วมมือและการประสานงานระหว่างหน่วยราชการ องค์กรเอกชน และองค์กรอื่น ในด้านสิทธิมนุษยชน

๘. จัดทำรายงานประจำปีเพื่อประเมินสถานการณ์ด้านสิทธิมนุษยชนภายในประเทศเสนอต่อรัฐสภา

๙. อำนาจหน้าที่อื่นตามที่กฎหมายบัญญัติ

การปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติในปัจจุบันเป็นไปตามประกาศคณะกรรมการรักษาความสงบแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๗ เรื่อง การสิ้นสุดของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งกำหนดให้องค์กรอื่นตามรัฐธรรมนูญ พุทธศักราช ๒๕๕๐ ยังคงปฏิบัติหน้าที่ต่อไป และตามพระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๕ ซึ่งเป็นเหตุให้อำนาจหน้าที่ในการเสนอเรื่องและความเห็นต่อศาลรัฐธรรมนูญ และศาลปกครอง และการฟ้องคดีต่อศาลยุติธรรมแทนผู้เสียหาย ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติสิ้นสุดลงตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ด้วย

ตามปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน (Universal Declaration of Human Rights-UDHR) แบ่ง “สิทธิมนุษยชน” ออกเป็น ๕ ประเภท ได้แก่

๑ สิทธิพลเมือง (Civil Rights) ได้แก่ สิทธิในชีวิตและร่างกาย เสรีภาพและความมั่นคงในชีวิต การไม่ถูกทรมาน ไม่ถูกกระทำทารุณโหดร้ายไร้มนุษยธรรม สิทธิในความเสมอภาคทางกฎหมายและได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายเท่าเทียมกันโดยปราศจากการเลือกปฏิบัติ สิทธิในการถือสัญชาติ สิทธิในกระบวนการยุติธรรม สิทธิในการเคลื่อนย้ายถิ่นฐาน เป็นต้น

๒ สิทธิทางการเมือง (Political Rights) ได้แก่ สิทธิในการมีส่วนร่วมกับรัฐในการดำเนินกิจการที่เป็นประโยชน์สาธารณะ เสรีภาพในการรวมกลุ่มเป็นพรรคการเมือง เสรีภาพในการชุมนุมและการสมาคมโดยสงบ สิทธิเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นและการแสดงออก สิทธิในการเลือกตั้งอย่างเสรี เป็นต้น

๓ สิทธิทางเศรษฐกิจ (Economic Rights) ได้แก่ สิทธิการมีงานทำ ได้เลือกงานอย่างอิสระ สิทธิในการรับค่าตอบแทนเท่ากันสำหรับการทำงานประเภทเดียวกัน ได้รับค่าจ้างที่เหมาะสม สิทธิในการเป็นเจ้าของทรัพย์สิน เป็นต้น

๔ สิทธิทางสังคม (Social Rights) ได้แก่ สิทธิการได้รับการศึกษา สิทธิการได้รับหลักประกันด้านสุขภาพ สิทธิในการได้รับสวัสดิการสังคม การไม่ถูกเลือกปฏิบัติเนื่องจากความแตกต่างด้านความเชื่อ การเมือง ศาสนา เชื้อชาติ อายุ เพศและผิว มีเสรีภาพในการเลือกคู่ครอง และสร้างครอบครัว เป็นต้น

๕ สิทธิทางวัฒนธรรม (Cultural Rights) ได้แก่ สิทธิที่จะเข้าร่วมในวัฒนธรรมของชุมชน สิทธิที่จะหาความเพลิดเพลินกับศิลปะ สิทธิที่จะได้รับประโยชน์จากความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ สิทธิในการได้รับความคุ้มครองกรณีคิดค้นสิ่งประดิษฐ์ใหม่ การมีเสรีภาพในการใช้ภาษาหรือสื่อ เป็นต้น

ปัจจุบันประเทศไทยเป็นภาคีสถิติสัญญาด้านสิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติ จำนวน ๗ ฉบับ ได้แก่

๑ อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก

๒ อนุสัญญาว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีในทุกรูปแบบ

๓ กติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง

๔ กติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม

๕ อนุสัญญาว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติในทุกรูปแบบ

๖ อนุสัญญาต่อต้านการทรมานและการปฏิบัติ หรือการลงโทษที่โหดร้ายไร้มนุษยธรรม หรือย่ำยี

ศักดิ์ศรี

๗ อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิของคนพิการ

สังคมไทยเริ่มรับรู้ในเรื่องหลักสิทธิมนุษยชนและการปฏิบัติให้เป็นไปตามกติกาและอนุสัญญาฉบับต่าง ๆ ที่ประเทศไทยได้ให้การรับรองไว้ เมื่อมีการร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ ได้มีการบัญญัติเกี่ยวกับหลักสิทธิมนุษยชนและสิทธิเสรีภาพไว้อย่างชัดเจน และได้บัญญัติให้มีคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเพื่อทำหน้าที่ส่งเสริมความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสิทธิมนุษยชนและตรวจสอบการกระทำหรือการละเลยการกระทำที่เป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน หรือไม่เป็นไปตามพันธกรณีระหว่างประเทศ รวมทั้งการเสนอแนะนโยบายและข้อเสนอในการปรับปรุงกฎหมายและระเบียบเพื่อให้สอดคล้องกับหลักสิทธิมนุษยชน และหลักการสำคัญเหล่านี้รวมทั้งองค์กรที่ทำหน้าที่ได้ถูกบัญญัติต่อมาในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ และมีผลต่อเนื่องมาจนถึงปัจจุบัน ดังนั้น กระบวนการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติที่ได้รับการสรรหามาทำหน้าที่นี้ จึงมีความสำคัญอย่างมากที่จะสร้างเสริมความรู้ ความเข้าใจและความตระหนักในหลักสิทธิมนุษยชน การเคารพศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของผู้อื่น รวมทั้งตรวจสอบและให้ข้อเสนอแนะนโยบาย เพื่อแก้ไขหรือป้องกันปัญหาการละเมิดสิทธิมนุษยชนอีกด้วย

๘. ผลงานหรือประสบการณ์ด้านการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชนเป็นที่ประจักษ์ (เป็นข้อมูลสำคัญที่คณะกรรมการสรรหา จะนำมาประกอบการพิจารณา จึงขอให้บรรยายละเอียดตามหัวข้อ ๘.๑ - ๘.๕)

ผลงานเรื่องที่ ๑

๘.๑ ชื่อผลงาน การส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนในจังหวัดชายแดนภาคใต้

๘.๒ สาระสำคัญของผลงาน

เมื่อข้าพเจ้าได้เข้ารับตำแหน่ง เลขาธิการคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ ข้าพเจ้าเห็นว่าคณะกรรมการปฏิบัติการยุทธศาสตร์ด้านสิทธิมนุษยชนในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ซึ่งมีศาสตราจารย์อมรา พงศาพิชญ์ เป็นประธานอนุกรรมการ นายไพบูลย์ วราหะไพฑูรย์ เป็นรองประธานอนุกรรมการ และมีอนุกรรมการซึ่งประกอบด้วยผู้ที่มีบทบาทในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ทั้งภาครัฐ ภาควิชาการ และภาคประชาสังคม เป็นคณะกรรมการที่มีความสำคัญในการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน ซึ่งจะเป็นส่วนหนึ่งที่จะแก้ปัญหาความขัดแย้งและนำสังคมในพื้นที่จังหวัด ยะลา นราธิวาส ปัตตานี และ ๔ อำเภอของจังหวัดสงขลา คือ นาทวี จะนะ เทพา และสะบ้าย้อย ไปสู่การลดข้อขัดแย้ง เกิดสันติสุข และส่งเสริมให้เกิดความมั่นคงที่แท้จริง ข้าพเจ้าจึงได้ขอทำหน้าที่อนุกรรมการและเลขานุการในคณะกรรมการชุดนี้แทนข้าราชการระดับอำนวยการต้น เพื่อรับผิดชอบดูแลภารกิจของฝ่ายเลขานุการของคณะกรรมการชุดนี้ และตอบสนองพันธกิจของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ได้มีคำสั่ง ที่ ๓๗/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๕๖ แต่งตั้งให้ข้าพเจ้าในฐานะเลขาธิการคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ปฏิบัติหน้าที่อนุกรรมการและเลขานุการ

คณะกรรมการปฏิบัติการยุทธศาสตร์ด้านสิทธิมนุษยชนในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ มีหน้าที่ในการสนับสนุนและส่งเสริมการคุ้มครองสิทธิมนุษยชนของประชาชนในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ซึ่งถูกหน่วยงานรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำละเมิด และเสริมความรู้เพื่อสร้างความเข้าใจและความตระหนักแก่ประชาชนและเจ้าหน้าที่ของรัฐในพื้นที่ให้เคารพในหลักการของสิทธิมนุษยชนซึ่งบัญญัติในรัฐธรรมนูญ และกฎหมายภายในที่เกี่ยวข้อง รวมถึงพันธกรณีระหว่างประเทศที่ประเทศไทยได้เข้าเป็นภาคี นอกจากนี้ คณะอนุกรรมการฯ ยังทำหน้าที่ในการตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชนตามที่ได้รับคำร้องเรียนจากทั้งประชาชน ผู้ได้รับผลกระทบจากสถานการณ์ความรุนแรง (เช่น การปฏิบัติงานสืบสวน ตรวจค้น จับกุมของเจ้าหน้าที่ และการกระทำรุนแรงของฝ่ายโจรก่อการร้าย) และจากเจ้าหน้าที่หรือครอบครัวซึ่งได้รับผลกระทบจากการกระทำรุนแรงของฝ่ายโจรก่อการร้าย เพื่อค้นหาความจริงและเสนอแนะแนวทางแก้ไขปัญหา เพื่อให้สังคมในจังหวัดชายแดนภาคใต้เป็นสังคมแห่งความเข้าใจและเกิดสันติสุข

๘.๓ ความรู้หรือประสบการณ์ด้านการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชนที่ใช้ในการดำเนินการ

โดยหน้าที่ของเลขาธิการคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ และหน้าที่ของอนุกรรมการและเลขานุการของคณะกรรมการปฏิบัติการยุทธศาสตร์ด้านสิทธิมนุษยชนในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ข้าพเจ้าได้มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานของคณะกรรมการฯ ทั้งการเตรียมวาระและรายละเอียดรวมทั้งร่วมประชุมคณะกรรมการฯ ที่จังหวัดปัตตานี เป็นประจำเดือนละ ๑ ครั้ง การลงพื้นที่เพื่อเยี่ยมหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและประชาชนผู้ได้รับผลกระทบตามสถานการณ์ การจัดทำรายงานการประชุมและรายงานผลการตรวจสอบรวมถึงข้อเสนอแนะในการแก้ไขปัญหาแต่ละเหตุการณ์ และข้อเสนอแนะนโยบายเพื่อแก้ไขปัญหาใน

ภาพรวม จึงต้องทำหน้าที่ประสานงานกับประชาชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อให้การปฏิบัติงานของ คณะอนุกรรมการฯ สะดวก รวดเร็วและมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ ข้าพเจ้ายังต้องดำเนินการประสานความร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐและฝ่ายความมั่นคงในพื้นที่เพื่อทำความเข้าใจหลักการพื้นฐานด้านสิทธิมนุษยชน และกติกาสากลต่าง ๆ ที่ประเทศไทยเป็นภาคี เพื่อมิให้การปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานภาครัฐและฝ่ายความมั่นคงเกิดการละเมิดสิทธิขั้นพื้นฐานของประชาชนในพื้นที่ดังกล่าว

๘.๔ ผลงานหรือประสพการณ์ที่ได้ดำเนินการเป็นที่ประจักษ์

คณะอนุกรรมการปฏิบัติการยุทธศาสตร์ด้านสิทธิมนุษยชนในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ได้ปฏิบัติหน้าที่ทั้งงาน “เชิงรับ” ซึ่งได้แก่ การตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีการละเมิดสิทธิมนุษยชนหรือการปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรมตามคำร้องเรียนของประชาชนและผู้ได้รับผลกระทบในพื้นที่ดังกล่าว เพื่อให้ได้ข้อเท็จจริง ในการเสนอแนะหน่วยงานหรือองค์กรที่เกี่ยวข้องดำเนินการแก้ไข และงาน “เชิงรุก” ซึ่งได้แก่ การเสนอแนะ นโยบายเพื่อแก้ปัญหาในลักษณะที่เป็นองค์รวมหรือเป็นแนวปฏิบัติที่เหมาะสมกับหลักการสิทธิมนุษยชน การประสานความร่วมมือกับภาคีเครือข่ายเพื่อส่งเสริมความรู้และความเข้าใจในหลักการสิทธิมนุษยชน

สำหรับงาน “เชิงรับ” คือ การตรวจสอบข้อเท็จจริงตามข้อร้องเรียนในช่วงปี ๒๕๕๖ มีคำร้อง เกี่ยวกับการปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม ๒๗ เรื่อง จำแนกเป็นคำร้องเกี่ยวกับสิทธิในกระบวนการยุติธรรม ๑๔ เรื่อง และการซ้อมทรมาน ๑๓ เรื่อง และในช่วงปี ๒๕๕๗ มี ๒๑ เรื่อง จำแนกเป็นคำร้องเกี่ยวกับสิทธิใน กระบวนการยุติธรรม ๑๓ เรื่อง และการซ้อมทรมาน ๘ เรื่อง ในช่วง ๒ ปีนี้สามารถตรวจสอบข้อเท็จจริงได้แล้วเสร็จและมีข้อเสนอแนะให้หน่วยงานแก้ไขจำนวน ๙ เรื่อง และให้ยุติเรื่องจำนวน ๑๒ เรื่อง

ส่วนงาน “เชิงรุก” ที่สำคัญ ซึ่งได้ดำเนินการในช่วงปี ๒๕๕๖-๒๕๕๗ แบ่งเป็น ๒ ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ ๑ เป็นการเสนอแนะนโยบายกรณีการร้องเรียนว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐใช้อำนาจอย่างไม่เป็นธรรมในการควบคุมตัวผู้ต้องสงสัยในความผิดเกี่ยวกับความมั่นคงโดยไม่อนุญาตให้ญาติเข้าเยี่ยมในช่วง ๓ วัน แรกหรือให้เวลาเพียงเล็กน้อยในการเยี่ยม ซึ่งผู้ร้องเห็นว่าการกระทำดังกล่าวเป็นการขัดต่อหลักสิทธิและ เสรีภาพในชีวิตและร่างกายรวมถึงสิทธิขั้นพื้นฐานของบุคคลและสิทธิในกระบวนการยุติธรรมตามที่บัญญัติ รับรองไว้ในรัฐธรรมนูญและพันธกรณีระหว่างประเทศ ซึ่งในช่วงหลายปีที่ผ่านมาคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน แห่งชาติได้รับข้อร้องเรียนเช่นนี้จากประชาชนและผู้รับผลกระทบในจังหวัดชายแดนภาคใต้มาโดยตลอด เมื่อตรวจสอบแล้วก็ยังพบข้อเท็จจริงเช่นนี้ในหลายคำร้องต่างๆ ที่กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายใน ภาค ๔ (กอ.รมน.ภาค ๔) ได้มีหนังสือสั่งการไปยังหน่วยงานและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องให้ปฏิบัติงานให้เป็นไปตามหลัก สิทธิมนุษยชนที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญและกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง ดังนั้น เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกัน ระหว่างเจ้าหน้าที่ของรัฐและประชาชนในพื้นที่ เมื่อวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๕๗ ประธานอนุกรรมการปฏิบัติการ ยุทธศาสตร์ด้านสิทธิมนุษยชนในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ และคณะอนุกรรมการฯ ได้ร่วมประชุมหารือกับ พลโทวลิต โรจนภักดี แม่ทัพภาคที่ ๔ และผู้อำนวยการรักษาความมั่นคงภายใน ภาค ๔ ในขณะนั้น เพื่อหารือ แนวทางปฏิบัติที่เหมาะสมในการเชิญหรือจับกุมและการควบคุมตัวผู้ต้องสงสัย ที่จะช่วยสร้างความเข้าใจและ ลดข้อสงสัยอันจะนำไปสู่ความไม่ไว้วางใจและข้อกล่าวหาหรือข้อร้องเรียน ทั้งนี้ จากการประชุมหารือดังกล่าว ผู้อำนวยการรักษาความมั่นคงภายใน ภาค ๔ ได้มีหนังสือสั่งการ ลงวันที่ ๕ พฤษภาคม ๒๕๕๗ แจ้งแนวปฏิบัติ ไปยังหน่วยปฏิบัติการในพื้นที่รับผิดชอบ ดังนี้

๑. ในการเชิญตัว จับกุม ผู้ต้องสงสัยและผู้ต้องหา ต้องชี้แจงให้ญาติทราบเหตุผลและหลักฐาน ที่ต้องเชิญตัวหรือจับกุม สถานที่ที่จะนำผู้ถูกเชิญตัวหรือจับกุมไปควบคุมตัวและเวลาที่ญาติสามารถไปเยี่ยม ผู้ถูกเชิญตัวหรือจับกุมได้

๒. หน่วยควบคุมตัวผู้ต้องสงสัยและผู้ต้องหาเพื่อซักถาม อนุญาตให้ญาติและพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ได้รับการแต่งตั้งให้ช่วยเหลือการปฏิบัติงานของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเข้าเยี่ยมผู้ถูกควบคุมตัวได้ โดยจัดสถานที่ที่เหมาะสมรับรองญาติผู้ต้องสงสัยในการรอและเยี่ยมผู้ถูกควบคุมตัว รวมทั้งปิดประกาศเวลาเยี่ยมผู้ถูกควบคุมให้ชัดเจนและเห็นได้ง่าย

ทั้งนี้ ภายหลังจากประสานงานที่ใกล้ชิดระหว่างเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน พนักงานเจ้าหน้าที่ฯ และญาติของผู้ถูกควบคุมตัว ภายใต้แนวปฏิบัติที่ชัดเจน ทำให้ประชาชนและผู้เกี่ยวข้องมีความเข้าใจและไว้วางใจในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ฝ่ายความมั่นคง และปรากฏว่ามีการร้องเรียนกรณีดังกล่าวต่อคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนลดน้อยลงจากเดิม

ส่วนที่ ๒ เป็นการประสานความร่วมมือกับภาคีเครือข่ายเพื่อส่งเสริมความรู้และความเข้าใจในหลักการสิทธิมนุษยชน ซึ่งในช่วงปี ๒๕๕๖-๒๕๕๗ คณะอนุกรรมการปฏิบัติการยุทธศาสตร์ด้านสิทธิมนุษยชนในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ได้ดำเนินการประสานงานกับหน่วยงานผู้ปฏิบัติในพื้นที่ เช่น แม่ทัพภาคที่ ๔ เลขาธิการศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้ ผู้บัญชาการศูนย์ปฏิบัติการตำรวจจังหวัดชายแดนภาคใต้ ผู้ว่าราชการจังหวัด ผู้นำศาสนา เพื่อประชุมหารือในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความไม่สงบและหาทางแก้ไขปัญหา รวมถึงการตรวจเยี่ยมสถานที่คุมขังทั้งสถานีตำรวจ เรือนจำ ที่คุมขังของทหาร และตรวจคนเข้าเมือง นอกจากนี้ยังได้จัดการประชุม สัมมนา และฝึกอบรม เพื่อส่งเสริมความรู้ความเข้าใจในเรื่องหลักการสิทธิมนุษยชนและอนุสัญญาที่เกี่ยวข้อง เช่น อนุสัญญาว่าด้วยการต่อต้านการทรมานฯ และอนุสัญญาว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีฯ แก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทั้งทหาร ตำรวจ ฝ่ายปกครอง ครูอาจารย์ และภาคประชาชน มาอย่างต่อเนื่อง

นอกจากนี้ เพื่อให้ประชาชนผู้ได้รับผลกระทบได้มีโอกาสปรึกษาและเข้าถึงคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้อย่างสะดวกและรวดเร็ว รวมทั้งเป็นสถานที่ที่นักศึกษาคณะรัฐศาสตร์ฯ ได้ใช้เป็นแหล่งศึกษาค้นคว้าหาข้อมูลและฝึกการปฏิบัติงานด้านสิทธิมนุษยชนในพื้นที่ได้จากประสบการณ์จริง ประธานอนุกรรมการปฏิบัติการยุทธศาสตร์ด้านสิทธิมนุษยชนในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ จึงได้ร่วมมือกับคณบดีคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี จัดตั้งศูนย์ประสานงานสิทธิมนุษยชนในพื้นที่จังหวัดชายแดนใต้ขึ้น โดยใช้ชั้นล่างของอาคารคณะรัฐศาสตร์ เป็นที่ตั้งของศูนย์ประสานงาน มีบุคลากรของสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ๑ นาย และบุคลากรของคณะรัฐศาสตร์ อีก ๑ นาย รับผิดชอบงานของศูนย์ฯ ทั้งนี้ ได้มีการประสานงาน จัดเตรียมสถานที่และอุปกรณ์สำนักงาน รวมทั้งบุคลากรที่เกี่ยวข้อง มาตั้งแต่ปลายปี ๒๕๕๖ โดยได้เริ่มดำเนินงานตั้งแต่เดือนมีนาคม ๒๕๕๗ และประกอบพิธีเปิดศูนย์ประสานงานฯ โดยประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติและอธิการบดีมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เมื่อวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๗ ปัจจุบันศูนย์ประสานงานฯ เป็นสถานที่ให้คำปรึกษาและรับเรื่องร้องเรียนจากประชาชนผู้ได้รับผลกระทบจากความรุนแรงและความไม่สงบในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ และเป็นที่ยังทำงานในการตรวจสอบและสอบปากคำของเจ้าหน้าที่สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติและพนักงานเจ้าหน้าที่ในพื้นที่ รวมถึงเป็นแหล่งเผยแพร่ข้อมูลความรู้ด้านสิทธิมนุษยชนโดยผ่านบุคลากรประจำศูนย์ประสานงานและนักศึกษารัฐศาสตร์ที่ร่วมกิจกรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จากการที่คณะอนุกรรมการปฏิบัติการยุทธศาสตร์ด้านสิทธิมนุษยชนในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ได้ให้ความสำคัญกับการตรวจสอบข้อเท็จจริงตามข้อร้องเรียนของประชาชนและผู้ได้รับผลกระทบแล้วประมวลผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงเพื่อนำไปสู่ข้อเสนอแนะนโยบาย และให้ความรู้ สร้างความตระหนักในหลักการสิทธิมนุษยชนซึ่งมีรับรองอยู่ในรัฐธรรมนูญ กติการะหว่างประเทศ และกฎระเบียบต่างๆ รวมทั้งทำหน้าที่ประสานทำความเข้าใจกับผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายให้ปฏิบัติอย่างเหมาะสม เป็นไปตามหลักนิติธรรม หลักการสิทธิมนุษยชนและไม่ละเมิดสิทธิของกันและกัน ผู้กระทำผิดจะต้องถูกลงโทษ ประชาชนทั่วไปจะต้องไม่ถูกละเมิดสิทธิ ทั้งนี้ เพื่อให้สังคมในจังหวัดชายแดนภาคใต้เป็นสังคมแห่งการเคารพสิทธิมนุษยชนซึ่งจะนำไปสู่ความสันติสุขในอนาคตได้อย่างแน่นอน

๘.๕ หลักฐานที่อ้างอิงประกอบ

๑) สำเนาคำสั่งสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ที่ ๓๗/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๕๖ เรื่อง มอบหมายให้เจ้าหน้าที่ปฏิบัติหน้าที่อนุกรรมการและเลขานุการ และผู้ช่วยเลขานุการ ในคณะอนุกรรมการ

๒) ภาพถ่ายการประชุมคณะอนุกรรมการฯ และการตรวจเยี่ยมประชาชนและสถานที่เกิดเหตุ ความไม่สงบในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้

๓) บันทึกข้อความและเอกสารเกี่ยวกับการจัดตั้งศูนย์ประสานงานสิทธิมนุษยชนในพื้นที่จังหวัดชายแดนใต้ พร้อมภาพถ่าย

ผลงานเรื่องที่ ๒

๘.๑ ชื่อผลงาน การจัดทำคู่มือสิทธิมนุษยชนสำหรับเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานในเรือนจำ

๘.๒ สารสำคัญของผลงาน

กรมราชทัณฑ์ มีภารกิจหลักในการควบคุมผู้ต้องราชทัณฑ์ตามคำพิพากษาของศาล และแก้ไขพัฒนาพฤติกรรมเสียของผู้ต้องราชทัณฑ์ให้เป็นคนดีและสามารถกลับสู่สังคมได้อย่างเป็นปกติสุขหลังพ้นโทษ โดยมีข้าราชการของกรมราชทัณฑ์ในทุกเรือนจำ จำนวน ๑๑,๐๐๐ นาย เป็นฟันเฟืองหลักในการขับเคลื่อนภารกิจดังกล่าว ทั้งนี้ การควบคุมและพัฒนาผู้ต้องราชทัณฑ์ดังกล่าวจะต้องเป็นไปตามหลักนิติธรรมตามกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง ที่สำคัญไปกว่านั้นคือ การปฏิบัติต่อผู้ต้องราชทัณฑ์จะต้องให้ความสำคัญต่อศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ และสอดคล้องกับหลักการสิทธิมนุษยชนและกติการะหว่างประเทศที่ประเทศไทยเป็นภาคีสมาชิก ซึ่งมีพันธกรณีต้องปฏิบัติตาม ตลอดจนหลักการในกฎหมายรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

แนวทางการปฏิบัติงานของข้าราชการกรมราชทัณฑ์ เป็นการสั่งสมประสบการณ์และถ่ายทอดให้แก่รุ่นน้องอย่างต่อเนื่องเป็นเวลานาน และเนื่องจากสภาพความแออัดและสับสนระหว่างผู้ต้องราชทัณฑ์กับข้าราชการ (ผู้คุม) ไม่เหมาะสม แนวคิดหรือแนวปฏิบัติที่สั่งสมกันมา คือ การควบคุมด้วยความเด็ดขาดรุนแรงเพื่อให้เกิดความเป็นระเบียบเรียบร้อยและป้องกันการกระด้างกระเดื่อง จึงอาจไม่สอดคล้องกับหลักการคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพที่บัญญัติในรัฐธรรมนูญ และหลักการสิทธิมนุษยชนสากลที่เป็นกติการะหว่างประเทศ เช่น อนุสัญญาต่อต้านการทรมานและการปฏิบัติหรือการลงโทษอื่นที่โหดร้ายไร้มนุษยธรรมหรือย่ำยีศักดิ์ศรี (Convention against Torture and other Cruel, Inhuman or Degrading Treatment or Punishment) ดังนั้น จึงจำเป็นที่จะต้องให้ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องราชทัณฑ์ที่สอดคล้องกับหลักการสิทธิมนุษยชนสากลที่เป็นพันธกรณีด้วย

๘.๓ ความรู้หรือประสบการณ์ด้านการคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของประชาชนที่ใช้ในการดำเนินการ

เมื่อเดือนตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๒ ข้าพเจ้าได้รับการแต่งตั้งให้เป็นอธิบดีกรมราชทัณฑ์ ข้าพเจ้าเห็นว่าการควบคุมดูแลผู้ต้องราชทัณฑ์จำนวนเกือบ ๒๐๐,๐๐๐ คน (ในขณะนั้น) ซึ่งถือว่าเกินอัตราความจุและอัตราส่วนของเจ้าหน้าที่ของเรือนจำทั้ง ๑๔๓ แห่งทั่วประเทศที่จะรองรับได้อย่างเหมาะสม ข้าพเจ้าจึงได้เน้นย้ำให้ผู้บริหารและข้าราชการของกรมราชทัณฑ์ทุกระดับได้ตระหนักถึงการปฏิบัติงานทั้งในด้านการ “ควบคุม” และการ “พัฒนา” ที่จะต้องปฏิบัติงานให้เป็นไปตามกฎ ระเบียบ และคำสั่งอย่างเคร่งครัด บนพื้นฐานของการเคารพต่อศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์และหลักสิทธิมนุษยชน นอกจากนี้ ยังได้จัดงบประมาณให้เรือนจำต่างๆ ได้ปรับปรุงสถานที่เพื่อรองรับกับจำนวนผู้ต้องราชทัณฑ์ และให้ความรู้และความตระหนักในการปฏิบัติหน้าที่เป็นข้าราชการที่ดี รวมทั้งได้ดำเนินการทางวินัยและอาญาต่อผู้ละเมิดกฎระเบียบในเรื่องนี้อย่างจริงจัง

๘.๔ ผลงานที่ได้ดำเนินการเป็นที่ประจักษ์

ดังนั้น เมื่อสถาบัน King's Collage, London ได้ส่งหนังสือ A Human Rights Approach to Prison Management: Handbook for Prison Staff มาให้กรมราชทัณฑ์เมื่อเดือนมีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ ข้าพเจ้าเห็นว่าหนังสือดังกล่าว มีเนื้อหาสาระเกี่ยวกับมาตรฐานและระเบียบที่ใช้อยู่ในกลุ่มประเทศยุโรปและสหรัฐอเมริกา ในการบริหารจัดการเรือนจำและแนวทางในการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังประเภทต่างๆ เพื่อมิให้เกิดปัญหาการทารุณกรรมและละเมิดสิทธิมนุษยชน ซึ่งหากมีการจัดแปลหนังสือดังกล่าวเป็นภาษาไทยและใช้เป็นคู่มือในการฝึกอบรมรวมทั้งใช้เป็นคู่มือสำหรับปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์และผู้บริหารเรือนจำก็น่าจะเป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่เรือนจำที่มีอยู่ในเรือนจำทั่วประเทศ เพราะจะได้ทราบถึงแนวปฏิบัติ

ที่เป็นมาตรฐานของต่างประเทศ และจะได้เปรียบเทียบกับแนวปฏิบัติหรือความเข้าใจเดิม (ซึ่งอาจเป็นการปฏิบัติผิดๆ ที่แนะนำสั่งสอนกันมา) เป็นการสร้างความเข้าใจและสร้างความตระหนักในการปฏิบัติหน้าที่ควบคุมผู้ต้องราชทัณฑ์ให้เป็นไปอย่างเหมาะสมและป้องกันการละเมิดสิทธิมนุษยชนได้มากยิ่งขึ้น ข้าพเจ้าจึงได้มอบหมายให้ผู้อำนวยการสำนักทัณฑวิทยาแต่งตั้งคณะทำงานเพื่อร่วมกันแปลเนื้อหาในบทต่างๆ ให้แล้วเสร็จโดยเร็ว แต่เนื่องจากเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบในการแปลมีภารกิจประจำที่รัดตัวทำให้การแปลล่าช้า จนเมื่อเวลาผ่านไปเกือบ ๑ ปี การแปลหนังสือดังกล่าวก็ยังไม่มีความคืบหน้า ต่อมาในเดือนมีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๔ ผู้อำนวยการสำนักทัณฑวิทยา (คนใหม่) ได้เสนอขออนุมัติโครงการแปลและจัดพิมพ์หนังสือเป็นภาษาไทยจำนวน ๕๐๐ เล่ม โดยการจ้างเหมาบุคคลภายนอกให้ดำเนินการ โดยใช้งบประมาณในการแปลและจัดพิมพ์ เป็นเงินจำนวน ๒๔๔,๕๐๐ บาท ซึ่งข้าพเจ้าได้อนุมัติให้ดำเนินการได้

การดำเนินการแปลและจัดพิมพ์ ใช้เวลาประมาณ ๑๐ เดือน ซึ่งในช่วงเวลาดังกล่าวข้าพเจ้าได้ย้ายไปปฏิบัติหน้าที่รองปลัดกระทรวงยุติธรรม และการจัดพิมพ์มาเสร็จสิ้นเมื่อข้าพเจ้าโอนไปดำรงตำแหน่งเลขาธิการคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ในปี พ.ศ. ๒๕๕๖ ซึ่งคณะผู้จัดทำได้ระบุชื่อของข้าพเจ้า (ในตำแหน่งเลขาธิการคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ) ในฐานะผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดแปลหนังสือฉบับนี้ด้วย

กรมราชทัณฑ์ได้ดำเนินการจัดส่ง “หนังสือการบริหารงานเรือนจำตามแนวทางสิทธิมนุษยชน” ฉบับภาษาไทยที่ได้จัดพิมพ์ครั้งนี้ให้เรือนจำและทัณฑสถานทั่วประเทศ จำนวน ๑๔๓ แห่ง เพื่อให้เจ้าหน้าที่เรือนจำและผู้บริหารเรือนจำใช้เป็นคู่มือในการปฏิบัติหน้าที่ด้านการควบคุมผู้ต้องขังของกรมราชทัณฑ์จนถึงปัจจุบัน และได้ใช้เป็นคู่มือในการฝึกอบรมข้าราชการและพนักงานราชการของกรมราชทัณฑ์ทุกหลักสูตร ซึ่งข้าพเจ้ามีความภาคภูมิใจที่ได้ริเริ่มนำหลักการปฏิบัติงานที่เป็นมาตรฐานและสอดคล้องกับหลักสิทธิมนุษยชน มาแปลและเรียบเรียงเป็นภาษาไทยเพื่อเป็นคู่มือในการเสริมความรู้ ความตระหนักและปรับใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติงานของข้าราชการกรมราชทัณฑ์

๘.๕ หลักฐานอ้างอิงประกอบ

- ๑) สำเนาหนังสือสถาบัน King's Collage, London ฉบับลงวันที่ – เดือนกุมภาพันธ์ ๒๐๑๐
- ๒) สำเนาโครงการแปลหนังสือ A Human Rights Approach to Prison Management: Handbook for Prison Staff
- ๓) สำเนาบันทึกข้อความ เรื่อง โครงการแปลและจัดพิมพ์หนังสือคู่มือสิทธิมนุษยชนสำหรับเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานในเรือนจำ/ทัณฑสถาน (A Human Rights Approach to Prison Management: Handbook for Prison Staff)
- ๔) หนังสือ “การบริหารงานเรือนจำตามแนวทางสิทธิมนุษยชน” คู่มือปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่เรือนจำ

ผลงานเรื่องที่ ๓

๘.๑ ชื่อผลงานหรือประสบการณ์ การพัฒนาทีมงานและระบบงานของสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

๘.๒ สารสำคัญของผลงานหรือประสบการณ์

ข้าพเจ้าสมัครเข้ารับการสรรหาเพื่อดำรงตำแหน่งเลขาธิการคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ เมื่อเดือนตุลาคม ๒๕๕๖ โดยได้แสดงวิสัยทัศน์เรื่อง “การพัฒนาทีมงานและระบบงานของสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ” ซึ่งเป็นเสมือนพันธสัญญาในการปฏิบัติงานของข้าพเจ้า หากได้รับการสรรหาให้ทำหน้าที่ดังกล่าว ดังนั้น เมื่อได้รับการพิจารณาและได้รับพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเลขาธิการคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ และเข้ารับหน้าที่ในเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ ข้าพเจ้าได้ใช้เวลาที่เหลือก่อนที่จะครบเกษียณอายุราชการในเดือนกันยายน ๒๕๕๗ อย่างสุดความสามารถที่จะพัฒนาและปรับปรุงงานให้เป็นไปตามวิสัยทัศน์ที่เคยนำเสนอไว้ คือ สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ เป็นองค์กรที่มีคุณภาพที่สามารถตอบสนองพันธกิจของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๘.๓ ความรู้หรือประสบการณ์ด้านการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชนที่ใช้ในการดำเนินการนั้น

ด้วยประสบการณ์ด้านการปราบปรามยาเสพติดในสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (สำนักงาน ป.ป.ส.) มาเป็นเวลานานถึง ๓๒ ปี ที่ได้สั่งสมความรู้และประสบการณ์ในเรื่องระบบข้อมูล ระบบการข่าวที่มีความรวดเร็วเที่ยงตรง และสามารถสืบค้นได้ง่าย และประสบการณ์ในการบริหารและพัฒนาทีมงานให้ปฏิบัติงานด้วยความซื่อสัตย์และอำนวยความสะดวก นอกจากนี้ยังมีประสบการณ์ในการบริหารงานราชทัณฑ์ซึ่งจะต้องควบคุมและแก้ไขผู้ต้องราชทัณฑ์อย่างมีคุณภาพและคำนึงถึงหลักสิทธิมนุษยชน ประกอบกับความตั้งใจที่จะปฏิบัติงานในช่วงสุดท้ายของชีวิตราชการให้ดีที่สุด

ในการพัฒนาทีมงานและระบบงานในช่วงเวลา ๑๙ เดือนนี้ ข้าพเจ้าได้กำหนดเป้าหมายไว้ ๓ ประการ คือ (๑) มีการบริหารบุคลากรที่มีประสิทธิภาพ (๒) มีระบบฐานข้อมูลที่ตอบสนองพันธกิจของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้อย่างมีประสิทธิภาพ และ (๓) เครือข่ายภาคีและชุมชนมีส่วนร่วมอย่างใกล้ชิด

๘.๔ ผลงานหรือประสบการณ์ที่ได้ดำเนินการเป็นที่ประจักษ์อย่างไร

ในการบริหารงานของสำนักงานฯ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ทั้ง ๓ ประการ ข้าพเจ้าได้เริ่มต้นด้วยการสร้างความเข้าใจอันดีกับผู้บริหารของสำนักงานฯ โดยกำหนดวาระประชุมผู้บริหารระดับผู้อำนวยการสำนักขึ้นไป เพื่อหารือและทำความเข้าใจในยุทธศาสตร์และแนวทางในการปฏิบัติงานร่วมกัน รวมทั้งการหารือเพื่อหาแนวทางปฏิบัติงานหรือแก้ไขปัญหาก็ได้รับมาจากความเห็นและมติของที่ประชุมคณะกรรมการ สัปดาห์ละ ๑ วัน ซึ่งการที่ได้มีโอกาสรับฟังความคิดเห็นและปรึกษาหารือกับผู้บริหารและบุคลากรอย่างใกล้ชิดเป็นประจำเช่นนี้ ช่วยสร้างความเข้าใจที่ตรงกันและลดความไม่เข้าใจและความขัดแย้งที่เคยมีกันมาได้เป็นอย่างดี จึงเป็นโอกาสที่ข้าพเจ้าได้เสนอความเห็นและแนวทางในการพัฒนาและปรับปรุงงานได้อย่างต่อเนื่อง ได้แก่

(๑) *การพัฒนาศักยภาพของบุคลากรทุกระดับ* ในการปฏิบัติงานเพื่อตอบสนองพันธกิจของคณะกรรมการฯ ทั้งนี้ บุคลากรซึ่งประกอบด้วย ข้าราชการ พนักงานราชการ และลูกจ้าง ทุกระดับและตำแหน่งหน้าที่ มีความจำเป็นที่จะต้องมีความรู้และความเข้าใจพร้อมที่จะปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ความรู้เกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนซึ่งไม่ใช่หลักการที่มีอยู่ในรัฐธรรมนูญหรือกฎหมายเท่านั้น แต่จำเป็นที่จะต้องมีความรู้ในหลักการที่มีอยู่ในกติกาสากลและอนุสัญญาแต่ละฉบับอีกด้วย และจากการประชุมหารือทำให้ข้าพเจ้าทราบว่า ในช่วงหลายปีที่ผ่านมา สำนักงานฯ ไม่ค่อยได้จัดการฝึกอบรมให้แก่บุคลากรเนื่องจาก

ภารกิจที่รัดตัว แต่เมื่อได้ปรึกษาหารือกันก็ทำให้ทุกฝ่ายเข้าใจได้ว่า การฝึกอบรมเป็นจุดเริ่มต้นที่สำคัญในการพัฒนาศักยภาพในการปฏิบัติงานของแต่ละคน ผู้บริหารทุกคนจึงได้ร่วมมือร่วมใจในการจัดการฝึกอบรมที่มีหลักสูตรหลากหลายและส่งเสริมให้บุคลากรในสังกัดเข้ารับการอบรมอย่างต่อเนื่อง

(๒) การพัฒนาระบบฐานข้อมูลสิทธิมนุษยชน จากประสบการณ์ในงานปราบปรามยาเสพติดมาถึง ๓๒ ปี ข้าพเจ้าเห็นว่า ระบบฐานข้อมูล ทั้งข้อมูลบุคคล ข้อมูลเหตุการณ์ และข้อมูลสถานการณ์ที่สามารถรายงานได้ทันต่อสถานการณ์ และสืบค้นหรือเรียกใช้ประกอบการวิเคราะห์และพิจารณาได้อย่างรวดเร็วจะเป็นส่วนสำคัญที่จะช่วยให้การปฏิบัติงานส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนของสำนักงานฯ ในฐานะฝ่ายเลขานุการของคณะกรรมการฯ และคณะกรรมการฯ มีประสิทธิภาพเป็นอย่างยิ่ง จึงได้เริ่มพัฒนาระบบฐานข้อมูล โดยตั้งศูนย์ข้อมูลสิทธิมนุษยชนขึ้นในสำนักวิจัยและวิชาการ และมอบหมายภารกิจให้เจ้าหน้าที่ ๒ นาย ทำหน้าที่ในการติดตามข่าวสารทางสื่อมวลชน แล้วประมวลเหตุการณ์รายงานให้กรรมการและบุคลากรทุกคนทราบผ่าน Smart Phone เป็นประจำทุกวันและทุกเวลาที่มีเหตุการณ์หรือข่าวสารเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนทั้งในและต่างประเทศ ในขณะที่เดียวกันจะต้องประมวลและวิเคราะห์สถานการณ์สำคัญที่เป็นที่สนใจในขณะนั้นหรือสถานการณ์การละเมิดสิทธิมนุษยชนที่เกิดขึ้นในประเทศในแต่ละเดือน เพื่อรายงานต่อคณะกรรมการและผู้บริหารเป็นประจำ รวมทั้งได้จัดเก็บข่าวสารหรือรายงานที่เกี่ยวข้องเหล่านั้นไว้ในฐานข้อมูลในระบบคอมพิวเตอร์ ซึ่งสามารถสืบค้นมาใช้ประโยชน์ในภายหลังได้ การดำเนินการเช่นนี้ได้ช่วยให้กรรมการและผู้บริหารรวมทั้งบุคลากรทุกคนได้รับทราบข่าวสารการละเมิดสิทธิมนุษยชนและข่าวสารอื่นๆ ที่เป็นประโยชน์ช่วยให้มีความพร้อมในการปฏิบัติงานและตอบสนองงานของคณะกรรมการฯ และคณะกรรมการฯ แต่ละคณะได้อย่างมีประสิทธิภาพ ที่สำคัญไปกว่านั้นคือ สำนักงานฯ ได้มีฐานข้อมูลสถานการณ์การละเมิดสิทธิมนุษยชนที่สามารถนำมาใช้ประมวลและวิเคราะห์สถานการณ์ในการจัดทำรายงานเฉพาะเรื่องและรายงานประจำปีได้อย่างรวดเร็วและถูกต้อง

(๓) การส่งเสริมและพัฒนาความร่วมมือกับเครือข่ายภาคีด้านสิทธิมนุษยชน หลักสิทธิมนุษยชน ซึ่งได้รับการรับรองในรัฐธรรมนูญและเป็นพันธกรณีระหว่างประเทศ เป็นเรื่องใหม่ของสังคมไทย ดังนั้น การเผยแพร่ความรู้และส่งเสริมให้ภาครัฐและภาคประชาชนได้มีความรู้ ความเข้าใจและสร้างความตระหนักในเรื่องสิทธิมนุษยชน การยอมรับในศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์รวมทั้งรู้จักเคารพสิทธิของผู้อื่น จึงเป็นเรื่องที่จะต้องดำเนินการผ่านสื่อสารมวลชน สื่อสาธารณะและเครือข่ายภาคีอย่างต่อเนื่อง สำหรับความร่วมมือกับเครือข่ายภาคราชการและภาคประชาสังคมได้ดำเนินการโดยผ่านผู้ทรงคุณวุฒิด้านต่างๆ เช่น สตรี เด็ก กระบวนการยุติธรรม ชุมชน และอื่นๆ ซึ่งได้รับแต่งตั้งเป็นอนุกรรมการคณะต่างๆ นอกจากนี้ สำนักงานฯ ยังได้ร่วมมือกับองค์กรด้านสิทธิมนุษยชนต่างๆ ขับเคลื่อนงานผ่านการเสวนา สัมมนา ในประเด็นสิทธิมนุษยชนสำคัญๆ ดังนั้น ในช่วงปีเศษของการปฏิบัติหน้าที่ราชการข้าพเจ้าจึงให้ความสำคัญในการส่งเสริมความร่วมมือกับสถาบันการศึกษา ระดับอุดมศึกษาเพื่อร่วมมือกับครูอาจารย์ในการให้ความรู้ความเข้าใจแก่นักศึกษาผ่านการเรียนการสอน การศึกษาค้นคว้าและการปฏิบัติจริง ด้วยการลงนามในบันทึกข้อตกลงกับสถาบันการศึกษา แล้วสนับสนุนให้จัดตั้งศูนย์สิทธิมนุษยชนศึกษาขึ้นเพื่อเป็นแหล่งเรียนรู้และช่วยเหลือให้คำแนะนำและรับเรื่องร้องเรียนจากประชาชนที่มาใช้บริการ เป็นการปลูกฝังความรู้ความเข้าใจและความตระหนักให้สังคมและชุมชนผ่านสถาบันการศึกษา ได้อีกทางหนึ่งด้วย

ในปี ๒๕๕๖ สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้ลงนามในบันทึกความเข้าใจกับสถาบันการศึกษาจำนวน ๙ แห่ง และในปี ๒๕๕๗ ได้เพิ่มเป็น ๒๒ แห่ง นอกจากนี้ ยังมีแผนงานที่จะเพิ่มความร่วมมือ ในปี ๒๕๕๘ อีก ๑๙ แห่ง ซึ่งเป็นผลงานการส่งเสริมและสร้างความตระหนักในหลักสิทธิมนุษยชนที่ข้าพเจ้ามีความภาคภูมิใจอีกเรื่องหนึ่ง

๘.๕ หลักฐานที่อ้างอิงประกอบ (ถ้ามี)

๙. กรอบแนวคิดในการดำเนินงานของท่าน หากได้รับเลือกเป็นกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (เป็นข้อมูลสำคัญที่คณะกรรมการสรรหาฯ จะนำมาประกอบการพิจารณา จึงขอให้ระบุนรายละเอียดให้ครบถ้วนชัดเจน ทั้งนี้ ไม่เกินสามหน้ากระดาษ A ๔)

สังคมไทยเริ่มรับรู้ในเรื่องหลักสิทธิมนุษยชนและการปฏิบัติให้เป็นไปตามกติกาและอนุสัญญาฉบับต่างๆ ที่ประเทศไทยได้ให้การรับรองไว้ เมื่อมีการร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ ซึ่งได้บัญญัติเกี่ยวกับหลักสิทธิมนุษยชนและสิทธิและเสรีภาพไว้อย่างชัดเจน และได้บัญญัติให้มีคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเพื่อทำหน้าที่ส่งเสริมความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสิทธิมนุษยชนและตรวจสอบการกระทำหรือการละเลยการกระทำอันเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน หรืออันไม่เป็นไปตามพันธกรณีระหว่างประเทศ รวมทั้งการเสนอแนะนโยบายและข้อเสนอในการปรับปรุงกฎหมายและระเบียบเพื่อให้สอดคล้องกับหลักสิทธิมนุษยชน และหลักการสำคัญเหล่านี้รวมทั้งองค์กรที่ทำหน้าที่ได้ถูกบัญญัติต่อมาในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ และมีผลต่อเนื่องมาจนถึงปัจจุบัน ดังนั้น กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติที่ได้รับการสรรหามาทำหน้าที่นี้ จึงมีความสำคัญอย่างมากที่จะสร้างเสริมความรู้ ความเข้าใจและความตระหนักในหลักสิทธิมนุษยชน การเคารพและให้ความสำคัญต่อสิทธิเสรีภาพและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของผู้อื่น รวมทั้งตรวจสอบและให้ข้อเสนอแนะนโยบายหรือปรับปรุงกฎหมาย เพื่อแก้ไขหรือป้องกันปัญหาการละเมิดสิทธิมนุษยชนอีกด้วย

กรอบแนวคิดในการดำเนินงานให้เป็นไปตามอำนาจหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพ หากข้าพเจ้าได้รับเลือกเป็นกรรมการสิทธิมนุษยชน มีดังนี้

๑. รูปแบบในการดำเนินงาน ในการดำเนินงานให้เป็นไปตามอำนาจหน้าที่ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ตั้งแต่ชุดที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๔๔-๒๕๕๒) และชุดที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๕๒-๒๕๕๘) ได้จัดตั้งกลไกในการทำงานโดยใช้แนวคิดที่เรียกว่า “สามประสาน” โดยได้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการ ซึ่งประกอบด้วย กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจากภายนอก และบุคลากรของสำนักงานฯ เป็นองค์ประกอบของคณะอนุกรรมการซึ่งมีจำนวนหลายสิบคณะ ทำหน้าที่ตรวจสอบการกระทำหรือการละเลยการกระทำที่เป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน ตามที่มีการร้องเรียนจากผู้ได้รับผลกระทบหรือตามที่คณะกรรมการฯ หยิบยกขึ้นตรวจสอบ และจัดทำรายงานเสนอต่อคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ โดยมีสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติทำหน้าที่เป็นฝ่ายเลขานุการเพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานและดำเนินการให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการและคณะอนุกรรมการ ซึ่งการที่มีผู้ทรงคุณวุฒิจากภายนอกเข้ามาร่วมเป็นอนุกรรมการด้วยนั้น มีความสำคัญที่จะได้ผสานพลังทางสังคมจากภาคส่วนต่างๆ เข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงาน และเสนอความเห็นในมิติต่างๆ ได้อย่างครอบคลุม ทั้งนี้ ข้าพเจ้าเห็นว่า ควรจัดรูปแบบของ “สามประสาน” ให้เหมาะสม โดยตั้งคณะอนุกรรมการในจำนวนที่เหมาะสม (ไม่ควรเกิน ๑๒ คณะ) และสอดคล้องกับประเด็นสำคัญของกติการะหว่างประเทศและอนุสัญญาที่มีอยู่ ๙ ฉบับ (ซึ่งประเทศไทยได้ให้สัตยาบันไปแล้ว ๗ ฉบับ) เช่น สิทธิพลเมือง สิทธิทางเศรษฐกิจและสังคม สิทธิเด็ก สิทธิสตรี สิทธิคนพิการ สิทธิแรงงาน สิทธิในกระบวนการยุติธรรม เป็นต้น และเพิ่มเติมด้วยคณะอนุกรรมการที่สอดคล้องกับประเด็นที่เป็นปัญหาในสังคมไทย เช่น ปัญหาในจังหวัดชายแดนภาคใต้ สิทธิชุมชน สิทธิของกลุ่มชาติพันธุ์ เป็นต้น เพื่อให้คณะกรรมการและฝ่ายเลขานุการของแต่ละคณะได้ใช้หลักคิดและแนวปฏิบัติในการดำเนินการตรวจสอบการกระทำ และมีความเห็น ข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหาทั้งทางนโยบายทางยุทธศาสตร์ และการปรับปรุงกฎหมาย ได้อย่างมีมาตรฐานตามหลักการที่บัญญัติในรัฐธรรมนูญ กติการะหว่างประเทศ และอนุสัญญาอย่างต่อเนื่อง

๒. การบริหารจัดการตรวจสอบการละเมิด ในการตรวจสอบและสรุปข้อเท็จจริงการละเมิดสิทธิมนุษยชนตามเรื่องร้องเรียนที่มีเข้ามาสู่คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ควรให้ความสำคัญต่อบทบาทของฝ่ายเลขานุการซึ่งเป็นบุคลากรของสำนักงานฯ ในการปฏิบัติงานตรวจสอบข้อเท็จจริงและจัดทำรายงาน โดยมีอนุกรรมการซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ทำหน้าที่ให้คำแนะนำในการตรวจสอบข้อเท็จจริงและให้ความเห็นชอบในรายงานสรุปผลการตรวจสอบและข้อเสนอแนะนโยบาย (ก่อนเสนอความเห็นต่อคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ) และเนื่องจากบุคลากรของสำนักงานฯ มีจำนวนไม่มาก จึงสมควรลดภาระในการประสานและเตรียมการประชุม การจัดประชุม การจัดทำรายงานการประชุม โดยลดการประชุมคณะอนุกรรมการแต่ละคณะให้เหลือเพียงเดือนละ ๒ ครั้ง และลดการประชุมคณะอนุกรรมการเพื่อรับฟังข้อเท็จจริงจากผู้เกี่ยวข้อง เปลี่ยนเป็นการสอบปากคำหรือบันทึกถ้อยคำโดยฝ่ายเลขานุการแทน (ยกเว้นเรื่องร้องเรียนสำคัญๆ ที่จำเป็นต้องเปิดการไต่สวนสาธารณะ) ทั้งนี้ เพื่อให้ฝ่ายเลขานุการได้ใช้เวลาส่วนใหญ่ในการปฏิบัติงานตรวจสอบข้อเท็จจริงตามข้อร้องเรียนได้ในทันทีที่ได้รับเรื่องและมีเวลาเพียงพอที่จะจัดทำรายงานสรุปเสนอต่อคณะกรรมการและคณะกรรมการได้อย่างรวดเร็ว เพื่อให้ผู้เกี่ยวข้อง เครือข่ายภาคีและสังคม ได้เห็นผลงานที่เป็นรูปธรรมและเกิดความเชื่อมั่นในคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

๓. การส่งเสริมและพัฒนาความร่วมมือกับเครือข่ายภาคีสถิตสิทธิมนุษยชน โดยการพัฒนา กลไกความร่วมมือกับภาคีเครือข่ายในภาครัฐ สถาบันการศึกษา องค์กรพัฒนาเอกชน และภาคประชาสังคม ให้ต่อเนื่องและเชื่อมโยงสนับสนุนซึ่งกันและกัน เพื่อขยายและเผยแพร่องค์ความรู้ด้านสิทธิมนุษยชนไปสู่กลุ่มต่างๆ ได้อย่างกว้างขวางบนพื้นฐานของความเข้าใจในหลักการและการเคารพต่อสิทธิมนุษยชนและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ที่แท้จริง รวมทั้งติดตามการปฏิบัติตามกติกาสากลและพันธกรณีระหว่างประเทศ เพื่อจัดทำรายงานเสนอต่อองค์การสหประชาชาติและแลกเปลี่ยนประสบการณ์ในการประชุมระหว่างประเทศ ซึ่งจะช่วยสร้างความเข้าใจในพัฒนาการด้านสิทธิมนุษยชนในสังคมไทยได้อย่างชัดเจนยิ่งขึ้น

๔. การเสนอแนะนโยบายและการเสนอปรับปรุงกฎหมาย ในการตรวจสอบและรายงานการกระทำหรือการละเลยการกระทำอันเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ มีหน้าที่ในการเสนอมาตรการการแก้ไขที่เหมาะสมไปยังบุคคลหรือหน่วยงานที่กระทำหรือละเลยการกระทำดังกล่าวเพื่อดำเนินการ และที่สำคัญกว่านั้น คือ หน้าที่ในการเสนอแนะนโยบายต่อหน่วยงานหรือคณะรัฐมนตรี และข้อเสนอในการปรับปรุงกฎหมาย กฎ หรือข้อบังคับที่ไม่เหมาะสมหรือขัดต่อหลักสิทธิมนุษยชนที่รับรองในรัฐธรรมนูญและกติกาสากลหรือพันธกรณีระหว่างประเทศ ต่อรัฐสภาและคณะรัฐมนตรีเพื่อส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน ข้าพเจ้าเห็นว่า คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติซึ่งเป็นองค์คณะที่ประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิด้านสิทธิมนุษยชน จะต้องนำผลการตรวจสอบตามข้อร้องเรียน ความเห็นจากการประสานเครือข่าย การรับฟังความคิดเห็นในเวทีต่างๆ ผลการศึกษาและผลการวิจัยที่เกี่ยวข้อง และหลักการที่เป็นสากล มาใช้ในการพิจารณาร่วมกันและมีข้อเสนอแนะนโยบายต่อคณะรัฐมนตรีหรือรัฐสภาในการมีนโยบายหรือคำสั่งเพื่อแก้ไขปัญหาต่างๆ และมีข้อเสนอในการปรับปรุงกฎหมาย กฎ หรือข้อบังคับที่ไม่เหมาะสมหรือขัดต่อหลักสิทธิมนุษยชนที่รับรองในรัฐธรรมนูญและกติกาสากลหรือพันธกรณีระหว่างประเทศ ต่อคณะรัฐมนตรี รัฐสภา รวมทั้งองค์กรที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ เพื่อเป็นการแก้ไขปัญหาการละเมิดสิทธิมนุษยชนนั้นๆ ที่ต้นเหตุและเป็นการป้องกันปัญหาที่จะเกิดขึ้นอีกในกรณีอื่นๆ นอกจากนี้ ยังเป็นการพัฒนาหลักการปฏิบัติและหลักกฎหมายของประเทศไทยให้สอดคล้องกับหลักการในรัฐธรรมนูญและกติกาสากลได้อย่างสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

๑๐. คุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้สมัครเพื่อเข้ารับการสรรหาเป็นกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

๑๐.๑ มาตรา ๖ ของพระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒

- (๑) มีสัญชาติไทยโดยการเกิด
- (๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสามสิบห้าปีบริบูรณ์
- (๓) ไม่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา ข้าราชการการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่น
- (๔) ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งของพรรคการเมือง
- (๕) ไม่เป็นบุคคลวิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ
- (๖) ไม่ติดยาเสพติดให้โทษ
- (๗) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๘) ไม่เป็นบุคคลที่ต้องคำพิพากษาให้จำคุกและถูกคุมขังอยู่โดยหมายของศาล
- (๙) ไม่เป็นบุคคลที่เคยต้องคำพิพากษาให้จำคุกตั้งแต่สองปีขึ้นไป โดยได้พ้นโทษมายังไม่ถึงห้าปี ในวันได้รับการเสนอชื่อ เว้นแต่ในความผิดอันได้กระทำโดยประมาท
- (๑๐) ไม่เคยถูกไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ หรือจากหน่วยงานของเอกชน เพราะทุจริตต่อหน้าที่ หรือเพราะประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง หรือถือว่ากระทำการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ
- (๑๑) ไม่เคยต้องคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินเพราะร่ำรวยผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ
- (๑๒) ไม่เป็นกรรมการการเลือกตั้ง ผู้ตรวจการแผ่นดิน กรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ กรรมการตรวจเงินแผ่นดิน หรือสมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
- (๑๓) ไม่เคยถูกวุฒิสภามีมติให้ถอดถอนออกจากตำแหน่ง

๑๐.๒ มาตรา ๒๐๙ วรรคหนึ่ง (๒) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐

- มีอายุไม่เกินเจ็ดสิบปีบริบูรณ์

ทั้งนี้ ได้แนบเอกสาร/หลักฐาน ซึ่งลงลายมือชื่อรับรองสำเนาถูกต้องมาพร้อมกับใบสมัคร ดังนี้

- (๑) รูปถ่ายขนาด ๒ นิ้ว จำนวน ๑ รูป
- (๒) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน หรือสำเนาบัตรประจำตัวเจ้าหน้าที่ของรัฐอย่างใดอย่างหนึ่ง จำนวน ๑ ฉบับ (พร้อมลงลายมือชื่อรับรองสำเนาถูกต้อง)
- (๓) สำเนาทะเบียนบ้าน จำนวน ๑ ฉบับ (พร้อมลงลายมือชื่อรับรองสำเนาถูกต้อง)
- (๔) สำเนาวุฒิการศึกษาหรือหลักฐานรับรองว่าสำเร็จการศึกษา (พร้อมลงลายมือชื่อรับรองสำเนาถูกต้อง)
- (๕) ใบรับรองแพทย์
- (๖) เอกสารหรือหลักฐานที่จำเป็นอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับตำแหน่งที่สมัคร เช่น หลักฐานที่แสดงว่าได้ลาออกจากการเป็นผู้ดำรงตำแหน่งของพรรคการเมือง หลักฐานที่แสดงว่าเป็นผู้มีสัญชาติไทยโดยการเกิด (สำเนาใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าวของบิดา หรือมารดา และสำเนาสูติบัตรของผู้สมัคร หรือหลักฐานการเป็นผู้มีสัญชาติไทยโดยการเกิด) หรือ หลักฐานการเปลี่ยนชื่อและชื่อสกุล เป็นต้น (พร้อมลงลายมือชื่อรับรองสำเนาถูกต้อง) (ถ้ามี)
- (๗) หนังสือรับรองการทำงานจากองค์การเอกชนด้านสิทธิมนุษยชน (ถ้ามี)

ข้าพเจ้าได้รับทราบ/รับรอง/ให้ความยินยอม ดังนี้

รับทราบว่าหากได้รับเลือกให้ดำรงตำแหน่งกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ จะเริ่มปฏิบัติหน้าที่ได้ต่อเมื่อได้ลาออกจากการเป็นบุคคลตามมาตรา ๗ ของพระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือแสดงหลักฐานเป็นที่เชื่อถือได้ว่า ได้เลิกประกอบวิชาชีพอิสระตามมาตรา ๒๐๗ (๔) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ แล้ว ซึ่งต้องกระทำภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับเลือกหรือได้รับความเห็นชอบ

รับรองว่ารายละเอียดเกี่ยวกับประวัติของข้าพเจ้า พร้อมเอกสารประกอบที่เกี่ยวข้องตามที่ระบุไว้ข้างต้นเป็นความจริงทุกประการ

รับรองว่ามีคุณสมบัติครบถ้วน ไม่มีลักษณะต้องห้ามทุกประการ ตามมาตรา ๖ ของพระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ และมาตรา ๒๐๙ วรรคหนึ่ง (๒) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐

หากได้รับเลือกเป็นกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ข้าพเจ้ายินยอมให้เสนอชื่อและเปิดเผยข้อมูล เพื่อดำเนินการตามขั้นตอนการสรรหาและการเลือกกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติต่อไป

ลงชื่อ..........ผู้สมัคร

(นายชาติชาย สุธงกิจ)

วันที่ ๑ เดือน กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๘

สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน

สำเนาทะเบียนบ้าน

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

สภามหาวิทยาลัยให้ปริญญาบัตรฉบับนี้เพื่อแสดงว่า

นายชาติชาย สุทธิกลม

สำเร็จการศึกษาชั้นปริญญาเป็น

ศิลปศาสตรบัณฑิต (รัฐศาสตร์)

มีศักดิ์ สิทธิ และเกียรติ แห่งปริญญานี้ทุกประการ

ตั้งแต่วันที่ ๑๗ เดือน มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๒๐

ใบแทนปริญญาบัตร

ให้ไว้ ณ วันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๘

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ทศพร พิชัยยา)

ผู้อำนวยการสำนักทะเบียนและประมวลผล

105

สำเนาถูกต้อง

(นายชาติชาย สุทธิกลม)

อธิการบดี (ลงนาม) ประดิษฐ์ วิชัยดิษฐ์

นายกสภามหาวิทยาลัย (ลงนาม) บุญสม มาร์ติน

คณบดี (ลงนาม) พูนพล อาสนจินดา

เลขาธิการสภามหาวิทยาลัย (ลงนาม) พิเศษ วรอุไร

คลินิกเมืองเอก

300/37 ปากทางเข้ามหาวิทยาลัยรังสิต
ถ.พหลโยธิน โทร. 02-5363555

ตรวจรักษา โรคเด็ก สุนัขเรื้อรัง
โรคผิวหนัง และโรคทั่วไป

ใบรับรองแพทย์

วันที่ 31 เดือน สิงหาคม พ.ศ. 2558

ข้าพเจ้า น.พ. เกษม วัชรธรรม

แพทย์ปริญญา ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพเวชกรรม เลขที่ 8586

ได้ทำการตรวจร่างกายของ นาย กศเดช สทองกลาย

เมื่อวันที่ 31 เดือน สิงหาคม พ.ศ. 2558 แล้ว

ปรากฏว่า นาย กศเดช สทองกลาย ไม่เป็นผู้ทพพลภาพ หรือไร้ความ

สามารถ สติสิ้นเพื่อนไม่สมประกอบ และปราศจากโรคเหล่านี้ คือ

โรคเรื้อนในระยะติดต่อหรือในระยะปรากฏอาการเป็นที่รังเกียจแก่สังคม

วัณโรคในระยะอันตราย

โรคเท้าช้างในระยะที่ปรากฏอาการเป็นที่รังเกียจแก่สังคม

โรคติดยาเสพติดให้โทษ

โรคพิษสุราเรื้อรัง

เห็นว่า

สงวน พ.ศ. ๒๕๕๘

(ลงชื่อ)..... แพทย์ผู้ตรวจ

(ลงชื่อ)..... ผู้รับการตรวจ

คำสั่งคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน
ที่ ๑ /๒๕๕๘
เรื่อง แต่งตั้งกรรมการธุรกรรม

ตามที่ได้มีคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ ๑๒๐/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๗ เรื่อง มอบหมายและมอบอำนาจให้รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีปฏิบัติหน้าที่ ประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ และกรรมการในคณะกรรมการต่าง ๆ ตามกฎหมาย และระเบียบ สำนักนายกรัฐมนตรี และในคราวประชุมคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ครั้งที่ ๑/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ มีมติแต่งตั้งบุคคลซึ่งได้รับการเสนอชื่อจากคณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรม คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ และคณะกรรมการอัยการ คณะละหนึ่งคน เป็นกรรมการธุรกรรมตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.๒๕๔๒ แทนกรรมการธุรกรรม ชุดเดิมที่ได้ดำรงตำแหน่งครบวาระ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ จึงมีคำสั่งแต่งตั้งบุคคลดังต่อไปนี้เป็นกรรมการธุรกรรม

๑. นายภัทรศักดิ์ วรรณแสง
๒. พลเอก นิวัติ ศรีเพ็ญ
๓. นายชาติชาย สุทธิกลม
๔. นายวรุจน์พร นิमितกุล

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๑๗ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๘

(นายวิษณุ เครืองาม)

รองนายกรัฐมนตรี ปฏิบัติราชการแทนนายกรัฐมนตรี
ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

สำเนาถูกต้อง

(นายชาติชาย สุทธิกลม)

เอกสารประกอบ

ผลงานเรื่องที่ ๑

การส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนในจังหวัดชายแดนภาคใต้

คำสั่งคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
ที่ ๕๐/๒๕๕๖

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการปฏิบัติการยุทธศาสตร์ ด้านสิทธิมนุษยชนในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้

ด้วยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ และพระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ กำหนดให้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติมีอำนาจหน้าที่ในการเสนอแนะนโยบาย และข้อเสนอในการปรับปรุงกฎหมายและกฎ ต่อร์ัฐสภาหรือคณะรัฐมนตรี เพื่อส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน ส่งเสริมการศึกษา วิจัย และการเผยแพร่ความรู้ด้านสิทธิมนุษยชน ตลอดจนส่งเสริมความร่วมมือและการประสานงานระหว่างหน่วยราชการ องค์กรเอกชน และองค์กรอื่น ในด้านสิทธิมนุษยชน

เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ บรรลุผลสำเร็จตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญและกฎหมายดังกล่าว อาศัยอำนาจตามความในพระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๕ (๙) และมาตรา ๒๖ วรรคสาม ประกอบกับมติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ในคราวประชุม ครั้งที่ ๒๒/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๖ (ด้านบริหาร) จึงแต่งตั้งคณะกรรมการปฏิบัติการยุทธศาสตร์ ด้านสิทธิมนุษยชนในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ได้แก่ จังหวัดยะลา จังหวัดนราธิวาส จังหวัดปัตตานี และ ๔ อำเภอในจังหวัดสงขลา ได้แก่ อำเภอจะนะ อำเภอเทพา อำเภอบ้านย้อย และอำเภอนาทวี โดยมีองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ ดังนี้

๑. องค์ประกอบ

๑.๑ ศาสตราจารย์อมรา พงศาพิชญ์	ประธานอนุกรรมการ
๑.๒ นายไพฑูลย์ วราหะไพฑูรย์	รองประธานอนุกรรมการ
๑.๓ นางจิราพร บุณนาค	อนุกรรมการ
๑.๔ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชิตชนก ราธิมมูลา	อนุกรรมการ
๑.๕ นายดีอราแม คารามา	อนุกรรมการ
๑.๖ นายประสิทธิ์ เมฆสุวรรณ	อนุกรรมการ
๑.๗ นายประยูรเดช คณานุกรักษ์	อนุกรรมการ
๑.๘ นางสาวพรเพ็ญ คงขจรเกียรติ	อนุกรรมการ
๑.๙ แพทย์หญิงเพชรดาว ไต้มีนา	อนุกรรมการ
๑.๑๐ นายสิทธิพงษ์ จันทรวโรจน์	อนุกรรมการ
๑.๑๑ นางอังคณา นีละไพจิตร	อนุกรรมการ
๑.๑๒ นายเอกรินทร์ ต่วนศิริ	อนุกรรมการ

๑.๑๓	เจ้าหน้าที่สำนักงานคณะกรรมการ สิทธิมนุษยชนแห่งชาติ	อนุกรรมการและเลขานุการ
๑.๑๔	เจ้าหน้าที่สำนักงานคณะกรรมการ สิทธิมนุษยชนแห่งชาติ	ผู้ช่วยเลขานุการ
๑.๑๕	เจ้าหน้าที่สำนักงานคณะกรรมการ สิทธิมนุษยชนแห่งชาติ	ผู้ช่วยเลขานุการ
๑.๑๖	เจ้าหน้าที่สำนักงานคณะกรรมการ สิทธิมนุษยชนแห่งชาติ	ผู้ช่วยเลขานุการ
๑.๑๗	เจ้าหน้าที่สำนักงานคณะกรรมการ สิทธิมนุษยชนแห่งชาติ	ผู้ช่วยเลขานุการ

๒. อำนาจหน้าที่

๒.๑ ตรวจสอบการกระทำหรือการละเลยการกระทำ อันเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน หรืออันไม่เป็นไปตามพันธกรณีระหว่างประเทศเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนที่ประเทศไทยเป็นภาคี และเสนอแนะมาตรการการแก้ไข

๒.๒ โกล่เกลี่ยเพื่อให้คู่กรณีหาความตกลงในการประนีประนอมหรือระงับข้อพิพาท และแก้ไขปัญหาการละเมิดสิทธิมนุษยชน พร้อมจัดทำข้อตกลง

๒.๓ เสนอแนะนโยบายและข้อเสนอในการปรับปรุงกฎหมาย กฎ หรือข้อบังคับต่อ รัฐสภาหรือคณะรัฐมนตรี เพื่อส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน

๒.๔ การดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ของคณะอนุกรรมการ อาจเชิญผู้เชี่ยวชาญหรือ ผู้ทรงคุณวุฒิ ให้ความเห็นประกอบการพิจารณาเป็นครั้งคราว

๒.๕ ประสานงานกับหน่วยราชการ องค์กรเอกชน และองค์กรอื่นในด้านสิทธิ มนุษยชน เพื่อส่งเสริมความร่วมมือในด้านการคุ้มครองสิทธิมนุษยชน

๒.๖ ประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับระบบการชดเชย การเยียวยาและ นโยบายด้านนิติวิทยาศาสตร์เพื่ออำนวยความสะดวก

๒.๗ รายงานผลการดำเนินงานต่อคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเพื่อพิจารณา ต่อไป

๒.๘ ดำเนินงานอื่นใดตามที่คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติมอบหมาย

๒.๙ แต่งตั้งคณะทำงานเพื่อช่วยเหลือการปฏิบัติงานของคณะอนุกรรมการ

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ จนถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๗

สั่ง ณ วันที่ ๒๗ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๖

ดร. พงศาพิชญ์

(ศาสตราจารย์อมรา พงศาพิชญ์)

ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

คำสั่งสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

ที่ ๓๗ / ๒๕๕๖

เรื่อง มอบหมายให้เจ้าหน้าที่ปฏิบัติหน้าที่อนุกรรมการและเลขานุการ และผู้ช่วยเลขานุการ
ในคณะอนุกรรมการ

อนุสนธิคำสั่งสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ที่ ๑๘๘/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๕๕ เรื่อง มอบหมายให้เจ้าหน้าที่ปฏิบัติหน้าที่อนุกรรมการและเลขานุการ และผู้ช่วยเลขานุการ ในคณะอนุกรรมการ นั้น

เนื่องจากคณะอนุกรรมการปฏิบัติการยุทธศาสตร์ด้านสิทธิมนุษยชนในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ เห็นสมควรให้ปรับเปลี่ยนฝ่ายเลขานุการให้เหมาะสมกับภารกิจของคณะอนุกรรมการดังกล่าว ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๘ และมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ จึงมีคำสั่ง ดังต่อไปนี้

๑. ให้ยกเลิกคำสั่งสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ที่ ๑๘๘/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๕๕ เรื่อง มอบหมายให้เจ้าหน้าที่ปฏิบัติหน้าที่อนุกรรมการและเลขานุการ และผู้ช่วยเลขานุการ ในคณะอนุกรรมการ

๒. ให้เจ้าหน้าที่สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติปฏิบัติหน้าที่อนุกรรมการและเลขานุการ และผู้ช่วยเลขานุการในคณะอนุกรรมการปฏิบัติการยุทธศาสตร์ด้านสิทธิมนุษยชนในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ดังต่อไปนี้

๒.๑ เลขธิการคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ	ปฏิบัติหน้าที่อนุกรรมการ
และเลขานุการ
๒.๒ นางสาวนงเยาว์ ออบสุวรรณ	ผู้ช่วยเลขานุการ
๒.๓ นายอภิชาติ สงวนพฤกษ์	ผู้ช่วยเลขานุการ

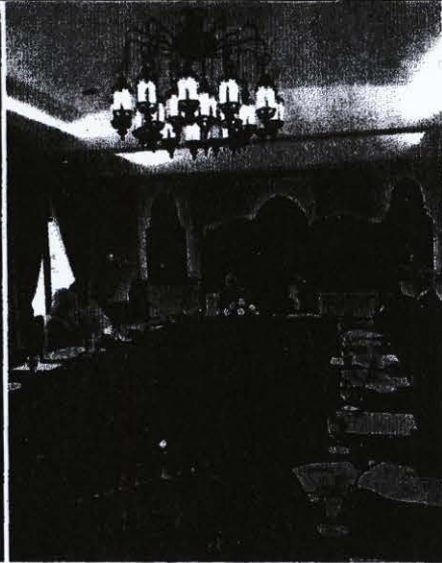
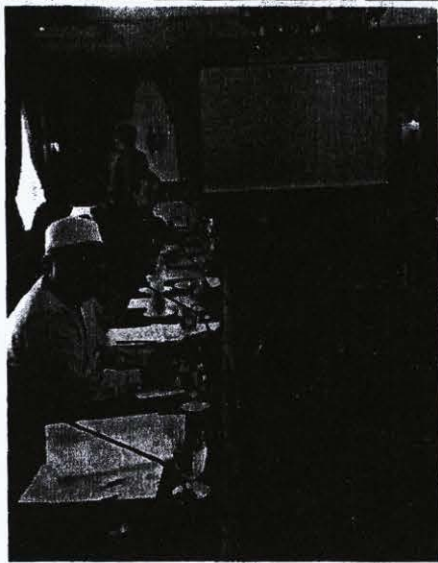
ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป จนถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๖

สั่ง ณ วันที่ ๒ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๖

(นายชาติชาย สุธงกิจกรม)

เลขาธิการคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

การประชุมคณะอนุกรรมการปฏิบัติการยุทธศาสตร์ด้านสิทธิมนุษยชน
ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้

คณะอนุกรรมการปฏิบัติการยุทธศาสตร์ด้านสิทธิมนุษยชนในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ มีการประชุม
พิจารณาข้อร้องเรียนและประเมินสถานการณ์สิทธิมนุษยชน ที่จังหวัดปัตตานี เป็นประจำเดือนละ ๑ ครั้ง
หมายเหตุ ในภาพ เป็นการประชุมประจำเดือนตุลาคม ๒๕๕๖ ที่ห้องประชุมโรงแรม ซีเอส ปัตตานี
ซึ่งมีผู้ได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ความไม่สงบไปยื่นหนังสือร้องเรียนระหว่างการประชุมด้วย

ประธานอนุกรรมการฯ ตรวจสอบที่เกิดเหตุสังหารพระสงฆ์และประชาชน
อำเภอแม่ลาน จังหวัดปัตตานี

เมื่อวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ในฐานะประธานอนุกรรมการปฏิบัติการยุทธศาสตร์ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ และ ข้าพเจ้า ในฐานะอนุกรรมการและเลขานุการ พร้อมด้วยฝ่ายเลขานุการ ได้ไปเยี่ยมผู้ได้รับผลกระทบจากกรณีโจรก่อการร้ายได้ใช้อาวุธสงครามกราดยิงพระสงฆ์และประชาชนเสียชีวิตรวม ๔ ราย และบาดเจ็บอีกหลายคน เหตุเกิดเมื่อวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ ที่ศาลาสธารณะของหมู่บ้าน ตำบลแม่ลาน อำเภอแม่ลาน จังหวัดปัตตานี

หมายเหตุ ในภาพ ประธานอนุกรรมการฯ รับฟังข้อเท็จจริงจากสามิของผู้เสียชีวิตและมอบสิ่งของปลอบขวัญให้ ร.ต.ท.ไวพจน์ ขุนเกลี้ยง ซึ่งสูญเสียภรรยา และเพื่อนบ้านซึ่งสูญเสียมารดา จากนั้นคณะได้ตรวจสอบที่เกิดเหตุประกอบการรับฟังข้อเท็จจริงด้วย

ท.ชบวฯ พงศาพิชญ์
 ประชามติกรรมการสภามหาวิทยาลัย
 เลขที่รับ 6014
 วันที่ 16 ก.ค. 57 เวลา 11.40

บันทึกข้อความ

สำนักงานคณะกรรมการสภามหาวิทยาลัย
 เลขรับ 3767
 วันที่ 15 ก.ค. 2557
 เวลา 9.40 น.

ส่วนราชการ สำนักคุ้มครองสิทธิมนุษยชน กลุ่มงานคุ้มครองสิทธิมนุษยชน ๖ โทร. ๑๓๙๕๖

ที่ สม ๐๐๐๗/ ๑๗/๕๗ วันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๗

เรื่อง การเปิดศูนย์ประสานงานสิทธิมนุษยชนจังหวัดชายแดนภาคใต้

กลุ่มงานอำนวยการกิจการ กลม.
 เลขรับ 388
 วันที่ 15 ก.ค. 2557
 เวลา 16.10 น.

① เรียน เลขาธิการคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

เรื่องเดิม

ตามที่คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติมีมติในคราวประชุมคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ด้านบริหาร ครั้งที่ ๗ /๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๕๗ เห็นชอบให้คณะกรรมการยุทธศาสตร์ด้านสิทธิมนุษยชนในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ จัดตั้งศูนย์ประสานงานสิทธิมนุษยชนจังหวัดชายแดนภาคใต้ ขึ้น (รายละเอียดปรากฏตามเอกสารแนบ ๑) นั้น

ข้อเท็จจริง

เมื่อวันอังคารที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๗ ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติในฐานะประธานอนุกรรมการ พร้อมด้วยนายไพบุลย์ วราหะไพฑูรย์ รองประธานอนุกรรมการ ร่วมกับคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (มอ.) วิทยาเขตปัตตานี ได้ร่วมกันแถลงข่าวเปิดศูนย์ประสานงานสิทธิมนุษยชนจังหวัดชายแดนภาคใต้และเปิดอาคารเรียนและบริหารคณะรัฐศาสตร์ ณ คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี อำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี

สำนักคุ้มครองสิทธิมนุษยชน โดยฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการฯ ได้ดำเนินการจัดกิจกรรมงานวันดังกล่าว อาทิเช่น การจัดนิทรรศการพร้อมแผ่นพับประชาสัมพันธ์ศูนย์ประสานงานฯ(รายละเอียดปรากฏตามเอกสารแนบ ๒) ตลอดจนการให้บริการรับเรื่องร้องเรียน คำปรึกษาทางด้านกฎหมาย โดยอนุกรรมการและพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อช่วยเหลือการปฏิบัติงานของคณะอนุกรรมการ พร้อมทั้งสรุปภาพรวมของงาน และการกล่าวเปิดศูนย์ประสานงานฯของประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ให้ที่ประชุม คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ด้านบริหารได้รับทราบ (รายละเอียดปรากฏตามเอกสารแนบ ๓)

ข้อพิจารณา

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หากเห็นชอบโปรดบรรจุเข้าวาระการประชุม กสม.ด้านบริหาร

ได้นำเข้าที่ประชุม กสม. ครั้งที่ ๑๕/๒๕๕๗
 เมื่อวันที่ 30 ก.ค. 2557 แล้ว

(นายบุญเกิด สมนึก)

②
 ผู้อำนวยการสำนักคุ้มครองสิทธิมนุษยชน

เลขานุการ

(นายชรรค์ชัย คงเสน่ห์) 15 ก.ค. 57

รองเลขาธิการคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

เลขานุการคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

๑๕ ก.ค. ๒๕๕๗

③
 ศาสตราจารย์อมรา พงศาพิชญ์

④
 (นายชาติชาย สุทธิกลม)

สรุปการจัดงานเปิดศูนย์ประสานงานสิทธิมนุษยชนจังหวัดชายแดนภาคใต้

วันอังคารที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๗

ณ คณะรัฐศาสตร์ (ชั้น ๑) มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

ตามที่คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติมีมติในคราวประชุมคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติด้านบริหาร ครั้งที่ ๗ /๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๕๗ เห็นชอบให้คณะอนุกรรมการปฏิบัติการยุทธศาสตร์ด้านสิทธิมนุษยชนในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ จัดตั้งศูนย์ประสานงานสิทธิมนุษยชนจังหวัดชายแดนภาคใต้ ชั้น ๑ ที่ทำการอาคารคณะรัฐศาสตร์(ชั้น ๑) มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (มอ.) วิทยาเขตปัตตานี จังหวัดปัตตานี ที่ได้รับความร่วมมือจาก ผศ.ชิตชนก ราธิมมูลา คณบดีคณะรัฐศาสตร์ ให้ใช้สถานที่เป็นที่ปฏิบัติงาน ต่อมาเมื่อวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๕๗ ผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมและประสานงานเครือข่าย และคณะได้ไปดำเนินการจัดเตรียมสถานที่ เพื่อให้มีความพร้อมในการเปิดให้บริการ นั้น

กสม. และ มอ.ปัตตานี ร่วมมือเปิดศูนย์ประสานงานสิทธิมนุษยชนแห่งแรกในจังหวัดชายแดนภาคใต้ เพื่อรับเรื่องร้องเรียนและช่วยเหลือประชาชนกรณีละเมิดสิทธิมนุษยชนในพื้นที่

เมื่อวันอังคารที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๗ เวลา ๑๐.๓๐ นาฬิกา ศาสตราจารย์ ดร. อมรา พงศาพิชญ์ ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติในฐานะประธานอนุกรรมการปฏิบัติการยุทธศาสตร์ด้านสิทธิมนุษยชนในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ พร้อมด้วยนายไพบุลย์ วราหะไพฑูรย์ รองประธานอนุกรรมการฯ และคณะอนุกรรมการฯ ร่วมกับ ผศ.ชิตชนก ราธิมมูลา คณบดีคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (มอ.) วิทยาเขตปัตตานี ได้ร่วมกันแถลงข่าวเปิดศูนย์ประสานงานสิทธิมนุษยชนจังหวัดชายแดนภาคใต้อย่างเป็นทางการ โดยประธานกสม.กล่าวว่า นับเป็นโอกาสดีที่ได้มาร่วมงานเปิดอาคารเรียนและบริหารคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี อำเภอเมือง จังหวัดปัตตานีพร้อมกับการเปิดศูนย์ประสานงานสิทธิมนุษยชนจังหวัดชายแดนภาคใต้ของ กสม.ขึ้นภายในอาคารคณะรัฐศาสตร์ นอกจากนี้ได้กล่าวเน้นย้ำถึงการให้ความสำคัญกับการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนในจังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยได้กำหนดให้เป็นพื้นที่สำคัญในยุทธศาสตร์ของ กสม.ที่จะดำเนินการด้านสิทธิมนุษยชน รวมทั้ง ได้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการปฏิบัติการยุทธศาสตร์ด้านสิทธิมนุษยชนในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ขึ้น โดยมีหน้าที่หลักสำคัญในการตรวจสอบการกระทำ หรือ การละเลยการกระทำอันเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน ไกล่เกลี่ยเพื่อให้คู่กรณีทำความตกลงในการประนีประนอมหรือระงับข้อพิพาท แก้ไขปัญหาการละเมิดสิทธิมนุษยชน รวมทั้งเสนอแนะนโยบายและข้อเสนอแนะในการปรับปรุงกฎหมาย กฎ หรือข้อบังคับต่อรัฐสภา หรือคณะรัฐมนตรี และประสานงานเพื่อส่งเสริมความร่วมมือระหว่างหน่วยงานทั้งภาครัฐ เอกชน เพื่อส่งเสริมความร่วมมือในการคุ้มครองสิทธิมนุษยชนและระบบการชดเชย การเยียวยาและนโยบายด้านนิติวิทยาศาสตร์เพื่ออำนวยความสะดวก

การทำงานของ กสม. มุ่งเน้นสร้างความร่วมมือและการมีส่วนร่วมจากประชาชนในพื้นที่ จึงได้มีการแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ประกอบด้วย จังหวัดปัตตานี ยะลา และนราธิวาส ซึ่งเป็นบุคลากรในพื้นที่ เพื่อทำหน้าที่รับเรื่องร้องเรียนกรณีที่มีการกระทำหรือการละเลยการกระทำ อันเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนในจังหวัดปัตตานี ยะลาและนราธิวาส และช่วยเหลือการตรวจสอบและรวบรวมข้อเท็จจริงเบื้องต้นเกี่ยวกับการกระทำหรือการละเลยการกระทำอันเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนตามที่มีผู้ร้องเรียนหรือปรากฏเหตุการณ์ขึ้น เพื่อเสนอต่อคณะอนุกรรมการ หรือ กสม. รวมทั้งได้เน้นการสร้างการเข้าใจระหว่างประชาชนกับประชาชน ระหว่างภาครัฐกับประชาชน ซึ่งที่ผ่านมาเราทำได้ผลในระดับหนึ่งและเราจะดำเนินการกิจนี้อย่างต่อเนื่อง แต่จากการทำงานของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติซึ่งมีสำนักงานอยู่ที่ส่วนกลางคือศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ ในกรุงเทพฯเพียงแห่งเดียว อาจไม่สะดวกและรวดเร็วในการให้บริการกับประชาชน โดยเฉพาะในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ดังนั้น กสม. จึงได้เปิดศูนย์ประสานงานสิทธิมนุษยชนจังหวัดชายแดนภาคใต้ขึ้นในวันนี้ เพื่อให้การ

ปฏิบัติงานเกิดประสิทธิภาพ และประโยชน์ในการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนให้ประชาชนในระดับพื้นที่เข้าถึงได้โดยเร็วซึ่งนับเป็นหน่วยงานในภูมิภาคแห่งแรกของ กสม. โดยได้รับความร่วมมือจากคณบดีคณะรัฐศาสตร์ให้ใช้สถานที่ภายในคณะเป็นที่ทำการก็ขอให้คณะรัฐศาสตร์ สนับสนุนการดำเนินงานของศูนย์ประสานงานฯ ไปด้วยเพื่อประโยชน์ในการให้บริการ วิชาการ ความรู้และการเป็นที่พึ่งให้กับชุมชนในพื้นที่ทางด้านสิทธิมนุษยชนดังเจตนารมณ์ของรศ.ดร.ชูศักดิ์ ลิ่มสกุล อธิการบดีมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ที่กล่าวในการเป็นประธานเปิดอาคารเรียนและบริหาร คณะรัฐศาสตร์และผศ.ชิตชนก ราฮิมมูลา คณบดีคณะรัฐศาสตร์ที่ต้องการให้ศูนย์ประสานงานฯ เป็นที่พึ่งของคนในพื้นที่เพื่อจะได้มีพื้นที่อย่างถาวรในการมาร้องเรียนเรื่องต่างๆ ที่เกี่ยวกับการถูกละเมิดสิทธิได้อย่างสะดวก รวดเร็วและเป็นสถานที่ให้นักศึกษา คณะรัฐศาสตร์จำนวนมากที่ร่วมทำงานด้านสิทธิมนุษยชนได้มีแหล่งศึกษา ค้นคว้าหาข้อมูลเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนอันจะสามารถพัฒนาความรู้ให้นักศึกษาได้อย่างมาก

สุดท้าย กสม. หวังว่า การเปิดศูนย์ประสานงานสิทธิมนุษยชน และการแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ นี้ จะเป็นกลไกสำคัญที่ประชาชนในพื้นที่สามารถเข้าถึง และเป็นการมอบบริการแก่ประชาชนเพื่อการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนอย่างแท้จริง

กิจกรรมอื่นๆภายในงาน

สำหรับกิจกรรมที่น่าสนใจอื่นๆภายในงานมีดังนี้

๑. การแถลงข่าวเปิดศูนย์ประสานงานสิทธิมนุษยชนนอกจาก อ.กสม.ภาคใต้ได้เชิญภาคประชาสังคมที่ทำงานเกี่ยวกับผู้หญิง เด็ก และผู้ต้องขังในเรือนจำ ฯลฯ และมูลนิธิศูนย์ทนายความมุสลิมจังหวัดสงขลา ปัตตานี ยะลา และจังหวัดนราธิวาสเข้าร่วมงาน แล้ว ยังจัดกิจกรรมอื่นๆร่วมด้วย เช่น การให้บริการรับเรื่องร้องเรียน และให้คำปรึกษาทางกฎหมาย โดยอนุกรรมการ และพนักงานเจ้าหน้าที่ฯ ของ อ.กสม.ภาคใต้ ทั้งยังมีแผ่นพับประชาสัมพันธ์ซึ่งบอกความเป็นมาของศูนย์ประสานงานฯ ที่ได้จัดทำขึ้น และแจกให้กับผู้ร่วมงานทุกท่านเป็นครั้งแรก นอกจากนี้สำนักคุ้มครองสิทธิมนุษยชนยังจัดให้มีการทำสื่อประชาสัมพันธ์โดยผลิตเป็นรูปแบบวีดิทัศน์ เรื่อง กสม. : สิทธิมนุษยชนในพื้นที่ชายแดนภาคใต้ ซึ่งได้ทำการบันทึกภาพภายในงานและสัมภาษณ์ผู้เกี่ยวข้องในการจัดตั้งศูนย์ประสานงานสิทธิมนุษยชน ความยาวประมาณ ๗-๑๐ นาทีด้วย

๒. การแถลงข่าวเปิดที่ทำการสถาบันชุมชนท้องถิ่นพัฒนา มูลนิธิชุมชนท้องถิ่นพัฒนา โดย นายแพทย์พลเดช ปิ่นประทีป เลขาธิการสถาบันชุมชนท้องถิ่นพัฒนา มูลนิธิชุมชนท้องถิ่นพัฒนา และการแถลงข่าวพร้อมลงนามความร่วมมือกับสมาคมธุรกิจไทยตุรกีในการเปิดศูนย์ศึกษาตุรกี ซึ่งมีสำนักงานอยู่ที่ ม.อ.หาดใหญ่ โดยจะมีความร่วมมือกับคณะรัฐศาสตร์ ม.อ.ปัตตานี เพื่อพัฒนาพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ สร้างบัณฑิตที่มีคุณภาพที่มีใจรักชุมชน มีสำนึกรักบ้านเกิด และมีส่วนร่วมพัฒนาพื้นที่ให้เกิดสันติสุข

๓. พิธีเปิดป้ายอาคารที่ทำการคณะรัฐศาสตร์ โดยรศ.ดร.ชูศักดิ์ ลิ่มสกุล อธิการบดีมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

๔. การแสดงทางวัฒนธรรมของนักศึกษา การออกร้านจำหน่ายของสมาคมธุรกิจไทย-ตุรกี

๕. ผู้ร่วมงานประกอบด้วย ผศ.ปิยะ กิจถาวร รองเลขาธิการศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้ (ศอ.บต.) Mr.Ufuk Cevilek ประธานสมาคมธุรกิจไทย- ตุรกี นายแพทย์พลเดช ปิ่นประทีป เลขาธิการสถาบันชุมชนท้องถิ่นพัฒนา มูลนิธิท้องถิ่นพัฒนา (LDI) นายพิทักษ์ ก่อเกียรติพิทักษ์ นายกเทศมนตรีเมืองปัตตานี นายอนุศาสน์ สุวรรณมงคล อดีตสมาชิกวุฒิสภาจังหวัดปัตตานี คณาจารย์และนักศึกษา รวมผู้มาร่วมงานประมาณ ๒๐๐ คน และงานสิ้นสุดในเวลา ๑๒.๓๐ นาฬิกา

หากศูนย์ประสานงานฯ มีผลการปฏิบัติงานและความก้าวหน้าในการดำเนินงานในการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนในจังหวัดชายแดนภาคใต้อย่างไรจะนำเสนอเรียนให้ที่ประชุมรับทราบในโอกาสต่อไปพร้อมกับรับชมวีดิทัศน์ เรื่อง กสม. : สิทธิมนุษยชนในพื้นที่ชายแดนภาคใต้ซึ่งขณะนี้ยังอยู่ในระหว่างการจัดทำ

ฝ่ายเลขานุการอ.กสม.ภาคใต้

องค์ประกอบคณะกรรมการปฏิบัติการยุทธศาสตร์
ด้านสิทธิมนุษยชนในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ในคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

๑. ศาสตราจารย์อมรา พงศาพิชญ์	ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
๒. นายไพบุลย์ วราหะไพฑูรย์	ประธานอนุกรรมการ กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ รองประธานอนุกรรมการ
๓. นางจิราพร บุณนาค	อนุกรรมการ
๔. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชิตชนก ราชิมมูลา	อนุกรรมการ
๕. นายดีอราแม ดาราแม	อนุกรรมการ
๖. นายประสิทธิ์ เมฆสุวรรณ	อนุกรรมการ
๗. นายประยูรเดช คณานุรักษ์	อนุกรรมการ
๘. นางสาวพรเพ็ญ คงขจรเกียรติ	อนุกรรมการ
๙. แพทย์หญิงเพชรดาว โต๊ะมีนา	อนุกรรมการ
๑๐. นายสิทธิพงษ์ จันทวิโรจน์	อนุกรรมการ
๑๑. นางอังคณา นีละไพจิตร	อนุกรรมการ
๑๒. นายเอกรินทร์ ต่วนศิริ	อนุกรรมการ
๑๓. นายชาติชาย สุทธิกลม	เลขาธิการคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ อนุกรรมการและเลขานุการ
๑๔. นางสาวนงเยาว์ อบสุวรรณ	ผู้อำนวยการกลุ่มงานคุ้มครองสิทธิมนุษยชน ๒ ผู้ช่วยเลขานุการ
๑๕. นายภพธรรม สุนันธรรม	นักวิชาการสิทธิมนุษยชนชำนาญการ ผู้ช่วยเลขานุการ

องค์ประกอบพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อช่วยเหลือการปฏิบัติงานของคณะกรรมการฯ

จังหวัดปัตตานี

๑. นายประยูรเดช คณานุรักษ์	๕. นายสุวิทย์ พุฒวัจน์
๒. นายปรัชญา คณานุรักษ์	๖. นางสาวนุรฮายาตี มอลอ
๓. นางสาวณัฐพร เสือแก้ว	๗. นายอภิรัฐ แก้วบัว
๔. นายบูรฮันนุดีน สมะยี	

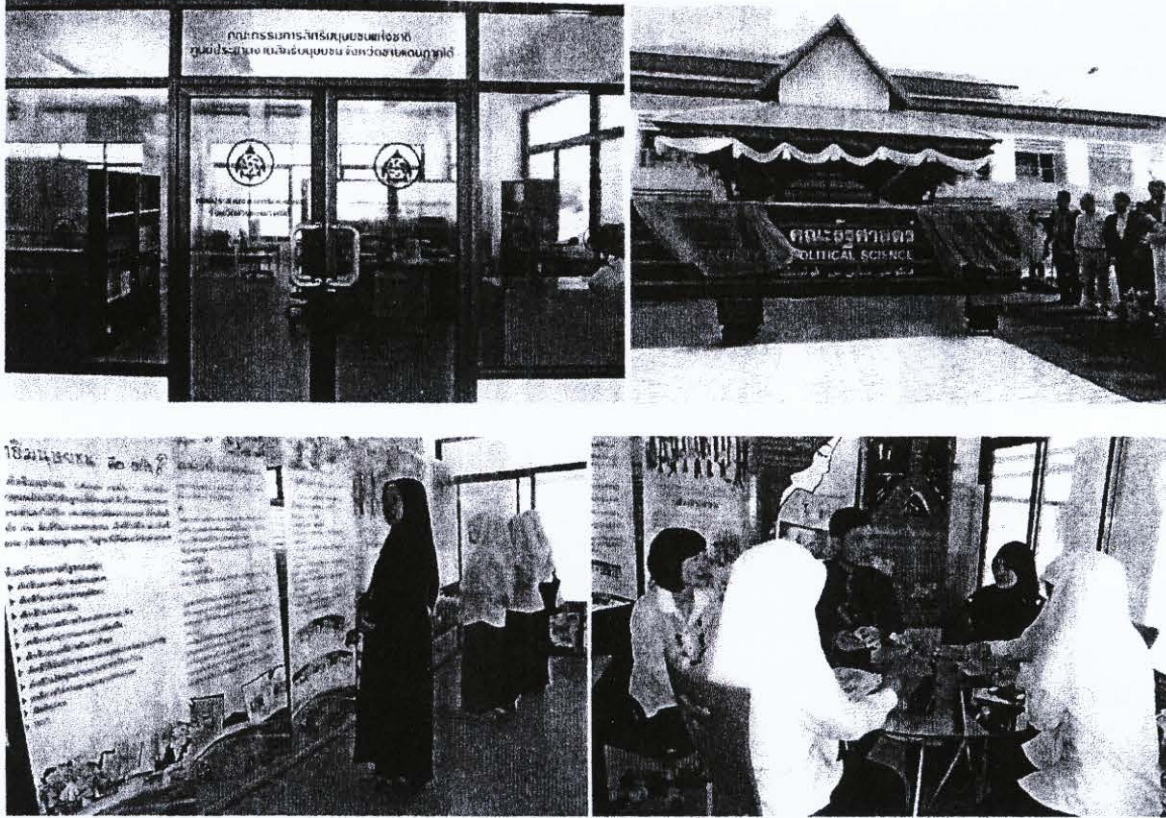
จังหวัดยะลา

๑. นายประสิทธิ์ เมฆสุวรรณ	๕. นางภัทราพร ศิริโกคา
๒. นายหวังหะมะ บือนา	๖. นายสมพงษ์ ปานเกล้า
๓. นายเล็ก สุกุมารพันธ์	๗. นายชานนท์ เจ๊ะหะมะ
๔. นางเพาซียะห์ อับดุลเลาะ	

จังหวัดนราธิวาส

๑. นายสงวน อินทร์รักษ์	๕. นายเจ๊ะอูเซ็ง ยูโซ๊ะ
๒. นายณัฏฐ์พัชร ศรีสังข์	๖. นายกรिता แดงดี
๓. นายเขาวลี เล้าะยี่ตา	๗. นางสาวจินตนา ไชยชาญ
๔. นายเอกภพ บัวทวน	

ศูนย์ประสานงานสิทธิมนุษยชนจังหวัดชายแดนภาคใต้
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

ศูนย์ประสานงานสิทธิมนุษยชนจังหวัดชายแดนใต้ ตั้งอยู่ชั้นล่างของอาคารคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี เริ่มดำเนินงานตั้งแต่เดือนมีนาคม ๒๕๕๗ และประกอบพิธีเปิดศูนย์ประสานงานฯ โดยประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ และอธิการบดีมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ในวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๗

**อำนาจหน้าที่
พนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อช่วยเหลือการปฏิบัติงาน
ของคณะกรรมการฯ**

๑. รับเรื่องร้องเรียนกรณีที่มีการกระทำหรือการละเลยการกระทำอันเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนในพื้นที่จังหวัดปัตตานี จังหวัดยะลา และจังหวัดนราธิวาส รวมถึง ๔ อำเภอในจังหวัดสงขลา (อำเภอจะนะ อำเภอนาทวี อำเภอเทพา และอำเภอสะบ้าย้อย)
๒. ช่วยเหลือในการตรวจสอบและรวบรวมข้อเท็จจริงเบื้องต้นเกี่ยวกับการกระทำหรือการละเลยการกระทำอันเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนตามที่มีผู้ร้องเรียนหรือปรากฏเหตุการณ์ขึ้น เพื่อเสนอต่อคณะกรรมการฯ หรือคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
๓. หน้าที่อื่นๆ ตามที่คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติมอบหมาย

ช่องทางขอความช่วยเหลือ

๑. ร้องเรียนต่อคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ในกระบวนการปกติ ตามช่องทาง ดังนี้

โทรศัพท์สายด่วน ๑๓๗๗ หรือโทรสาร ๐๒ ๑๕๐ ๙๕๗๔

119
ส่งจดหมายทางไปรษณีย์
มาด้วยตนเองหรือผู้แทน

ร้องเรียนผ่าน e-mail ที่ help@nhrc.or.th / www.nhrc.or.th

๒. ร้องเรียนโดยตรงในพื้นที่กับกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ เจ้าหน้าที่สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ อนุกรรมการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่

๓. ร้องเรียนต่อเจ้าหน้าที่ประจำศูนย์ประสานงานสิทธิมนุษยชน จังหวัดชายแดนภาคใต้

ณ ที่ทำการ : คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
วิทยาเขตปัตตานี อำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี

๔. เดินทางมาพบกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ อนุกรรมการเจ้าหน้าที่ประจำศูนย์เพื่อปรึกษา/ประสานการร้องเรียนด้วยวาจา

**ประสงค์ในการจัดตั้งศูนย์ประสานงานสิทธิมนุษยชน
จังหวัดชายแดนภาคใต้**

๑. เพื่อให้มีสำนักงานในภูมิภาคเป็นศูนย์กลางการประสานงานด้านสิทธิมนุษยชนในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้อันเป็นประโยชน์ในการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนให้แก่ประชาชนในพื้นที่ได้เข้าถึงง่าย
๒. เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการปฏิบัติการยุทธศาสตร์ด้านสิทธิมนุษยชนในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ และพนักงานเจ้าหน้าที่ในจังหวัดปัตตานี จังหวัดยะลาและจังหวัดนราธิวาส รวมถึง ๔ อำเภอในจังหวัดสงขลา (อำเภอจะนะ อำเภอนาทวี อำเภอเทพา และอำเภอสะบ้าย้อย) เป็นไปด้วยความราบรื่นมีประสิทธิภาพและประสพผลสำเร็จ
๓. เพื่อให้เรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิมนุษยชนในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ มีการดำเนินงานอย่างเป็นระบบ รวดเร็วและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
๔. เพื่อให้การประสานงานระหว่าง กสม. กับภาคส่วนต่างๆ เป็นไปด้วยความรวดเร็วและทันเหตุการณ์

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติฯ
อาคารรัฐประศาสนสภา กท ๒ ชั้น ๖ - ๗
ถนนแจ้งวัฒนะ เขตหลักสี่ กรุงเทพฯ ๑๐๒๐๐
โทรศัพท์ (สายด่วน) ๑๓๗๗
เว็บไซต์ www.nhrc.or.th

ศูนย์ประสานงานสิทธิมนุษยชน
จังหวัดชายแดนภาคใต้
ณ คณะรัฐศาสตร์ (ชั้น ๑)
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
วิทยาเขตปัตตานี

**ศูนย์ประสานงานสิทธิมนุษยชน
จังหวัดชายแดนภาคใต้**

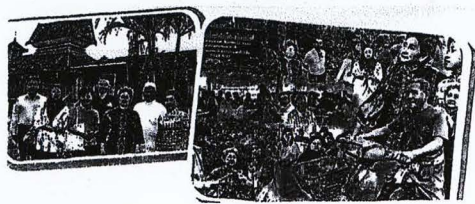
ณ คณะรัฐศาสตร์ (ชั้น ๑) มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
วิทยาเขตปัตตานี

สถานการณ์ความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้ เป็นปัญหาที่สะท้อนถึงสถานการณ์สิทธิมนุษยชนในมิติต่าง ๆ ได้อย่างชัดเจน ได้แก่ สิทธิทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม การศึกษา ศาสนา ทรัพยากร ชาติพันธุ์ สิทธิพลเมือง สิทธิทางการเมือง และ สิทธิในกระบวนการยุติธรรม เป็นต้น ทั้งมิติที่เป็นกระบวนการหรือ ละเอียดการกระทำอันเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน ระหว่างบุคคล กับบุคคล เจ้าหน้าที่ของรัฐกับประชาชน หรือบุคคลกับกลุ่มบุคคล ที่มีอำนาจเหนือกว่า ซึ่งสถานการณ์ดังกล่าวได้สร้างความเสียหาย ทั้งชีวิต ทรัพย์สิน และด้านจิตใจที่ต้องตกอยู่ในภาวะหวาดกลัว หวาดระแวง และเสียชีวิต

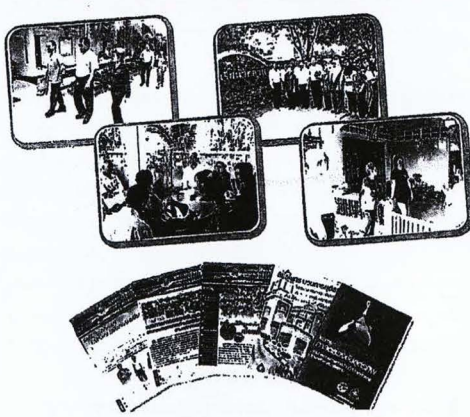
คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้ให้ความสำคัญ กับปัญหาความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยกำหนดเรื่อง ดังกล่าวไว้ในแผนยุทธศาสตร์คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ที่จะต้องดำเนินการในช่วงปี ๒๕๕๔ - ๒๕๕๙ โดยมีจุดเน้นหลัก ๑ พื้นที่ และ ๔ ประเด็น ที่ให้ความสำคัญในการแก้ปัญหา ดังนี้

- ๑ พื้นที่ คือ จังหวัดชายแดนภาคใต้ ประกอบด้วย จังหวัด ยะลา จังหวัดนราธิวาส และ ๔ อำเภอ ในจังหวัด สงขลา คือ อำเภอจะนะ อำเภอเทพา อำเภอเทพา และอำเภอละน้ำย่อย
- ๒ ประเด็นหลักประกอบด้วย
 - ๑) สิทธิมนุษยชนในกระบวนการยุติธรรม
 - ๒) สิทธิชุมชนและการจัดสรรทรัพยากรธรรมชาติ อย่างเป็นธรรม
 - ๓) สิทธิมนุษยชนในกลุ่มผู้ขาดโอกาสผู้ถูกละเมิด สิทธิมนุษยชนหรือได้รับการปฏิบัติไม่เป็นธรรม
 - ๔) สิทธิมนุษยชนกับบทบาทภาคธุรกิจ

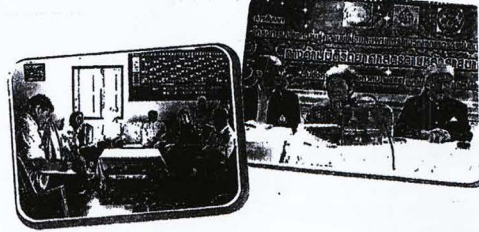
นอกจากนี้ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนฯ ได้แต่งตั้งคณะกรรมการปฏิบัติการยุทธศาสตร์ด้านสิทธิมนุษยชน ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ซึ่งประกอบด้วยภาคประชาสังคม และนักวิชาการ ทั้งชาวไทยพุทธและมุสลิมเพื่อเข้ามาช่วยดำเนินการ ในเชิงนโยบาย รวมทั้งแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ในระดับพื้นที่ ได้แก่ จังหวัดปัตตานี จังหวัดยะลา และจังหวัดนราธิวาส เพื่อเข้ามาช่วย ปฏิบัติงานในพื้นที่ด้วย และที่สำคัญ กสม. และมหาวิทยาลัย สงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ได้ร่วมลงนามบันทึกข้อตกลง ร่วมกันเพื่อให้เกิดการส่งเสริม ปกป้อง ค้ำครองสิทธิมนุษยชน ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ จึงได้จัดตั้งศูนย์ประสานงานสิทธิ มนุษยชนจังหวัดชายแดนภาคใต้ขึ้น เพื่อให้การปฏิบัติงาน เกิดประสิทธิภาพ และประโยชน์ในการส่งเสริมและคุ้มครอง สิทธิมนุษยชนให้ประชาชนในระดับพื้นที่เข้าถึงได้โดยเร็วซึ่งนับเป็น หน่วยงานในภูมิภาคแห่งแรกของ กสม.

คณะกรรมการปฏิบัติการยุทธศาสตร์ด้านสิทธิมนุษยชน ในพื้นที่ชายแดนภาคใต้ในคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ กับภารกิจการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้

อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการปฏิบัติการยุทธศาสตร์ ด้านสิทธิมนุษยชนในพื้นที่ชายแดนภาคใต้

๑. ตรวจสอบการกระทำหรือการละเลยการกระทำอันเป็นการละเมิด สิทธิมนุษยชน หรือไม่เป็นไปตามพันธกรณีระหว่างประเทศเกี่ยวกับ สิทธิมนุษยชนที่ประเทศไทยเป็นภาคี และเสนอแนะมาตรการแก้ไข
๒. โกล่เกลี่ยเพื่อให้คู่กรณีที่มีความตกลงในการประนีประนอมหรือ ระงับข้อพิพาทและแก้ไขปัญหาการละเมิดสิทธิมนุษยชน พร้อมจัดที่ ข้อตกลง
๓. เสนอแนะนโยบายและข้อเสนอในการปรับปรุงกฎหมาย กฎ หรือข้อบังคับต่อรัฐสภาหรือคณะรัฐมนตรี เพื่อส่งเสริมและคุ้มครอง สิทธิมนุษยชน
๔. การดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการฯ อาจเชิญ ผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ทรงคุณวุฒิให้ความเห็นประกอบการพิจารณา เป็นครั้งคราว
๕. ประสานงานระหว่างหน่วยงานราชการ องค์การเอกชนและ องค์การอื่นในด้านสิทธิมนุษยชน เพื่อส่งเสริมความร่วมมือในด้านการ คุ้มครองสิทธิมนุษยชน
๖. ประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับระบบการชดเชย การเยียวยาและนโยบายด้านนิติวิทยาศาสตร์เพื่ออำนวยความสะดวก วัฒนธรรม
๗. รายงานผลการดำเนินงานต่อคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ เพื่อพิจารณาต่อไป
๘. ดำเนินงานอื่นใดตามที่คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ มอบหมาย

เอกสารประกอบ

ผลงานเรื่องที่ ๒

การจัดทำคู่มือสิทธิมนุษยชนสำหรับเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานในเรือนจำ

Director General
Department of Corrections
222, Nonthaburi 1 Road
Suanyai
Nonthaburi 11000
Thailand

February 2010

Dear Colleague

A Human Rights Approach to Prison Management: Handbook for Prison Staff Second Edition

I am delighted to enclose a copy of the second edition of the handbook *A Human Rights Approach to Prison Management*, which was recently published by the International Centre for Prison Studies.

Like the first edition the handbook has been compiled by Professor Andrew Coyle and seeks to set out the provisions of international human rights standards and the implications these have for the management of prisons.

The second edition updates the text to take account of new international instruments, such as the Optional Protocol to the UN Convention of Torture (OPCAT). It also has new chapters on the management of high security prisoners and on foreign national prisoners.

The first edition of the handbook has been translated into sixteen languages and is widely used in prison reform work around the world. We hope that this second edition will continue to be a resource for prison practitioners, governmental and intergovernmental organisations and all those with an interest in prisons. In particular I hope it will be of value to you in your work.

Electronic versions of the Handbook are available at www.prisonstudies.org and we will be happy to consider requests for additional hard copies.

Yours sincerely

Rob Allen
Director

10249/76JOT. 2

11 มี.ค. 53

สจ ๓๓.

ศรพท.

1 มี.ค. 53

(นายชาติชาย สุทธิธรรม)
อธิบดีกรมราชทัณฑ์

- 8 มี.ค. 53

๑. ชื่อโครงการ โครงการแปลหนังสือ “A Human Rights Approach to Prison Management: Handbook for Prison Staff”

๒. ผู้รับผิดชอบโครงการ ส่วนราชทัณฑ์ต่างประเทศ สำนักทัณฑ์วิทยา

๓. หลักการและเหตุผล

เนื่องจากกรมราชทัณฑ์มีหน้าที่ความรับผิดชอบที่สำคัญ คือ การควบคุมผู้ต้องขังอย่างมีอาชีพตลอดจนดำเนินการแก้ไข บำบัด ฟื้นฟูผู้ต้องขังอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อคืนคนดีกลับสู่สังคม ซึ่งหน้าที่ความรับผิดชอบดังกล่าวจะสำเร็จลุล่วงด้วยดี และเป็นที่ยอมรับของสังคม นั้น จำเป็นต้องอาศัยระบบการบริหารจัดการที่ดีของเรือนจำในเรื่องต่างๆ รวมถึงต้องอาศัยเจ้าหน้าที่ที่มีความรู้ความเข้าใจหรือมีความเป็นมืออาชีพในการควบคุมและปฏิบัติต่อผู้ต้องขังในด้านต่างๆ อย่างเหมาะสม

หนังสือ “A Human Rights Approach to Prison Management: Handbook for Prison Staff” เป็นหนังสือภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาสาระเกี่ยวกับมาตรฐานและกฎระเบียบที่สำคัญของประเทศต่างๆ ทั้งในประเทศอเมริกาและยุโรป โดยเฉพาะในเรื่องที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการเรือนจำและแนวทางที่เหมาะสมในการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังประเทศต่างๆ เพื่อมิให้เกิดปัญหาการทรมานกรรมหรือการละเมิดสิทธิมนุษยชนของผู้ต้องขัง ซึ่งหากมีการแปลเนื้อหาสาระของหนังสือดังกล่าวเป็นภาษาไทย กรมราชทัณฑ์สามารถนำไปเผยแพร่แก่ข้าราชการ สำหรับใช้เป็นคู่มืออ้างอิงหรือเป็นแนวทางสำหรับการบริหารงานหรือการปฏิบัติงานของข้าราชการ ได้เป็นอย่างดี ดังนั้น เห็นควรจัดตั้งคณะทำงานเพื่อแปล หนังสือ “A Human Rights Approach to Prison Management: Handbook for Prison Staff” เป็นภาษาไทย สำหรับเผยแพร่ให้ผู้บริหารและข้าราชการกรมราชทัณฑ์ได้ใช้ประโยชน์ในการปฏิบัติงาน

๔. ความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์/แผนการปฏิบัติการของกระทรวงยุติธรรมและกรมราชทัณฑ์

๔.๑ แผนปฏิบัติราชการ ๔ ปี พ.ศ. ๒๕๕๒ – ๒๕๕๕ ของกรมราชทัณฑ์

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔: ความเป็นมืออาชีพในงานราชทัณฑ์

๔.๒ นโยบายเน้นหนักของกรมราชทัณฑ์ปี พ.ศ. ๒๕๕๓

๕. วัตถุประสงค์

๕.๑ เพื่อให้ผู้บริหารและข้าราชการกรมราชทัณฑ์มีเอกสารคู่มือที่มีความเป็นมาตรฐานสำหรับใช้เป็นแนวทางอ้างอิงในการบริหารจัดการและการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังอย่างมีประสิทธิภาพ

๕.๒ เพื่อช่วยพัฒนาสมรรถนะของข้าราชการกรมราชทัณฑ์สู่ความเป็นมืออาชีพในการปฏิบัติต่อผู้ต้องขัง

๕.๔ เพื่อช่วยพัฒนาและสร้างภาพลักษณ์งานราชทัณฑ์ไทยได้ ับให้เป็นมาตรฐานและเป็นที่ยอมรับในระดับนานาชาติ

๕.๕ เพื่อเป็นการพัฒนางานภาควิชาการของกรมราชทัณฑ์

๖. ระยะเวลาดำเนินการ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๓

๗. เนื้อหาของเอกสาร

๗.๑ บทนำ (Introduction)

๗.๒ หลักการที่ดีในการบริหารจัดการเรือนจำ (The principles of good prison management)

๗.๓ เจ้าหน้าที่และการบริหารงานเรือนจำ (Prison staff and the administration of prisons)

๗.๔ ข้อห้ามเกี่ยวกับการทรมานกรรม (Total prohibition of torture)

๗.๕ ศักดิ์ศรีของบุคคล (The dignity of the person)

๗.๖ ผู้ต้องขังและสุขภาพอนามัย (Prisoners and health care)

๗.๗ การสร้างความมั่นคงปลอดภัยและความเป็นระเบียบเรียบร้อยในเรือนจำ (Operating secure, safe and orderly prisons)

๗.๘ การจัดการเกี่ยวกับผู้ต้องขังความมั่นคงสูง (Management of high security prisoners)

๗.๙ กระบวนการและการลงโทษทางวินัย (Disciplinary procedures and punishments)

๗.๑๐ กิจกรรมเกี่ยวกับการพัฒนาและการกลับคืนสู่สังคม (Constructive activities and social reintegration)

๗.๑๑ การติดต่อกับโลกภายนอก (Contact with the outside world)

๗.๑๒ ผู้ต้องขังชาวต่างประเทศ (Foreign national prisoners)

๗.๑๓ คำร้องขอและเรื่องร้องเรียน (Requests and complaints)

๗.๑๔ การตระหนักเรื่องความแตกต่าง (Recognising diversity)

๗.๑๕ กระบวนการตรวจสอบ (Inspections procedures)

๗.๑๖ ผู้ต้องขังระหว่างและผู้ต้องกักขัง (Pre-trial prisoners and all others under detention without sentence)

๗.๑๗ ผู้ต้องขังเยาวชน (Juvenile and young prisoners)

๗.๑๘ ผู้ต้องขังหญิง (Women prisoners)

๗.๑๙ ผู้ต้องขังโทษตลอดชีวิตและกำหนดโทษสูง (Life and long term prisoners)

๗.๒๐ ผู้ต้องขังโทษประหารชีวิต (Prisoners under sentence of death)

๘. ขั้นตอนการดำเนินงาน

๘.๑ จัดตั้งคณะทำงานเพื่อแปลหนังสือภาษาอังกฤษดังกล่าว ประกอบด้วยข้าราชการที่มีความรู้ความสามารถด้านภาษาอังกฤษ จำนวน ๑๑ คน ได้แก่

๘.๑.๑ นายมานูช	สร้อยเพชร	นักวิชาการอบรมและฝึกวิชาชีพ ชำนาญการ สำนักทัณฑวิทยา
๘.๑.๒ นางสาวภทริยา	โชติภัทรสมล	นักทัณฑวิทยา ชำนาญการ สำนักทัณฑวิทยา
๘.๑.๓ นายสิทธิพงศ์	สาคร	นักทัณฑวิทยา ชำนาญการ สำนักทัณฑวิทยา
๘.๑.๔ นายปิยวัฒน์	กอสุราษฎร์	นักทัณฑวิทยา ชำนาญการ สำนักทัณฑวิทยา
๘.๑.๕ นายอัสนีย์	สังขเนตร	นักทัณฑวิทยา ชำนาญการ สำนักทัณฑวิทยา
๘.๑.๖ นางสาวจุฬณี	ศิรรัตน์	นักจัดการ งานทั่วไป ชำนาญการ สำนักทัณฑวิทยา
๘.๑.๗ นางสาวเอกกมล	ลาวคล้าย	นักทัณฑวิทยา ปฏิบัติการ สำนักทัณฑวิทยา
๘.๑.๘ นางสาวภัทรวรรณ	ทองใหญ่	นักทัณฑวิทยา ปฏิบัติการ สำนักทัณฑวิทยา
๘.๑.๙ นายอิสรพงษ์	เทศะภู	นักทัณฑวิทยา ปฏิบัติการ สำนักทัณฑวิทยา
๘.๑.๑๐ นายอวีรุทธ์	ตรุณทิพากร	ทันตแพทย์ปฏิบัติการ เรือนจำกลางบางขวาง
๘.๑.๑๑ นางสาวอุรุธา	กฤษณจินดา	นักทัณฑวิทยา ปฏิบัติการ สำนักงาน ทัณฑการกรม

๘.๒ จัดสรรเนื้อหาให้คณะทำงานแปลจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย

๘.๓ รวบรวมเนื้อหาของหนังสือที่แปลแล้ว เพื่อจัดพิมพ์เผยแพร่แก่ข้าราชการกรมราชทัณฑ์

๙. ประมาณการค่าใช้จ่าย

ค่าถ่ายเอกสารหนังสือ "A Human Rights Approach to Prison Management: Handbook for Prison Staff" จำนวน ๑๓๐ หน้า รวม ๑๐ ชุด เป็นเงิน ๑,๐๐๐ บาท โดยเบิกจ่ายจากงบประมาณ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๓ ของสำนักทัณฑวิทยา

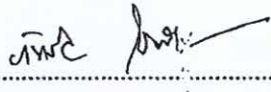
๑๐.๑ ผลที่คาดว่าจะได้รับ

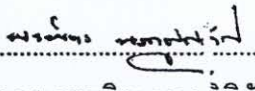
๑๐.๑ กรมราชทัณฑ์มีเอกสารคู่มือที่มีความเป็นมาตรฐานสำหรับใช้เป็นแนวทางอ้างอิงในการบริหารจัดการและการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังอย่างมีประสิทธิภาพ

๑๐.๒ สมรรถนะของข้าราชการกรมราชทัณฑ์ได้รับการพัฒนาสู่ความเป็นมืออาชีพในการปฏิบัติ
ต่อผู้ต้องขัง

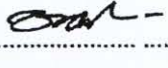
๕.๔ เพื่อช่วยพัฒนาและสร้างภาพลักษณ์งานราชทัณฑ์ไทยไว้รับให้เป็นมาตรฐานและเป็นที่ยอมรับ
ในระดับนานาชาติ

๑๐.๓ ผลงานภาควิชาการของกรมราชทัณฑ์ได้รับการพัฒนา

ลงชื่อ..........ผู้เขียนโครงการ
(นางสาวกัญญา โชติธรสุด)
นักทัณฑวิทยา ชำนาญการ

ลงชื่อ..........ผู้เสนอโครงการ
(นางสาวพรพิตร นรภูวพิภังค์)
ผู้อำนวยการสำนักทัณฑวิทยา

ลงชื่อ..........ผู้เห็นชอบโครงการ
(นายกอบเกียรติ กวีวิวัฒน์)
รองอธิบดีกรมราชทัณฑ์ ฝ่ายวิชาการ

ลงชื่อ..........ผู้อนุมัติโครงการ
(นายชาติชาย สุทธิกลิ่น)
อธิบดีกรมราชทัณฑ์

ด่วน

บันทึกข้อความ

รอง อรท.ป.
เลขที่ ๗๖๖
วันที่ ๑๖.๑๕๕

อริบตี
เลขที่ ๗๖๖
- 9 อ.ก. 25
วันที่.....

ส่วนราชการ สำนักทัณฑวิทยา ส่วนราชทัณฑ์ต่างประเทศ โทร. ๐ ๒๙๖๗ ๓๓๘๑ ภายใน ๗๐๘
ที่ ๒๓๔ วันที่ ๑๖. มินาคม ๒๕๕๕

เรื่อง โครงการแปลและจัดพิมพ์หนังสือคู่มือสิทธิมนุษยชนสำหรับเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานในเรือนจำ/
ทัณฑสถาน (A Human Right Approach to Prison Management Handbook for Prison
Staff)

เรียน อรท.

๑. เรื่องเดิม

ด้วยสถาบัน King's College London ได้ส่งหนังสือ A Human Right Approach to Prison Management : Handbook for Prison Staff มาให้กรมราชทัณฑ์เพื่อใช้ประโยชน์ ซึ่งหนังสือดังกล่าวเป็นภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาสาระเกี่ยวกับมาตรฐานและกฎระเบียบที่สำคัญของประเทศต่างๆทั้งในประเทศอเมริกาและยุโรป โดยเฉพาะเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเรื่องการบริหาร จัดการเรือนจำและแนวทางที่เหมาะสมในการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังประเภทต่างๆ เพื่อมิให้เกิดปัญหาการทารุณกรรมหรือละเมิดสิทธิมนุษยชนของผู้ต้องขัง

๒. ข้อเท็จจริง

ปัจจุบันเรื่องสิทธิมนุษยชนเป็นหัวข้อที่สังคมให้ความสนใจอย่างกว้างขวาง ประเทศไทยได้มีการบัญญัติเกี่ยวกับหลักสิทธิมนุษยชนไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.๒๕๔๐ หลายมาตรา และในระยะเวลาที่ผ่านมาหน่วยงานทางด้านสิทธิมนุษยชนต่างๆ ให้ความสนใจในเรื่องสิทธิมนุษยชนของผู้ต้องขัง ซึ่งในงานที่เกี่ยวข้องกับกรมราชทัณฑ์ ได้มีการเรียกร้องให้พัฒนาการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังให้เป็นไปตามหลักสิทธิมนุษยชนมากขึ้น เช่นขอให้มีการยกเลิกการใช้เครื่องพันธนาการ การแยกปฏิบัติต่อผู้ต้องขังระหว่างพิจารณาและผู้ต้องขังเด็ดขาด ฯ กรมราชทัณฑ์ก็ได้เพิกเฉยต่อเรื่องดังกล่าว แต่บางครั้งอาจจะมีปัญหาบางประการที่ไม่สามารถดำเนินงานให้เป็นไปตามหลักสิทธิมนุษยชนได้ ซึ่งอาจเป็นเพราะปัญหาขาดแคลนบุคลากร งบประมาณ ข้อจำกัดในเรื่องสถานที่ รวมถึงตัวเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานที่อาจขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องหลักสิทธิมนุษยชน กรมราชทัณฑ์ซึ่งมีหน้าที่ความรับผิดชอบหลักที่สำคัญ คือ การควบคุมผู้ต้องขังอย่างมีอารีภาพ ตลอดจนดำเนินการแก้ไข บำบัด ฟื้นฟูผู้ต้องขังอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อคืนคนดีกลับสู่สังคม ซึ่งหน้าที่ความรับผิดชอบดังกล่าวจะสำเร็จลุล่วงด้วยดี และเ็นที่ยอมรับของสังคมนั้น จำเป็นต้องอาศัยระบบการบริหารจัดการที่ดีของเรือนจำในเรื่องต่างๆ รวมถึงต้องอาศัยเจ้าหน้าที่ที่มีความรู้ความเข้าใจหรือมีความเป็นมืออาชีพในการควบคุมและปฏิบัติต่อผู้ต้องขังในด้านต่างๆ อย่างเหมาะสม ดังนั้น หากเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานรวมถึงผู้บริหารได้มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องหลักสิทธิมนุษยชน ก็จะเป็นการพัฒนาการปฏิบัติหน้าที่ให้สอดคล้องกับหลักสิทธิมนุษยชน ซึ่งจะส่งผลให้ช่วยลด ปัญหาความขัดแย้งและเพิ่มความเข้าใจระหว่างเจ้าหน้าที่และผู้ต้องขังได้

เนื้อหาของหนังสือ “A Human Rights Approach to Prison Management: Handbook for Prison Staff” มีดังนี้

- ๑ บทนำ (Introduction)
- ๒ หลักการที่ดีในการบริหารจัดการเรือนจำ (The Principles of good prison management)
- ๓ เจ้าหน้าที่และการบริหารงานเรือนจำ (Prison staff and the administration of prisons)
- ๔ ข้อห้ามเกี่ยวกับการทรมานกรรม (Total prohibition of torture)
- ๕ ศักดิ์ศรีของบุคคล (The dignity of the person)
- ๖ ผู้ต้องขังและสุขอนามัย (Prisoners and health care)
- ๗ การสร้างความมั่นคง ปลอดภัยและความเป็นระเบียบเรียบร้อยในเรือนจำ (Operation secure, safe and orderly prisons)
- ๘ การจัดการเกี่ยวกับผู้ต้องขังความมั่นคงสูง (Management of high security prisoners)
- ๙ กระบวนการและการลงโทษทางวินัย (Disciplinary procedures and punishments)
- ๑๐ กิจกรรมเกี่ยวกับการพัฒนาและการกลับคืนสู่สังคม (Constructive activities and social reintegration)
- ๑๑ การติดต่อกับโลกภายนอก (Contact with the outside world)
- ๑๒ ผู้ต้องขังชาวต่างประเทศ (Foreign national prisoners)
- ๑๓ คำร้องขอและเรื่องร้องเรียน (Requests and complains)
- ๑๔ การตระหนักถึงความแตกต่าง (Recognising diversity)
- ๑๕ กระบวนการตรวจสอบ (Inspections procedures)
- ๑๖ ผู้ต้องขังระหว่างและผู้ต้องกักขัง (Pre-trial prisoners and all others under detentions without sentence)
- ๑๗ ผู้ต้องขังเยาวชน (Juvenile and young prisoners)
- ๑๘ ผู้ต้องขังหญิง (Women prisoners)
- ๑๙ ผู้ต้องขังโทษตลอดชีวิตและกำหนดโทษสูง (Life and long term prisoners)
- ๒๐ ผู้ต้องขังโทษประหารชีวิต (Prisoners under sentence of death)

๓. ข้อพิจารณา

สทว. พิจารณาแล้วเห็นว่า การแปลและจัดพิมพ์เนื้อหาสาระของหนังสือดังกล่าวเป็นภาษาไทย กรมราชทัณฑ์จะสามารถนำไปเผยแพร่แก่เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานในเรือนจำ/ทัณฑสถานหรือผู้สนใจสำหรับใช้เป็นแนวทางอ้างอิงหรือเป็นแนวทางในการปฏิบัติงานได้เป็นอย่างดี ดังนั้น จึงเห็นควรจ้างเหมาเพื่อแปลหนังสือ “A Human Rights Approach to Prison Management: Handbook for Prison Staff” เป็นภาษาไทยและจัดพิมพ์สำหรับเผยแพร่ให้ผู้บริหารและข้าราชการกรมราชทัณฑ์ได้ใช้ประโยชน์ในการปฏิบัติงาน และเพื่อให้การแปลและดำเนินการจัดพิมพ์หนังสือคู่มือสิทธิมนุษยชนสำหรับเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานในเรือนจำ/ทัณฑสถาน (A Human Right Approach to Prison Management : Handbook for Prison Staff) ดังกล่าวสำเร็จตามวัตถุประสงค์ เห็นควรดำเนินการดังนี้

๓.๑ ขออนุมัติใช้เงินดอกเบี้ยอันเกิดจากเงินกลางของกรมบังคับคดี ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๔ ในการดำเนินงานจัดพิมพ์คู่มือฯ ดังกล่าว เป็นเงิน ๒๔๔,๕๐๐ บาท (สองแสนสี่หมื่นสี่พันห้าร้อยบาทถ้วน) โดยมีรายละเอียด ดังนี้

๓.๑.๑ จัดพิมพ์หนังสือคู่มือสิทธิมนุษยชนสำหรับเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานในเรือนจำ/ทัณฑสถาน (A Human Right Approach to Prison Management Handbook for Prison Staff) รวมทั้งหมด ๕๐๐ เล่ม เป็นเงิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งแสนบาทถ้วน) ราคาโดยประมาณ เล่มละ ๒๐๐ บาท โดยจัดพิมพ์เป็นรูปเล่ม ๑ สี ขนาดรูปเล่ม A ๔ ปกพิมพ์ ๔ สี ใช้กระดาษอาร์ตการ์ด ๓๐๐ แกรม เข้าเล่มแบบมีสันหนังสือ

๓.๑.๒ ค่าจ้างแปลภาษาอังกฤษประมาณหน้าละ ๘๕๐ บาท จำนวนทั้งหมด ๑๗๐ หน้า รวมเป็นเงิน ๑๔๔,๕๐๐บาท (หนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันห้าร้อยบาทถ้วน)

๓.๒ ขออนุมัติโครงการจัดพิมพ์หนังสือคู่มือสิทธิมนุษยชนสำหรับเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานในเรือนจำ/ทัณฑสถาน (A Human Right Approach to Prison Management Handbook for Prison Staff)

สทว. ขอเรียนเพิ่มเติมในส่วนของการขออนุมัติใช้เงินดอกเบี้ยอันเกิดจากเงินกลางของกรมบังคับคดี โดย สทว. ได้ประสานกองแผนงานในการดำเนินการเพื่อขออนุมัติใช้เงินดังกล่าว ปัจจุบันอยู่ระหว่างรอการพิจารณาอนุมัติจากกระทรวงยุติธรรม หากผลเป็นประการใด สทว. จักได้นำเรียนให้ทราบและเร่งดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป

๔. ข้อเสนอ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หากเห็นชอบ ขวได้โปรดอนุมัติตามข้อ ๓.๑ และข้อ ๓.๒ และโปรดลงนามในโครงการที่เสนอมาร่วมนี้

อ.เศรษฐ

(นายอายุตม์ สินธพพันธุ์)

ผู้อำนวยการสำนักทัณฑวิทยา

ไฉยยง อ.ศก.

พทท. ขออนุมัติโครงการแปลและจัดพิมพ์หนังสือคู่มือสิทธิมนุษยชน
สำหรับเรือนจำ/ทัณฑสถาน. / พทท. โดยขออนุมัติใช้เงินดอกเบี้ย
อันเกิดจากเงินกลางของกรมบังคับคดี, ๕๔, ๕๐๐ ๒๔๔, ๕๐๐ บาท.

เพื่อโปรดพิจารณาอนุมัติ / ลงนามอนุมัติ

(นาย รุ่งสาคร ศรียะพินธ์)

รองอธิบดีปฏิบัติราชการแทน

อธิบดีกรมราชทัณฑ์

- 9 ส.ค. 2554

อนุมัติ
ลงนามแล้ว

(นายชาติชาย สุทธิกุล)

อธิบดีกรมราชทัณฑ์

๑. ชื่อโครงการ โครงการแปลและจัดพิมพ์หนังสือ “A Human Rights Approach to Prison Management: Handbook for Prison Staff”

๒. ผู้รับผิดชอบโครงการ ส่วนราชทัณฑ์ต่างประเทศ สำนักทัณฑ์วิทยา

๓. หลักการและเหตุผล

สิทธิมนุษยชนเป็นเรื่องของการที่มนุษย์มาตกลงยอมรับกันให้บุคคลในฐานะที่เป็นมนุษย์แต่ละคนได้รับความเคารพนับถือ เอาใจใส่ ได้รับการดูแล การรักษาค้ำครอง และได้รับประโยชน์จากการมีชีวิตอยู่ในโลกนี้ อีกทั้งยังเป็นเรื่องของมนุษย์ที่มีความเจริญ มีอารยธรรม รู้จักคำนึงถึงชีวิตของกันและกัน และแสดงถึงการรู้จักจัดวางกฎเกณฑ์กติกาเพื่อให้อยู่ร่วมกันด้วยดี สิทธิมนุษยชนจึงเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานที่จะประกันว่ามนุษย์จะสามารถอยู่ร่วมกันอย่างมีศักดิ์ศรีแห่งความเป็นมนุษย์เสมอภาคกัน ปัจจุบันเรื่องสิทธิมนุษยชนเป็นหัวข้อที่สังคมให้ความสนใจอย่างกว้างขวาง ประเทศไทยได้มีการบัญญัติเกี่ยวกับหลักสิทธิมนุษยชนไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.๒๕๔๐ หลายมาตรา และในระยะเวลาที่ผ่านมาหน่วยงานทางด้านสิทธิมนุษยชนต่างๆ ได้ให้ความสนใจในเรื่องสิทธิมนุษยชนของผู้ต้องขัง ซึ่งในงานที่เกี่ยวข้องกับกรมราชทัณฑ์ ได้มีการเรียกร้องให้พัฒนาการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังให้เป็นไปตามหลักสิทธิมนุษยชนมากขึ้น เช่นขอให้มีการยกเลิกการใช้เครื่องพันธนาการ การแยกปฏิบัติต่อผู้ต้องขังระหว่างพิจารณาและผู้ต้องขังเด็ดขาด ฯ กรมราชทัณฑ์ก็ได้เพิกเฉยต่อเรื่องดังกล่าว แต่บางครั้งอาจจะมีปัญหาบางประการที่ไม่สามารถดำเนินงานไปเป็นไปตามหลักสิทธิมนุษยชนได้ ซึ่งอาจเป็นเพราะปัญหาขาดแคลนบุคลากรงบประมาณ ข้อจำกัดในเรื่องสถานที่ รวมถึงตัวเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานที่อาจขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องหลักสิทธิมนุษยชน

กรมราชทัณฑ์มีหน้าที่ความรับผิดชอบหลักที่สำคัญ คือ การควบคุมผู้ต้องขังอย่างมีอาชีพตลอดจนดำเนินการแก้ไข บำบัด ฟื้นฟูผู้ต้องขังอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อคืนคนดีกลับสู่สังคม ซึ่งหน้าที่ความรับผิดชอบดังกล่าวจะสำเร็จลุล่วงด้วยดี และเป็นที่ยอมรับของสังคมนั้น จำเป็นต้องอาศัยระบบการบริหารจัดการที่ดีของเรือนจำในเรื่องต่างๆ รวมถึงต้องอาศัยเจ้าหน้าที่ที่มีความรู้ความเข้าใจหรือมีความเป็นมืออาชีพในการควบคุมและปฏิบัติต่อผู้ต้องขังในด้านต่างๆ อย่างเหมาะสม ทั้งนี้ หากเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานรวมถึงผู้บริหารได้มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องหลักสิทธิมนุษยชน ก็จะเป็นการพัฒนาการปฏิบัติหน้าที่ให้สอดคล้องกับหลักสิทธิมนุษยชน ซึ่งจะส่งผลให้ช่วยลดปัญหาความขัดแย้งระหว่างเจ้าหน้าที่และผู้ต้องขังลงได้

หนังสือเรื่อง “A Human Rights Approach to Prison Management: Handbook for Prison Staff” เป็นหนังสือภาษาอังกฤษเล่มหนึ่งที่มีเนื้อหาสาระเกี่ยวกับมาตรฐานและกฎระเบียบที่สำคัญของประเทศต่างๆ ทั้งในประเทศอเมริกาและยุโรป โดยเฉพาะในเรื่องที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการเรือนจำและแนวทางที่เหมาะสมในการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังประเภทต่างๆ เพื่อมิให้เกิดปัญหาการทารุณกรรมหรือการละเมิดสิทธิมนุษยชนของผู้ต้องขัง สำนักทัณฑ์วิทยาเห็นว่า การแปลและจัดพิมพ์เนื้อหาสาระของหนังสือดังกล่าวเป็นภาษาไทย กรมราชทัณฑ์สามารถนำไปเผยแพร่แก่ผู้บริหาร เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานในเรือนจำ/ทัณฑสถานและข้าราชการผู้สนใจ สำหรับใช้เป็นคู่มืออ้างอิงหรือเป็นแนวทางสำหรับการบริหารงานหรือการปฏิบัติงานได้เป็นอย่างดีและจะช่วยให้เกิดประโยชน์ทั้งต่อตัวผู้ต้องขังและข้าราชการกรมราชทัณฑ์

๔. ความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์/แผนการปฏิบัติการของกระทรวงยุติธรรมและกรมราชทัณฑ์

๔.๑ ยุทธศาสตร์กระทรวงยุติธรรม (แผนปฏิบัติราชการ ๔ ปี กระทรวงยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๕๒ - ๒๕๕๕) ประเด็นยุทธศาสตร์ที่๒ : ส่งเสริมและพัฒนาการบริหารงานยุติธรรมให้มีประสิทธิภาพ เป้าหมาย การให้บริการกระทรวงที่๒ : ประชาชนได้รับบริการงานยุติธรรม อย่างสะดวกรวดเร็วและเป็นธรรม

๔.๒ แผนปฏิบัติราชการ ๔ ปี พ.ศ. ๒๕๕๒ - ๒๕๕๕ ของกรมราชทัณฑ์ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔: ความเป็นมืออาชีพในงานราชทัณฑ์

๔.๓ นโยบายเน้นหนักของกรมราชทัณฑ์ปี พ.ศ. ๒๕๕๓

ข้อ ๒ การส่งเสริมสวัสดิการข้าราชการ พัฒนาขีดความสามารถหรือสมรรถนะของข้าราชการสู่ ความเป็นมืออาชีพในการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิด ด้วยการฝึกอบรมและส่งเสริมการเรียนรู้ในรูปแบบและแหล่ง ความรู้ต่างๆ ตามความเหมาะสม

ข้อ ๓ การพัฒนาความเป็นอยู่ของผู้ต้องขัง การพัฒนาด้านสิทธิต่างๆของผู้ต้องขัง เพื่อให้การ ปฏิบัติต่อผู้ต้องขังไม่ละเมิดต่อหลักสิทธิมนุษยชน และพร้อมรับการตรวจสอบจากหน่วยงานภายนอก

๔.๔ แผนปฏิบัติการสำนักทัณฑ์วิทยา พ.ศ. ๒๕๕๔

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่๒ : พัฒนาประสิทธิภาพของระบบงานราชทัณฑ์ควบคู่ไปกับการ เสริมสร้างความเป็นมืออาชีพในงานราชทัณฑ์ กลยุทธ์ที่ ๑ การศึกษาค้นคว้าและจัดการองค์ความรู้เพื่อ กำหนดแนวทางในการพัฒนาและปรับปรุงระบบงานราชทัณฑ์

๕. วัตถุประสงค์

๕.๑ เพื่อให้ผู้บริหารและข้าราชการกรมราชทัณฑ์มีเอกสารคู่มือที่มีความเป็นมาตรฐานสำหรับใช้เป็น แนวทางอ้างอิงในการบริหารจัดการและการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังอย่างมีประสิทธิภาพ

๕.๒ เพื่อให้เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานในเรือนจำ/ทัณฑสถานมีความรู้ความเข้าใจหลักสิทธิมนุษยชนใน การปฏิบัติต่อผู้ต้องขัง

๕.๓ เพื่อเป็นการพัฒนาสมรรถนะของข้าราชการกรมราชทัณฑ์ได้รับการพัฒนาสู่ความเป็นมืออาชีพ ในการปฏิบัติต่อผู้ต้องขัง

๕.๔ เพื่อช่วยพัฒนาและสร้างภาพลักษณ์งานราชทัณฑ์ไทยให้เป็นมาตรฐานและเป็นที่ยอมรับในระดับนานาชาติ

๖. ระยะเวลาดำเนินการ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๔

๗. เนื้อหาของหนังสือ "A Human Rights Approach to Prison Management: Handbook for Prison Staff"

๗.๑ บทนำ (Introduction)

๗.๒ หลักการที่ดีในการบริหารจัดการเรือนจำ (The Principles of good prison management)

๗.๓ เจ้าหน้าที่และการบริหารงานเรือนจำ (Prison staff and the administration of prisons)

๗.๔ ข้อห้ามเกี่ยวกับการทรมาน (Total prohibition of torture)

- ๗.๕ ศักดิ์ศรีของบุคคล (The dignity of the person)
- ๗.๖ ผู้ต้องขังและสุขภาพอนามัย (Prisoners and health care)
- ๗.๗ การสร้างความมั่นคง ปลอดภัยและความเป็นระเบียบเรียบร้อยในเรือนจำ (Operation secure, safe and orderly prisons)
- ๗.๘ การจัดการเกี่ยวกับผู้ต้องขังความมั่นคงสูง (Management of high security prisoners)
- ๗.๙ กระบวนการและการลงโทษทางวินัย (Disciplinary procedures and punishments)
- ๗.๑๐ กิจกรรมเกี่ยวกับการพัฒนาและการกลับคืนสู่สังคม (Constructive activities and social reintegration)
- ๗.๑๑ การติดต่อกับโลกภายนอก (Contact with the outside world)
- ๗.๑๒ ผู้ต้องขังชาวต่างประเทศ (Foreign national prisoners)
- ๗.๑๓ คำร้องขอและเรื่องร้องเรียน (Requests and complains)
- ๗.๑๔ การตระหนักถึงความแตกต่าง (Recognising diversity)
- ๗.๑๕ กระบวนการตรวจสอบ (Inspections procedures)
- ๗.๑๖ ผู้ต้องขังระหว่างและผู้ต้องกักขัง (Pre-trial prisoners and all others under detentions without sentence)
- ๗.๑๗ ผู้ต้องขังเยาวชน (Juvenile and young prisoners)
- ๗.๑๘ ผู้ต้องขังหญิง (Women prisoners)
- ๗.๑๙ ผู้ต้องขังโทษตลอดชีวิตและกำหนดโทษสูง (Life and long term prisoners)
- ๗.๒๐ ผู้ต้องขังโทษประหารชีวิต (Prisoners under sentence of death)

๘. ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานโดยประมาณ

- ๘.๑ ค่าจัดพิมพ์หนังสือคู่มือสิทธิมนุษยชนสำหรับเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานในเรือนจำ/ทัณฑสถาน (A Human Right Approach to Prison Management Handbook for Prison Staff) รวมทั้งหมด ๕๐๐ เล่ม เป็นเงิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งแสนบาทถ้วน) ราคาโดยประมาณ เล่มละ ๒๐๐ บาท โดยจัดพิมพ์เป็นรูปเล่ม ๑ สี ขนาดรูปเล่ม A ๔ ปกพิมพ์ ๔ สี ใช้กระดาษอาร์ตการ์ด ๓๐๐ แกรม เข้าเล่มแบบมีสัน
- ๘.๒ ค่าจ้างแปลภาษาอังกฤษประมาณหน้าละ ๘๕๐ บาท จำนวนทั้งหมด ๑๗๐ หน้า รวมเป็นเงิน ๑๔๔,๕๐๐บาท (หนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันห้าร้อยบาทถ้วน)

ทั้งนี้ ขออนุมัติใช้เงินดอกเบี้ยอันเกิดจากเงินกลางของกรมบังคับคดี ประจำปี.ศ.๒๕๕๔ ในการดำเนินการจัดพิมพ์คู่มือฯ ดังกล่าว รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๒๔๔,๕๐๐ บาท (สองแสนสี่หมื่นสี่พันห้าร้อยบาทถ้วน)

๙. แนวทางดำเนินงาน

- ๙.๑ จัดจ้างแปลหนังสือ "A Human Rights Approach to Prison Management: Handbook for Prison Staff"
- ๙.๒ จัดพิมพ์เผยแพร่แก่ข้าราชการกรมราชทัณฑ์

๑๐ ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

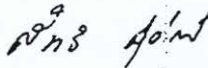
๑๐.๑ ผู้บริหารและข้าราชการกรมราชทัณฑ์มีเอกสารคู่มือที่มีความเป็นมาตรฐานสำหรับใช้เป็นแนวทางอ้างอิงในการบริหารจัดการและการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังอย่างมีประสิทธิภาพ

๑๐.๒ เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานในเรือนจำ/ทัณฑสถานมีความรู้ความเข้าใจหลักสิทธิมนุษยชนในการปฏิบัติต่อผู้ต้องขัง

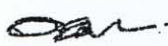
๑๐.๓ สมรรถนะของข้าราชการกรมราชทัณฑ์ได้รับการพัฒนาสู่ความเป็นมืออาชีพในการปฏิบัติต่อผู้ต้องขัง

๑๐.๔ ภาพลักษณ์งานราชทัณฑ์ไทยมีความเป็นมาตรฐานและเป็นที่ยอมรับในระดับนานาชาติ

ลงชื่อ ผู้เขียนโครงการ
(นางสาวรวงคณา ธรรมะ)
นักทัศนวิทยา ชำนาญการ

ลงชื่อ ผู้ตรวจสอบโครงการ
(นายสิทธิ สุธีว.ศ.)
ผู้อำนวยการส่วนราชทัณฑ์ต่างประเทศ

ลงชื่อ ผู้เสนอโครงการ
(นายอายุตม์ สินธุ์)
ผู้อำนวยการสำนักทัศนวิทยา

ลงชื่อ ผู้อนุมัติโครงการ
(นายชาติชาย สุทธิ กลม)
อธิบดีกรมราชทัณฑ์

การบริหารงานเรือนจำ ตามแนวทางสิทธิมนุษยชน

คู่มือปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่เรือนจำ

แปลจากฉบับตีพิมพ์ครั้งที่ ๒

ผู้เขียน

แอนดรูว์ คอลีย์

ผู้แปล

ผู้แปล

อัสนีย์ สังขเนตร

วุฒิพงศ์ แปงใจ

ผู้จัดทำหนังสือ

“การบริหารงานเรือนจำตามแนวทางสิทธิมนุษยชน”

๑. นายฉัตรชัย	ยอดอุดม	ผู้อำนวยการสำนักทัณฑวิทยา
๒. นางสาวรวงคนา	ธรรมะ	นักทัณฑวิทยาชำนาญการ สำนักทัณฑวิทยา
๓. นางสาวชนม์นิภา	ดวงเงิน	พนักงานราชการ สำนักวิจัยและพัฒนาระบบงานราชทัณฑ์

ขอขอบคุณผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดทำหนังสือ

“การบริหารงานเรือนจำตามแนวทางสิทธิมนุษยชน”

๑. นายชาติชาย	สุทธิกลม	เลขาธิการคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
๒. นางสาวพรพิตร	นรภูมิพิภักษ์	รองอธิบดีกรมราชทัณฑ์
๓. นายอายุตม์	สินธพพันธุ์	ผู้บัญชาการเรือนจำพิเศษธนบุรี
๔. นายสิทธิ	สุธีวงศ์	เลขาธิการกรม กรมราชทัณฑ์

ผู้แปลและเรียบเรียง

๑. ดร. อัสนีย์ สังขเนตร
Ph.D. Criminology, University of Edinburgh ประเทศสหราชอาณาจักร (ทุนรัฐบาล)
MSc. Criminal Justice, Michigan State University ประเทศสหรัฐอเมริกา (ทุนรัฐบาล)
รัฐศาสตรบัณฑิต (บริหารรัฐกิจ) เกียรตินิยมอันดับ ๑ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
๒. นายวุฒิพงศ์ แบ่งใจ
วิทยาศาสตร์บัณฑิต (ชีววิทยา) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
(ทุนเรียนดีวิทยาศาสตร์แห่งประเทศไทย)
วิทยาศาสตร์ดุสิตบัณฑิต (ชีววิทยา) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
(ทุนเรียนดีวิทยาศาสตร์แห่งประเทศไทย) (อยู่ระหว่างการศึกษา)

ขอขอบคุณ

ศาสตราจารย์ แอนดรูว์ คอลย์ จาก International Centre for Prison Studies ผู้เขียนที่อนุญาตให้กรมราชทัณฑ์แปลหนังสือของท่านเพื่อจัดพิมพ์เผยแพร่เป็นความรู้ให้แก่เจ้าหน้าที่กรมราชทัณฑ์

